

UFO

Nå 40 sider!

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3 - 1996 15. ÅRGANG

**Vår representant
på skandinavias
første UFO-konferanse**

**UFO fotografert
i Valdres 1983**

**De første
implantat
analysene
er klare**

ABONNEMENT KR. 150,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 45,-

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3 1996 - 15. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:
Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Redaksjonsråd:

Komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året. Abonnement koster for 1996 kr. 150,-.
Beløpet betales enkeltst over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1996

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen):

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbo
Per Ottesen
Odd-Gunnar Roed
Erling Strand

Informasjons-, kontaktadresse og rapportsentral:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Roed
Postboks 24
3133 Duken e-post: unroed@online.no
Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer Fax: 33 38 33 68
Mobiltlf.: 948 38 7 00 Postgirokontonr.: 0826 0 50 50 50

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Solvreven 10
3033 Drammen
Tlf.: 32 88 52 62
Mobiltlf.: 907 49 303
e-post: olejbren@idgonline.no

UFO-NORGE Øst - representant

Tore Mostue
Grønli, Roterud
2600 Lillehammer
Tlf.: 61 25 29 83

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal
Rygg
4448 Gyland
Tlf.: 38 37 68 30
Mobiltlf.: 941 81 800

UFO-NORGE Midt

Geir Steen
Postboks 231
7084 Melhus
Tlf.: 72 87 27 49

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Midt - representant

Arnulf Løken
Engveien 5 C
7600 Levanger
Tlf.: 74 08 28 02

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00
Postgirokontonr.:
0809 4 02 23 56
e-post:erling.p.strand@hiof.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02

Trykk:

Horjen Libris,
avd. Trykkeri, Flekkefjord

Illustrasjoner:

Carsten Bjørndal
Rødhettestien 5, 9010 Tromsø
Tlf.: 907 56 935

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Føyneveien 12
3132 Husøysund
Tlf.: 33 33 18 22 (dagtid); 33 32 16 64 (kveld)

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401
3234 Sandefjord
Tlf.: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 786
Krossen
4301 Sandnes
Tlf.: 51 42 57 07

UFO-STAVANGER

Postboks 550
4040 Madla
Tlf.: 51 55 08 08

UFO I NORD

v/Reiel Pedersen
Rubbeldalsveien 8
9990 Båtsfjord

ASTRONOMI

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
Tlf.: 33 05 21 72

AFGM

c/o Ole Morten Vestby
Stasjonsveien 92
1746 Skjeberg
Tlf.: 69 16 83 07

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

... FRA REDAKSJONEN

I dette nummer bringer vi en artikkel som presenterer det sensasjonelle funnet av mulig forhenstående mikrobielt liv i en meteorittstein fra Mars. Oppdagelsen ble offentliggjort i begynnelsen av august i år og ble med en gang møtt med begeistring, men også med en viss skepsis blant noen forskere. I skrivende stund, tre måneder senere og etter enda flere analyser, synes det imidlertid å bli stadig større enighet blant forskerne om at det virkelig dreier seg om fossiler av biologisk opphav.

Sammen med alle andre kommentatorer stemmer vi selvsagt i med å betegne dette funnet som sensasjonelt - og vel så det. Det er første gang at man ved hjelp av vitenskapelige, kontrollerbare metoder virkelig har kunnet påvise sannsynlige rester av biologisk liv utenfor Jorden. Bortsett fra en isolert episode tidlig på 1960-tallet - hvor man en

kort tid også trodde at man hadde funnet liv i en meteoritt - er denne saken enestående. Den vil uten tvil føre til hva man kan kalle et paradigmeskifte innenfor de grener av filosofien og idéhistorien som omhandler menneskets plass i Universet og vårt forhold til mulige utenomjordiske livsformer.

På den annen side, for den delen av befolkningen, spesielt i den vestlige verden, som i de siste 50 år har vært opptatt av UFO-problematikken, vil de ovenfor nevnte funn kanskje ikke gjøre så stort inntrykk. UFO-fenomenet har vært - og er - hovedsakelig forbundet med overbevisningen hos en del UFO-interesserte om at Jorden blir besøkt av vesener fra fremmede planeter. For dem (og tabloidpressen) har bevisene for utenomjordisk, intelligent liv vært uomtvistelige og har ligget oppe i dagen i mange tiår.

I UFO-NORGE har vi, som mange ganger tidligere antydte, en heller avventende holdning til påstandene om utenomjordisk besøk. Det skal innrømmes at indisiene for ET-hypotesens holdbarhet er mange - nesten overveldende, hvis man går litteraturen nærmere etter i sømmene (forutsatt at sannhetsgehalten her er rimelig høy). Ikke desto mindre har man etter 50 år med UFO-fenomenet fremdeles

ikke et fnugg av utvetydige og holdbare vitenskapelige bevis for at Jorden virkelig er, eller har vært besøkt av fremmede vesener.

De såkalte implantatene (som er omtalt både i dette og forrige nummer) bringer et nytt moment inn i denne debatten, da de representerer fysiske, analyserbare objekter som påstås å være konstruert av "aliens". Her har man for første gang i UFO-historiens noe ulne og løyerlige historie muligheter for definitivt å få bekreftet, eventuelt avkreftet eksistensen av påståtte "alien" relikter. De første analysene er allerede gjort, og peker i retning av materiale med uvanlig sammensetning, selv om ingen definitive konklusjoner kan trekkes på det nåværende tidspunkt.

Tilbake til meteoritten fra Mars. Med funnet av mulig fossilt liv virker det som om den etablerte vitenskap på den ene siden, samt ufologene (implantatforskerne) på den andre, faktisk er i ferd med å nærme seg hverandre. Selvsagt fra hvert sitt ståsted - både faglig og ideologisk - men det vil likevel bli meget interessant å følge den kommende utvikling langs begge disse linjer.

Mentz Kaarbø

TOMME SIDER I UFO NR. 2/96

De av våre lesere som har motatt nr. 2 1996 med tomme sider (sidene 12, 13 og 28, 29) bes kontakte vår kontaktdresse, slik at de kan få tilsendt feilfrie eksemplarer.

INNHold

Side

Leder	3
Rapportnytt	4
UFO-krasj i Brasil?	10
Reise til Mexico	13
Flyhendelse omgitt av mystikk	17
Leserbrev	19
Liv på Mars?	22
Mulig CE-IV i Granollers, Spania del 2.....	24
Astronomi	30
UFO over Svalbard	33
UFO-konferanse i Gøteborg	34
Implantat analyser	36
UFO og besøkshypotesen del1.....	37

RAPPORTNYTT

Ved Odd-Gunnar Røed

Det har vært et jevnt kjøp på telefonen til Rapportsentralen både i sommer og utover høsten. En skulle tro at det resulterte i en mengde rapporter, men det er faktisk ikke tilfelle. Det aller meste som er rapportert i den senere tid er faktisk stasjonære himmellegemer, i den grad de kan kalles stasjonære. Foruten Venus som har vært en nattlig gjest utover høsten, så er det Jupiter og Saturn som lurte de fleste.

Disse planetene har nærmest avløst hverandre i sør og sørvestlig retning. Nok en gang er det vår egen atmosfære som er synderen. Den lurte de fleste med sitt oppkomme av vinder, ispartikler, gasser og forurensning. Disse ingrediensene skaper falsk bevegelse, gnister, rotasjoner og fargeforandringer som ikke er virkelige, kun en optisk

illusjon. Så spør du kanskje hvorfor folk ser så mye akkurat i år og ikke har gjort det tidligere? Svaret på dette er trolig årets filmsuksess "Independence Day", som har fått folk til å gå mann av huse. I ettertid vil mange av disse menneskene kanskje rette blikket oppover - i stedet for å måle sine egne skotupper, der de vanligvis vandrer for ikke å

snuble. Så oppdager de en helt ny verden med et innhold som ikke bestandig ser normalt ut, deretter ringer de oss. Apropos ringe. Det er bare bra at dere ringer, men hvorfor ringe midt på natten for å melde fra om ubetydelige fenomener (som f.eks. planeter) eller rett og slett bare for å be om informasjon om UFO-NORGE? Jeg har tele-

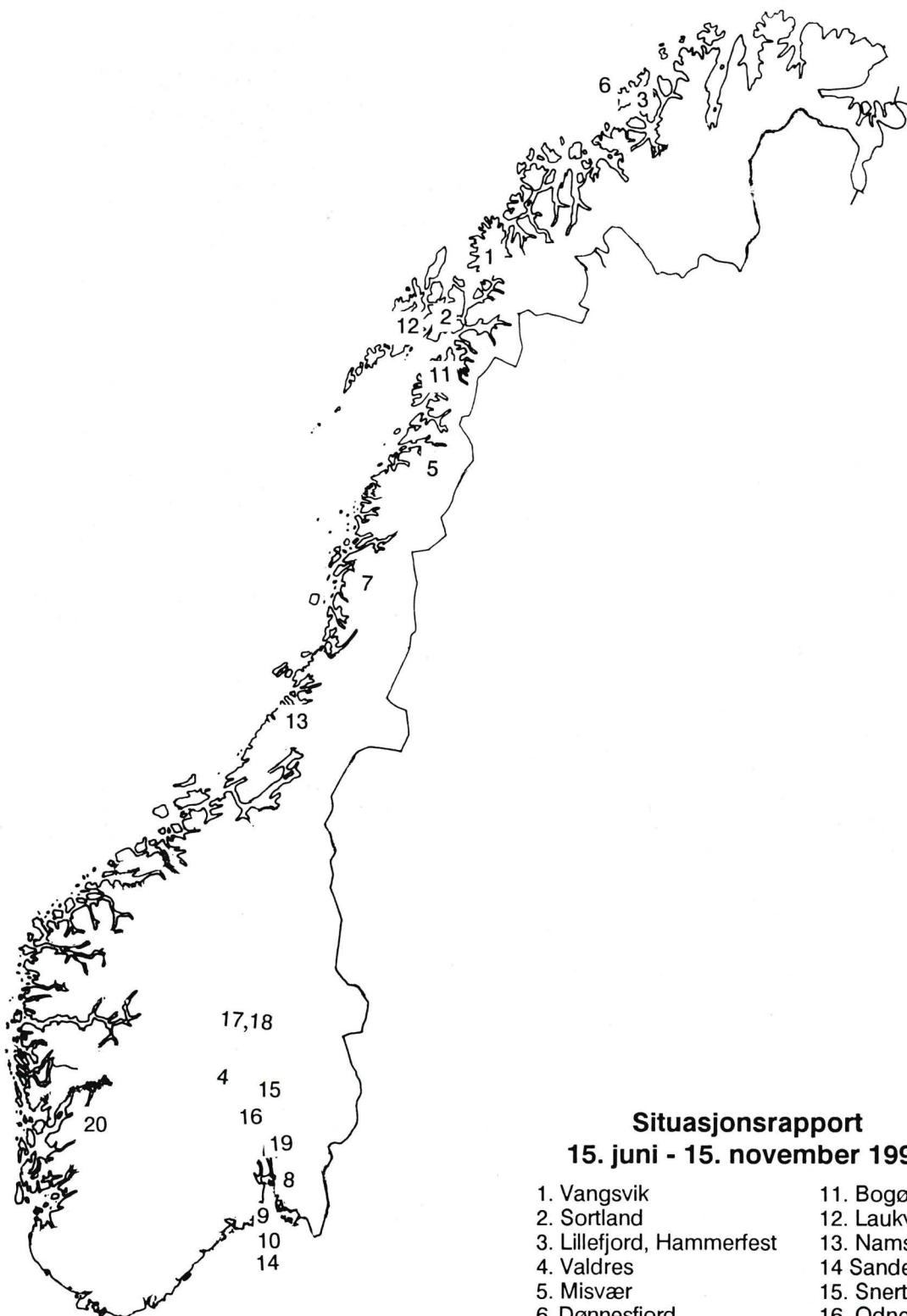
Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 15. juni til 15. november 1996. Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med *, er omtalt i artikkelen.

NNT = Norsk Normaltid; NST = Norsk Sommertid

Observasjonsdato	Begynnel-sestidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Antall vitner	Beskrivelse	Evt. identifi-kasjon
Okt. 1952/53	Ca. 18/19.00	Ca. 15 sek.	9375 Vangsvik	1	Rund farvet farkost *	
Okt. 1967	Ca. 19.00	5-10 min.	8400 Sortland	1	Kuppelformet obj. m. lys *	
Vinter 1969 eller 71'	Ca. 20.00	15 min.	Lillefjord, Hammer-fest	2	To måner *	Bimåne?
Høsten 1983	Midt på da-gen	5-6 dek.	Valdres	1	Obj. m. 2 lys *	
06.03.88	Ca.04.30 NNT	Ca. 30 min.	8100 Misvær	2	6-kantet obj. m. "lenker" *	
21.10.90	Ca.14.00 NNT	2 timer	9660 Dønnesfjord	1	Løftet opp av sengen *	
Feb. 1993	Ca.19.00 NNT	Ca. 20 sek.	8650 Mosjøen	1	Obj. m. vinduer obs. uten-for vindu *	
02.08.94	Kveld	5-10 min.	1500 Moss	2	Bev. blendende lys	
Aug. 1995	Ca. 21/22.00 NST	15-20 sek.	3227 Sandefjord	1	Sølvgrå gjenstand	
24.10.95	18.40 NNT	Noen min.	3717 Skien	1	Grått obj. m. røde/gule lys *	
17.01.96	16.20/16.35 NNT	5 min.	8080 Bogøy	2	Bev. obj. m. farvet lys	
09.02.96	20.00 NNT	25 min.	8315 Laukvik	4	Blankt/rødt obj. bevegelig i område	
29.03.96	20.29 NST	8-10 sek.	7800 Namsos	3	Lysende kule m. lysstriper	
14.04.96	Ca.23.00 NST	2 min. 30 sek.	3217 Sandefjord	1	Blafrende lys i atmosfæren	
30.07.96	Ca.23.30 NST	2-4 sek.	2826 Snertingdal	1	Rød kule ned bak horisont	
22.08.96	Ca.03.30 NST	Ca. 30 min.	2863 Odnes	5	Farget lyskule følger bil	
02.09.96	23.15 NST	Ca. 50 min.	2630 Ringeby	2	V-formet stort rødt obj.	
03.09.96	22.30 NST	Ca. 45 min.	2630 Ringeby	2	Små lys m. dragelign. bev.	
04.09.96	21.53 NST	Ca. 15 sek.	1150 Oslo	1	Flere fallende lys fra him-melen	
14.09.96	Ca.00.50 NST	10-15 min.	5750 Odda	4	Et stort + flere små bev. obj.	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport 15. juni - 15. november 1996

1. Vangsvik	11. Bogøy
2. Sortland	12. Laukvik
3. Lillefjord, Hammerfest	13. Namsos
4. Valdres	14. Sandefjord
5. Misvær	15. Snertingdal
6. Dønnesfjord	16. Odnes
7. Mosjøen	17. Ringeby
8. Moss	18. Ringeby
9. Sandefjord	19. Oslo
10. Skien	20. Odda

fonen plassert på nattbordet i tilfelle det skulle komme inn virkelige sensasjonelle rapporter. Forsøk å bruke sunn fornuft når dere anslår viktigheten av en sak, ellers må Rapportsentralen greie seg med telefonsvarer om natten.

Som sagt er det ikke plagsomt mange rapporter i perioden fra forrige nummer, og det er spesielt et lavt antall gode rapporter. Vi har tidligere etterlyst rapporter der fenomenet har landet og etterlatt merker som vi kan analysere, og fortsatt etterlyser vi disse. Så vær på vakt, spesielt dere som etter hvert skal under opplæring for å bli feltforskere.

Vi starter denne gang i Troms, en av flere rapporter fra vår nordlige landsdel som denne gang er overrepresentert i bunken av omtalte rapporter.

Rapportoversikt

Der hvor ikke annet er angitt, er illustrasjonene hentet fra rapportskjemene, tegnet av observatøren selv.

Vangsvik, Senja i Troms

Dato: Okt./nov. 1952/53

Tidspunkt: Ca. kl. 18.00-19.00

Varighet: Ca. 15 - 30 sek

Farve: Regnbuens farveskala, mørkest i midten

Lyd: Lydløs

Type: CE-I, avstand ca. 50 meter

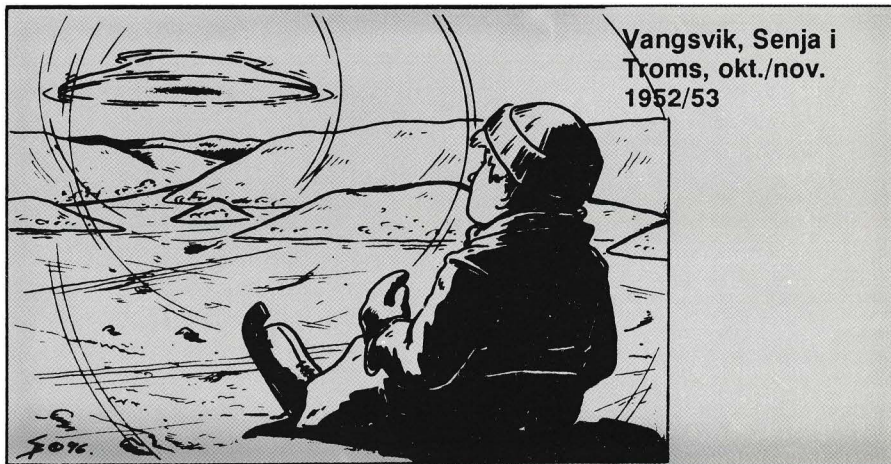
Observatøren, Leif Tollefsen, som den gang var 13-14 år forteller:

“Det var uvanlig lite snø denne høsten, med gode forhold for skøyting på fin stålis. En kveld mellom klokken 18 og 19 var jeg på Lillevannet, nærmere bestemt ved utløpet av Stengselev for å prøve skøytene. Stjerneklar himmel, måneskinn, vindstille og ingen lyder fra trafikkstøy e.l.

I en avstand av ca. 20 - 30 meter fra land, på en vanddybde av 3-4 meter, bøyde jeg meg ned for feste skøytene til skoene, (jeg hadde ikke skoskøyter). Før jeg fikk festet dem merket jeg at det ble uvanlig lyst, kunne se vegetasjonen på bunnen gjennom isen. Da jeg rettet blikket mot himmelen fikk jeg se en sterk lyskilde, ikke blendende, men sterk nok til å lyse opp omgivelsene i en radius av flere hundre meter. Lyskilden hadde form som en tallerken, eller en frisbee. Kan ikke si at lyset var pulserende, for lyskilden eller gjenstanden hadde en svak roterende horisontal bevegelse”.

Et steinkast unna

“Gjenstanden hadde regnbuens farveskala - mørkere i sentrum med hovedvekt av grønt som gikk over til grønn-

Vangsvik, Senja i Troms, okt./nov. 1952/53

gult lys i ytterkant av “tallerkenen”. Ser en bort fra den svake roterende bevegelsen, sto den helt stille, ingen horisontal eller vertikal bevegelse.

Avstanden kunne være maksimalt 50 meter rett over der jeg sto. Tallerkenens diameter vil jeg tippe til 8-10 meter.

Varigheten er vanskelig å anslå, jeg antar det gikk 15 sekunder før den begynte å øke rotasjonshastigheten, og den økte meget raskt samtidig som den begynte å bevege seg horisontalt mot vest.

Farven forandret seg og var nærmest bare gulgrønn (ikke grønn gul som til å begynne med). Samtidig som rotasjonen økte, øket den også til en meget rask horisontal bevegelse. Det virket som om jeg kunne følge den anslagsvis 1000 til 1500 meter mot vest.

Som å slukke en lommelykt

Selv om den virket mindre jo større avstanden ble, ble den ikke gradvis borte. Jeg mistet tallerkenen av syne på samme måte som om en slukket en lommelykt. Jeg ble ikke redd eller engstelig, men jeg følte ubehag og kroppslig uro, som om jeg ble iaktatt av noe ukjent. Har fremdeles, etter nærmere 45 år den samme følelsen. Jeg har heller aldri senere vært på dette stedet etter mørkets frembrudd. Er ikke redd, men føler altså en “ubehagelig spenning”.

Vea, Straumsjøen i Nordland

Dato: En oktoberkveld 1967

Tidspunkt: Ca. kl. 19.00

Varighet: 5-10 minutter

Farve: Fra mørkt m/lyspunkter til orange og rødlig

Lyd: Fra svak surrende til mer intens, sterkere og susende

Type: CE-1, avstand ca. 70 meter

Igjen lar vi observatøren, Gunnar Jan Holhaugen, som den gang var 18 år fortelle:

Spenningsfall på strømmettet

“Jeg sto utenfor mitt barndomshjem på Vea, Bø, da jeg oppfattet en svak sum-melyd som plutselig oppsto bak meg (som lyden av en gammeldags “sveivesymaskin”). Samtidig ble det et merkbart spenningsfall i lyset på utelampen over inngangstrappa.

Jeg vendte meg mot lyden, som ble noe sterkere, men ikke spesielt sterk. Jeg oppdaget da to lyspunkter som plutselig dukket opp 3-4 meter over ei høyspentlinje som går ca. 70 meter fra huset. Lysene var til å begynne med svake og orange i farven. Etterhvert ble lysene sterkere og sterkere og merkbart mer rødlig i farven.

[I den skriftlige rapporten introduseres nå begrepet “gjenstand”, uten å beskrive hvordan denne kom til syne, red. anm.:] Gjenstanden var ca. 13-15 meter over bakken. Den virket stor, men på grunn av mørket, (selve gjenstanden var mørk bortsett fra de to lyspunktene) var det vanskelig å helt kunne fastslå fasongen på den.

8-12 meter i diameter

Avstanden mellom lyspunktene som syntes å indikere diameteren anslå jeg da (og også under rekonstruksjon i dagslys) å være 8-12 meter. Gjenstanden høyde ble anslått til 4-5 meter med en kuppelfasong øverst.

Da lysstyrken hadde tiltatt og “sum-melyden” hadde blitt noe mer intens, begynte gjenstanden å bevege seg langsomt langs høyspentlinja og ca. 3-4 meter over.

Forsvant over fjellet

Jeg løp inn i huset og ropte til mine foreldre og en av mine brødre, som var hjemme, at de måtte komme ut og se noe helt utrolig; før jeg løp ut igjen. Gjenstanden hadde nå beveget seg ca. 150 meter langs høyspentlinja i svært langsamt tempo.

Plutselig forandret lyden seg og lignet mer lyden av en nyttårsrakett; objektet

**Vea, Straumsjøen i
Nordland,
oktober 1967**

brøt av mot venstre, fra der jeg sto, og forsvant i løpet av få sekunder over en ås/fjellkam sørvest for gården, 2-3 kilometer unna. Verken mine foreldre eller min bror kom tidsnok ut slik at de fikk sett fenomenet, men de registrerte spenningsfallet på lysnettet”.

**Lillefjord ved Hammerfest i
Finnmark**

Dato: Vinteren 1969 eller 1971
Tidspunkt: Ca. kl. 20.00
Varighet: Ca. 15 minutter
Farve: Gulhvitt
Lyd: Lydløs
Type: Dobbeltmåne

Vi tar med denne rapporten om dobbeltmåne fordi det kan være et sjeldent atmosfærisk fenomen som går under navnet bimåne. Skandinavisk UFO Information i Danmark fikk i oktober 1993 inn hele seks likeartede observasjoner av dobbeltmåner. Fenomenet går ut på at man kan observere en blekere måne inntil den ordinære månen. Fenomenet virker ikke å være spesielt kjent fra litteraturen om optiske fenomener. SUFOI har gått gjennom rap-

portene og gjort inngående studier av været ved observasjonene. En kan ikke se bort fra at det hele skyldes optisk brytning i iskrystaller.

En stor og en liten måne

Det var klart vær og ingen skyer, seks grader minus og meget godt skiføre. Nils J. Nilsen (dengang 47 eller 49 år) og en lærer fra distriktet møtte hverandre på ski og sto og slo av en prat, da de fikk se to måner i samme retning på himmelen. Den vanlige månen var full mens den andre var mindre og plassert nede til høyre. Det hele så fantastisk ut og vi ble stående å betrakte dette i 10 minutter. Deretter snudde jeg og gikk hjemover, der fortalte jeg andre om hendelsen. Da de gikk ut for å se etter hadde det gått ca. 15 minutter. Imidlertid var det nå kun en måne å se og den var helt normal.

**Gjømmervatn, Misvær i Nord-
land**

Dato: 6. mars 1988
Tidspunkt: Ca. 04.30
Varighet: Ca. 30 minutter
Farve: Lysende, reflekterende; blåhvitt

lyskaster, røde og grønne lenker
Lyd: Kraftig, brummende, lavfrekvent
Type: CE-I, avstand ca. 200 meter

Vi lar observatøren, Brynhild Vesterli Pedersen (nå pensjonist) fortelle sin historie:

Ble vekket av kraftig, brummende lyd
“Jeg våknet ca. kl. 04.30 om morgenen av en kraftig, brummende lyd. Det høretes ut som om den var like i nærheten. Jeg sto opp og så ut gjennom vinduet. Fikk da se et blåhvitt lys eller lyspunkt ute på isen. Jeg løp ut og fikk øye på et skarpt blåhvitt lys oppe i luften tett over isen. Det kom fra en sekskantet gjenstand som virket metallisk. Etter ca. en halv times tid begynte gjenstanden å bevege seg bort i sikk-sakk kurs. Da så jeg noe som “hang ned” fra gjenstanden, nærmest som en lenke med røde lys. Etter liten stund snudde gjenstanden seg og da så jeg en lenke med grønne lys på den andre siden. Disse hang ned fra de forskjellige kantene på gjenstanden. Etter en stund vekket jeg de andre i familien, og de så også lyset og gjenstanden, men nå var den høyt opp og vanskelig å se. Diameteren på gjenstanden kunne være ca. 1,5 - 2 meter”.

**Dønnefjord, Breivikbotn i
Finnmark**

Dato: 21. januar 1990
Tidspunkt: Ca. kl. 04.00
Varighet: 2 timer
Farve: Lysende gulhvitt
Lyd: Lydløs

Her er ikke den opprinnelige observasjonen (av et lysende objekt) årsaken til presentasjonen i bladet, men det som hendte den påfølgende natt. Observatøren, som vil være anonym, forteller:

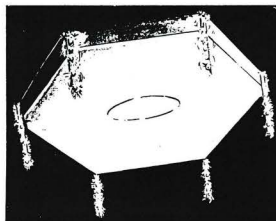
Svevet over sengen
“Det hele skjedde i løpet av en helt

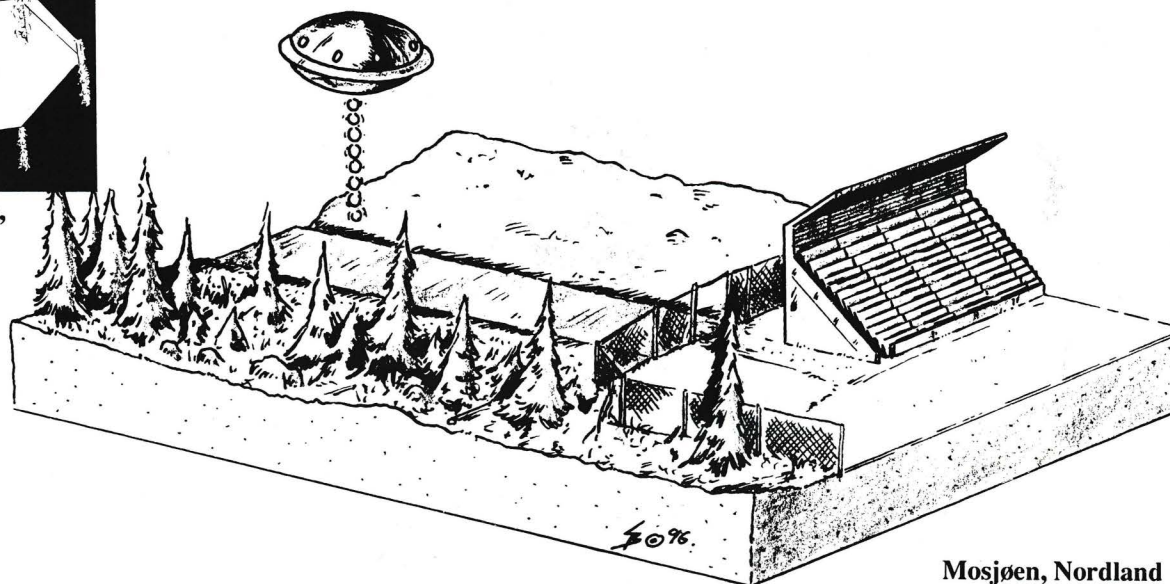
**Lillefjord ved Hammerfest i
Finnmark, vinteren 1969 eller 1971**

— To norske kvinner be-
følt og tuklet med av rom-
vesener.
— Det må ha vært av
sove-romvesener det!

**Gjømmervatn,
Nordland**

Mosjøen, Nordland

vanlig jakttur. Himmelen funklet av stjerner, men det var spesielt en av dem som påkalte min interesse. Den økte gradvis i lysstyrke og jeg hadde en fornemmelse av at den fulgte etter meg. Den minnet etterhvert om solen, men var på langt nær så stor. Deretter forsvant den og døde helt bort.

Etter endt jakt la jeg meg tidlig på kvelden. Ca. klokken 04.00 om morgenen våknet jeg ved at hele rommet var opplyst av et skarpt fiolett lysskjær. Månen kunne det ikke være. Da skjedde det utrolige: Jeg ble løftet opp fra senga, ca. en halv meter. Det var en ubeskrivelig behagelig følelse. De sekundene det varte kunne jeg ikke tenke på noe som helst. Jeg bare lå der, samtidig som jeg på en måte opphørte å eksistere. Det går ikke an å forklare, det må oppleves.

Omsider forsvant denne eiendommelige transelignende tilstanden og jeg sto opp fullstendig forfjamsset av det som hadde hendt meg. Merkelig nok følte jeg ingen redsel, bare en behagelig ro, og en lykke så stor som at om jeg hadde vunnet en million i lotto kunne jeg ikke vært gladere.

Etter denne episoden hadde jeg en tretthetsfølelse som varte et par døgn. Siden har alt fungert som normalt.

Mosjøen i Nordland

Dato: Februar 1993

Tidspunkt: Ca. kl. 19.00

Varighet: Ca. 20 sekunder

Farve: Lysende hvit

Lyd: Kraftig høyfrekvent og lavfrekvent

Type: CE-I, avstand ca. 200 meter

Et romskip utenfor vinduet

Observatøren, Bjørn Iversen, forteller

kort om sin spesielle opplevelse:

“Jeg satt i leilighet min, da jeg ble oppmerksom på et hvitt lys som lyste opp leiligheten. Jeg reiste meg og fikk gjennom vinduet øye på en lyssøyle som bestod av syv hvite lys. Jeg lot blikket vandre oppover denne og øverst var der et rødt lys. Over dette igjen så jeg noe jeg mener var et romskip, utstyrt med noe som lignet vinduer.

Jeg syntes jeg skimtet noe gjennom disse vinduene, men med det samme sa det “dunk”, og et sort filter la seg foran dem. Farkosten beveget seg deretter mot venstre. Jeg hørte først en høyfrekvent lyd, deretter en lavfrekvent i det den beveget seg mot høyre.

Gjenstanden lå nå over Klippermoen stadion, ca. 200 meter fra leiligheten min. Deretter forsvant den ut av syne fra min posisjon bak vinduet.

Skien i Telemark

Dato: 24. oktober 1995

Tidspunkt: Ca. kl. 18.40

Varighet: Noen minutter

Farve: Grå med røde lys og gult sentrum

Lyd: Brummende

Type: CE-I, få meter opp i luften

Retur av UFO

Denne rapporten beskriver faktisk retur av et objekt som Ruth Strömstad første gang fortalte om i *UFO* nr. 1 1996, da hun 21. oktober 1995 observerte en metallisk gjenstand over taket på et hus like i utkanten av Skien sentrum.

Hun forteller her om hva som skjedde i dagene etter denne observasjonen:

“Da jeg kom hjem [etter den første observasjonen] for alle slags tanker

gjennom hodet mitt, og en av dem var: Tenk om de kommer igjen! Deretter: Ja, til samme tid og sted, neste gang det blir pent vær! Jeg var helt overbevist om at de kom, og det merkeligste var at jeg ikke tenkte på at det var noe rart i dette, før etterpå.

Brummende lyd

Et par-tre dager senere var himmelen blå, og nøyaktig til samme tid som sist gikk jeg ut og hadde med hunden. Vi var ikke kommet lenger enn bort på marken da jeg igjen fikk øye på “stjernen”. Den var omtrent så stor som en håndball. Jeg løp ned til gangveien og gikk oppover som sist, men nå sto lyset i vest. Forrige gang sto det først i syd. Da vi kom omtrent opp til stedet ved huset, hørte jeg brummelyden. Den kom flyvende rett over meg, først foran, deretter forsvant den inn i en liten sky, snudde, og kom tilbake bak meg. Da så jeg alle de røde lysene som likt som dannet en firkant; det var 12 til sammen. Deretter fløy objektet avsted mot vest.

Noe jeg innbiller meg?

Jeg venter egentlig ikke at noen skal tro på dette. Som om ikke dette skulle være nok, føler at jeg at jeg i det siste har fått telepatiske evner. Jeg har blant annet mottatt flere beskjeder på denne måten, men det vil føre for langt å fortelle om dette her. Det at jeg har telepatiske evner anser jeg forøvrig for å være enda nifsere enn de to UFO-observasjonene.

Imidlertid kan det hele bare være noe jeg innbiller meg, uten at jeg på dette tidspunkt kan si noe sikkert. Bortsett fra dette, synes jeg fremdeles at det var rart at UFOet kom tilbake.

Odda-distriktet i Hordaland

Dato: 14. september 1996
Tidspunkt: Ca. kl. 00.50
Varighet: 10-15 minutter
Farve: Lysende blåhvit
Lyd: Lydløst

Et stort og flere små objekter

Her observerer fire mennesker det heller uvanlige at flere små objekter beveger seg til og fra et stort. Observatørene, som vil være anonyme, forteller:

“Et ukjent antall mindre gjenstander beveget seg i meget høy hastighet til og

fra en stor, selvlysende gjenstand (tallerken- eller ellipseformet). Denne lå tilsynelatende i ro ca. to kilometer [?] rett over hodene på oss tilskuere og det hele varte mellom 10 og 15 minutter.

Det var et fast mønster i bevegelsene til de små objektene, og størrelsen varierte med hvor de befant seg på himmelen. For oss så det ut som om gjenstandene beveget seg over store områder (flere kilometer) i meget høy hastighet, for til slutt alltid å ende opp i utgangspunktet, som altså var gjenstanden høyt over hodene på oss.

Alle gjenstandene forsvant plutselig, som om noen skrudde av en bryter.

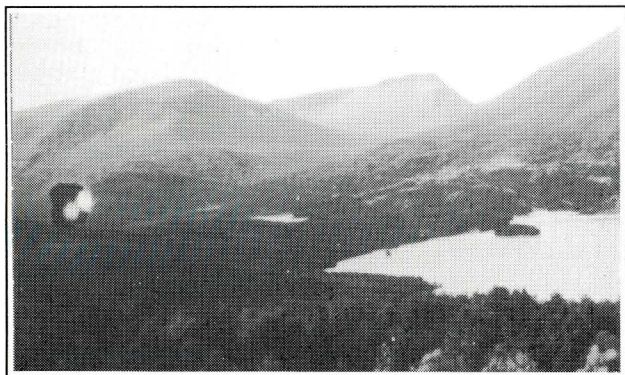

Jeg fotograferte et sterkt lys som fløy over himmelen

Marit Semeleng fra Valdres opplevde noe merkelig på en moltetur sammen med sin mann. Hun så og fotograferte en tønnelignende gjenstand på himmelen, før den plutselig forsvant etter bare 5-6 sekunder.

En flyvende “søppelkasse”?

For 13 år siden opplevde Marit Semeleng, som dengang var 66 år, et merkelig fenomen. Sammen med ekteman-

nen var de på moltetur i Valdresfjellene. Hun hadde akkurat tatt noen bilder med et kamera (Kodak 224 med fast optikk) hun hadde med på turen, da det plutselig fór et skarpt lys over hodene deres. Det lyste like sterkt som Solen og hun reagerte nærmest som ved en refleks og tok ett bilde, før gjenstanden forsvant for godt. Det hele gikk så fort for seg at mannen hennes ikke så noe som helst.

Resultatet ser vi på bildet. Ikke godt å bli klok på kanskje, men det faktum at hun så dette og deretter fotograferte det, er et sterkt argument for at dette bildet viser noe helt ekstraordinært.

Det er nærliggende å sammenligne utseende til det avfotograferte fenomenet med en gammel og bulkete søppelkasse. I tillegg kan man se to sterke lyspunkter foran på fenomenet.

Negativet forsvant i Forsvaret

Marit Semeleng lurte selvsagt på hva fenomenet kunne være for noe, og gav bildet videre til en bekjent

Noen år etter opplevelsen ble negativet, via tjenestemenn ved Fagernes Lensmannskontor, levert til en representant for Forsvarets Overvåkningstjeneste. Sistnevnte hadde tidligere vært politioffiser og var bekjent av de tjenestemennene ved Fagernes Lensmannskontor som leverte bildet for Marit Semeleng. Negativet til bildet som til da hadde ført en rolig tilværelse i familiealbumet har

ennå ikke kommet tilbake til avsenderen. Det har et brev der sto at fenomenet dreide seg om feil på filmen. Men hvorfor da ikke returnere negativet? Det var jo tross alt Marit Semelengs eiendom, og hun hadde jo sett det hun fotograferte.

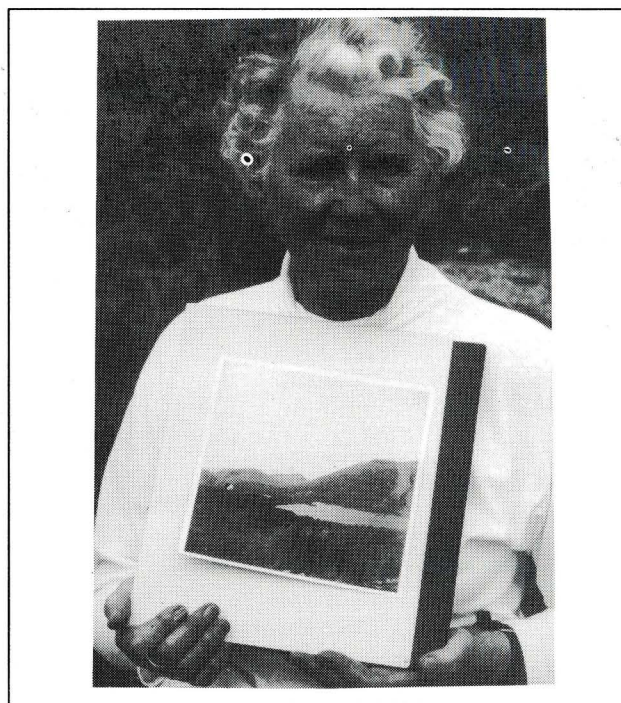
UFO-NORGE holder i skrivende stund på grave rundt dette negativet og vi kommer tilbaketil denne historien i nummer 4.

Mystiske spor

Marit Semeleng sto igjen der oppe i moltemyren med en merkelig følelse av å ha vært med på noe uforklarlig. Hun hadde sett noe sterkt lysende, lydløst og veldig raskt. Farven var intens hvit. Hun kjenner ikke til andre som har sett noe lignende i området.

Ellers finnes det noen merkelige spor like i nærheten. Det ser ut som om et slags kjøretøy har vært der, selv om det ikke er mulig å ta seg fram dit uten ved å gå til fots. Merkene i terrenget kan minne om beltespor og er avsatt direkte på fjellgrunnen.

Vi håper på å kunne bringe mer informasjon om disse sporene etter hvert.

UFO-KRASJ I BRASIL?

Av Mentz Kaarbø

I løpet av de siste månedene er det blitt kjent internasjonalt at det i januar i år skal ha styrtet et uidentifisert objekt nær byen Varginha i Brasil. Det er også snakk om at flere ukjente vesener er blitt observert i det området hvor objektet styrtet, og det brasilianske forsvaret skal ha satt i gang et omfattende "cover-up" for å dekke over kjenslgjerningene.

Advarsel fra NORAD

Rundt midnatt lokal tid (Brasil), natten mellom den 19. og 20. januar 1996 skal representanter for NORAD (North American Aerospace Command) ha kontaktet sine brasilianske kolleger i CINDACTA (den brasilianske militære luftkontrollen) om at et UFO var observert på vei ned over de sørlige delene av staten Minas Gerais.

Nedstyrtning

Litt etter kl. 01.00 samme natt våknet gårdbrukerparet Augusta og Euri-

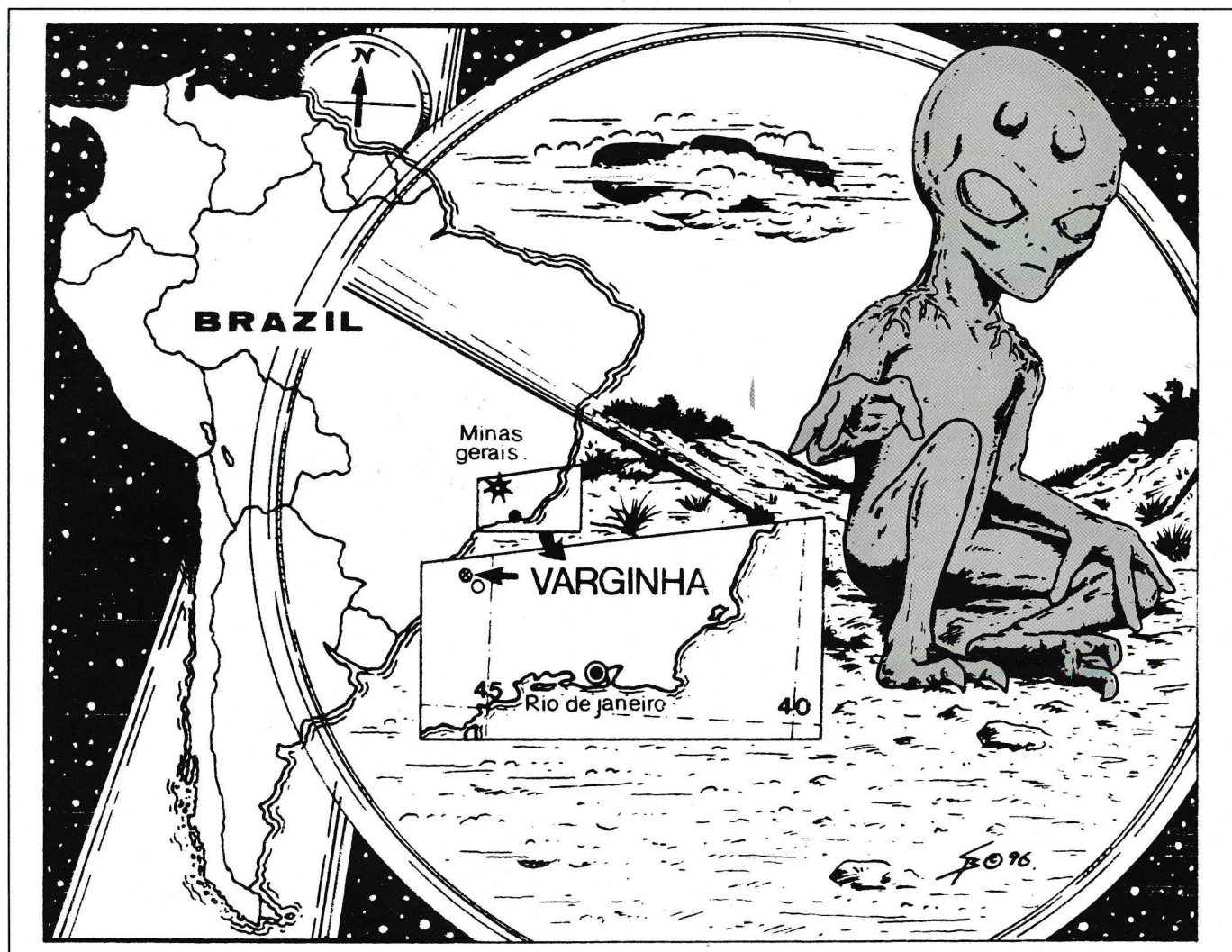
co Rodrigues av at kuene og sauene på gården var i full panikk. De tok kikket ut av vinduet for å se hva som kunne ha forårsaket panikken hos dyrene. I det de så opp mot himmelen fikk de se et uidentifisert objekt uten lys. Det ble beskrevet som sigarformet (også som en undervannsbåt-formet "mini-buss"); objektet beveget seg med en skjelvende bevegelse og var innhyllet i hvit røyk. Det fortsatte fremover, mens høyden stadig minket til det ikke var lenger enn fem meter over bakken. Rapporten sier ikke hvordan objektet

forsvant ut av syne, men i ettertid har lokale UFO-etterforskere antatt at objektet må ha krasjet bare noen få kilometer unna, mellom kl. 01.30 og 05.00 lokal tid.

De to observatørene befant seg på gården sin beliggende mellom byene Varginha (som er 10 kilometer unna) og Tres Coracoes i staten Minas Gerais i den sentrale delen av Brasil.

Nærkontakt

Like etter kl. 08.00 den påfølgende morgen, så college studenten Hildo

Lucio Galdino (20) et vesen med oljete, mørk brun hud som lå sammenkrøpet i innkjørselen utenfor huset han bodde i. Han hadde nettopp åpnet badervinduet da han fikk øye på det merkelige vesenet. Det ble beskrevet som å ha "veldig små hender med tre ekstremt lange lange fingre, omtrent som på en sjøstjerne". Det hadde ikke hår og ingen klesdrakt, og ble anslått til å være 4-5 fot (1,20 til 1,50 meter) høyt. Da Hildo ropte til vesenet forsvant det umiddelbart.

Observasjonsstedet lå like i nærheten av parken Jardim Andere, et par kilometer nordenfor sentrum av Varginha. Parken er vanligvis lite befolket og består for det meste av en del hus under bygging, et større gressbevakst område, samt noen treklynger som utgjør en liten skog.

På omtrent samme tid løp det inn flere meldinger til den lokale brannstasjonen (så tidlig som 07.00) hvor vitnene fortalte at et vilt dyr var løs, beskrevet som en jaguar eller villsvin. Ifølge et konfidensielt intervju (tatt opp på bånd) med en sersjant på den militære brannstasjonen, ble fire personer utkalt kl. 09.00 for å fange et vilt dyr. Da de ankom stedet med brannbil, så de at de ikke dreide seg om et dyr i det hele tatt. Soldater fra forsvaret var dessuten allerede på pletten.

På bakgrunn av den informasjon som er fremkommet, antas det at vesenet ble fanget (ved hjelp av et nett) mellom kl. 09.00 og 10.30. Nøyaktig sted var foran et hus med gateadressen Rua Suecia 3, Jardim Andere.

Etter at vesenet (eller EBE - Extraterrestrial Biological Entity) var fanget, ble det anbragt i en kasse på planet av en lastebil og kjørt til en militærbase i nærheten av byen. De personene som var involvert ble bedt om ikke å snakke om saken. Det var et "hemmelig oppdrag" ble de forklart.

På samme tid som brannfolkene og soldatene fanget vesenet inne i skogen, observerte uavhengige vitner andre merkelige ting som foregikk i området. En advokat fra Varginha, som tidligere har vært ansatt i forsvaret observerte to jagerfly, som han identifiserte som F-5. De fløy begge i meget lav høyde og i angrepsformasjon. Vitnet la også merke til en del militære kjøretøyer nær den skogen hvor EBE ble fanget. Han gikk nærmere og så en militær lastebil som transporterte syv soldater, hvorav de fleste var kledd i grønne feltuniformer (kamouflasjedrakter); noen av dem bar imidlertid sivile klær.

Et annet vitne, en bekjent av advokaten, var på et litt annet sted på samme tid og påstod at han hørte tre skudd.

Like etterpå kom det noen soldater utfra skogen som bar på to store sekker. Innholdet i den ene sekken var uten bevegelse; i den andre var det et eller annet som vridde og vendte på seg.

Om ettermiddagen den 20. januar, ca. kl. 15.30 var tre piker, Liliane Fatima Silva (16), hennes yngre søster Valquiria Fatima Silva (14) og deres felles venninne Katia Andrade Xavier (22) på vei hjem fra arbeid. De var i ferd med å krysse Jardim Andere da deres oppmerksomhet ble rettet mot et lite vesen, som befant seg bare 7-8 meter unna. Vesenet knelte og så ut til å være såret. Pikene så på vesenet i noen få minutter og løp deretter skrekkslagne vekk.

Pikene beskrev siden vesenet som mørkebrunt og mellom 1,20 og 1,50 meter høyt. Det hadde ikke hår, men et stort hode med to store røde øyne, en liten munn og en liten nakke. De forklarte også at det hadde tre utvekster på hodet som lignet horn. Pikenes mor, Luiza Helena Fatima da Silva (38) oppsøkte selv stedet ca. 40 minutter etterpå. Hun så ikke noe vesen, men oppdaget en merkelig lukt. Andre vitner i området beskrev denne lukten

En tegning av et av vesenene, hentet fra forsiden av tidsskriftet Brazilian UFO Magazine for juni 1996.

som ammoniak.

I tillegg til disse observasjonene skal flere mennesker sent på kvelden samme dag ha observert et antall militære lastebiler rundt i byen. Noe senere

(sannsynligvis rundt kl. 23.00) gikk soldater inn i parken Jardim Andere og fanget en skadet EBE.

Forsvaret bekrefter - indirekte

Da brasilianske UFO-etterforskere kort tid etter tok fatt på saken, viste det seg bl.a. at flere vitner hadde sett det merkelige vesenet på samme sted som de tre unge kvinnene. Det var også klare indikasjoner på at det hadde vært observasjoner av flere vesener på andre steder til forskjellig tidspunkt (som omtalt ovenfor). 25. juni uttalte UFO-etterforskeren A.J. Gevaerd at han og hans gruppe hadde samlet utsagn vedr. UFO-krasjet fra tilsammen 60 personer i Varginha.

Etterforskerne forsøkte å få opplysninger fra forsvaret, og til slutt fant man en sersjant som ville snakke om saken, anonymt.

Han beskrev bl.a. hendelsen med brannvesenet og soldatene som fanget det første av EBEne med nett om morgenen.

Ellers ville flere militære personer fortelle om saken, hvis de bare fikk forbli anonyme; bl.a. er to sivilt kledde personer intervjuet og filmet på video. De kunne berette at det også hadde vært et annet vesen som likeledes var blitt fanget av forsvaret og brannvesenet (se over).

Ifølge blant andre den lokale etterforskeren Pedro Cunha skal det dreie seg om totalt åtte vesener som ble fanget. Dette inkluderer én død, to hardt såret (hvorav én senere døde), samt ytterligere fem stykker som ble jaget ut av parken Jardim Andere.

Obduksjon

Vesen nr. to, som altså ble fanget ca. kl. 23.00 om kvelden den 20. januar, ble først bragt til byens sentralsykehus i sentrum og undersøkt i et par timer. Etter denne innledende undersøkelsen beordret den ansvarlige legen at vesenet måtte flyttes til det større og bedre utstyrte Humanitas sykehuset, hvor det var lettere å behandle og holde skjult fra publikum.

Personalet på både sentralsykehuset og på Humanitas spesialsykehus var blitt pålagt taushetsplikt, men de ville allikevel bekrefte noen få av detaljene. Vesenet var anbragt på Humanitas sykehuset i anslagsvis 30 timer. Her døde det, og forsvaret transporterte liket til en militærbase (Escola de Sargentos das Armas) som ligger i byen Tres Coracoes, 25 kilometer fra Varginhas. Transporten ble påbegynt kl. 18.00 den 22. januar. Tre lastebiler var i bruk, hvor vesenet naturligvis kun var med den ene, men ingen visste på hvilken - åpenbart en sikkerhetsforanstaltning.

Kl. 04.00 om morgenen den 23. januar, fortsatte konvoien og kjørte i retning byen Campinas, en distanse på vel 300 kilometer. Nå var alle de fangede vesenene med, dvs. seks levende og to døde. Etter å ha ankommet en militærbase i Campinas ("the Army Cadet Prep School") og oppholdt seg her i omkring 9 timer, ble en av de døde vesenene transportert videre til universitet i byen. Det skulle angivelig ha blitt obduisert av dr. Fortunato Badan Palhares, kjent som den legen som obduiserte nazisten Josef Mengele for 10 år siden. Han benekter imidlertid selv å være involvert i saken.

Kl. 21.00 den 25. eller 26. januar, ble de seks levende EBene transportert til flyplassen i Campinas og lastet ombord i et fly fra det brasilianske flyvåpenet. Det fløy til Sao Paulo, hvor EBene ble lastet over i et US Air Force C-17 transportfly. Ifølge anonyme kilder i tårnet på flyplassen var bestemmelsestedet Albrook Air Force basen i Panama. Deretter forvinner sporet av vesenene. Hvorvidt de to døde EBene var med vites ikke med sikkerhet. Etterforskeren Claudeir Covo påstår imidlertid at han har uavhengige vitneutsagn på at minst én av dem ble igjen på laboratoriet ved universitetet i Campinas.

Amerikansk innblanding?

To amerikanske sivilister skal etter sigende ha vært tilstede da vraket av det sigarformete objektet ble lastet ombord på en stor lastebil om morgenen den 20. januar.

Mor til to av de tre unge kvinnene som så vesenet i Jardim Andere, påstod dessuten at hun ble oppsøkt av fire ukjente menn noen uker etter hendelsen, i februar. De fire, én brasilaner og tre amerikanere, kom kjørende i en marineblå 1994-modell Lincoln Continental og var ulastelig antrukket i hvite og kremfargede Armani dresser. De tilbød henne 20 000 dollars i kontanter for at døtrene skulle stå frem i media og fortelle at de hadde diktet opp hele historien. Både moren og døtrene avslo tilbudet.

Under transporten av vesenene ut av Brasil ble, som tidligere nevnt, et amerikansk transportfly av typen C-17 observert på flyplassen i Sao Paulo rundt 27.-28. januar.

I tillegg skal flere ikke-identifiserte

amerikanske personer vært observert på en restaurant i Campinas, sent om kvelden den 21. januar.

Den offisielle forklaringen

Kaptein Eduardo Calza fungerer som pressetalsmann på militærbasen som ligger nær Varginha. Han benekter selvsagt at hans avdeling er involvert i noe som helst slags cover-up med døde "aliens" og et romskip som kontrabande. Han kan ikke forklare eller gå god for hva de tre kvinnene så den 20. januar. Imidlertid påstår han at de militære aktivitetene denne skjebnesvangre helgen kun innbefattet en parade for nye rekrutter ved befalsskolen på basen, samt at en konvoi med lastebiler ble kjørt til et verksted. Samtidig ble nytt medisinsk utstyr for hjerteoperasjoner levert av militære lastebiler ved byens sykehus, i tillegg til at en ambulanse avleverte et lik - av et menneske, vel å merke.

Dette tror selvsagt ingen av de impliserte UFO-etterforskerne noe på.

Mediaomtale

Det har allerede vært stor mediaomtale om saken, ikke bare i Brasil. Omtale av saken har florert på Internett, og til og med ærverdige *Wall Street Journal* bragte en lengre, lett ironisk artikkel 28. juni.

De brasilianske UFO-etterforskerne hevder ellers at de er i besittelse av alle detaljer; en god del av disse er offentliggjort bl.a. i flere utgaver av tidsskriftet *Brazilian UFO Magazine*.

Også utenlandske ufologer har besøkt Brasil, deriblant Stanton T. Friedman, John E. Mack, John Carpenter og Graham W. Birdsall. Tre av dem (utenom Mack) var tilstede i forbindelse med en UFO-konferanse arrangert 6.-9. juni i byen Curitiba. De benyttet også anledningen til å foreta nærmere undersøkelser når de først var i Brasil. Alle går god for at noe meget spesielt må ha hendt i denne saken.

John E. Mack, professor ved Harvard og spesialist på fjerdegrads nærkontakter, reiste direkte til Varginha allerede i slutten av mai. Han gjorde et lengre intervju med de tre unge kvinnene som observerte EBEn i Jardim Andere 20. januar. Han ble så overbevist om deres sannferdighet at han gjerne "veddet hele sin karriere og le-

gelisens på at de snakket sant".

For å helle litt malurt i begeret med hensyn til kvinnenes troverdighet, kan det nevnes at de nå krever 200 dollar for hvert intervju. Andre vitner påstår å gjøre det samme, ifølge artikkelen i *Wall Street Journal*. Den politiske ledelsen i byen vurderer dessuten å anlegge en park til ære for det ukjente vesenet; dette vil samtidig gi god turisttreklame for byen.

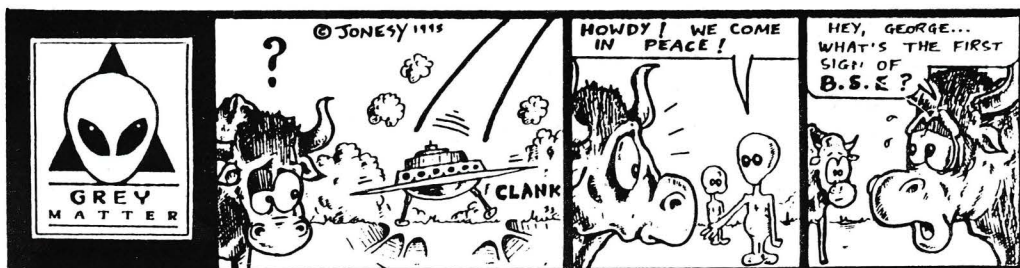
Uansett om man trekker enkelte vitners utsagn i tvil, eksisterer det (ifølge etterforskerne) snesevis med andre, uavhengige observatører. Dessuten, i tillegg til de ovenfor nevnte tildragelser, har det det siste halvåret også vært rapportert andre merkelige hendelser rundt Varginha; bl.a. en bølge av UFO-observasjoner.

Inntil videre må imidlertid UFO-NORGE og andre UFO-interesserte holde pusten og håpe på at de brasilianske (og utenlandske) UFO-forskere vet hva de gjør. Det har dessverre ikke alltid vært tilfelle ved tidligere anledninger.

Når UFO-NORGE hører nærmere om denne saken, vil vi straks bringe nyhetene her i *UFO*.

Kilder:

1. *UFO-NYT*, nr. 3 1996.
2. Pressemelding fra *Brazilian UFO Magazine & Brazilian Center for Flying Saucer Research*, 9. juni 1996.
3. Revelations about the Varginha Case; *Brazilian UFO Magazine*, nr. 44, juni 1996.
4. *UFO-ROUNDUP*, vol. 1, nr. 19, 23. juni 1996
5. *UFO-ROUNDUP*, vol. 1, nr. 20, 30. juni 1996
6. Aliens Land in Brazil in Desperate Need of a Good Shower; *The Wall Street Journal*, 28. juni 1996.
7. Comments from Graham W. Birdsall, redaktør *UFO Magazine* (UK), 2. juli 1996, ang. Varginha-saken (fra alt.alien.visitors.newsgroup).
8. Comments from Stanton Friedman, ang. Varginha-saken 30. juni 1996 (fra alt.paranet.ufo).
9. *Nærkontakt*, nr. 3 1996 ("WUFOC, the free UFO-alternative on the Internet, <http://www.tripnet.se/home/west/index.html>", 12.09.96).

REISE TIL MEXICO

Av Erling Strand

Vår medarbeider Erling Strand foretok en reise til Mexico i slutten av august i år, i forbindelse med innspillingen av et TV-program om ukjente lysfenomener. Her møtte han også Paul Deveraux og andre kjente personer innen kulelynsforskningen.

Bakgrunn

TV-selskapene Channel Four og Discovery i England er i ferd med å lage et dokumentarprogram om ukjente lysfenomener. Det skal bl.a. inngå i Channel Fours vitenskaps-serie Equinox (tilsvarende Discovery). Programmet, som vil bli på 50 minutter, skal hete "Earthlights" og kommer bl.a. til å fokusere på vitenskapens gryende interesse for slike fenomener.

De første sekvensene ble filmet i oktober i fjor, på min reise til Australia (se *UFO* nr. 3/4 1995). Prøvefilmen som ble laget etter denne reisen, overbeviste programdirektørene i Channel Four om at dette virkelig var noe å lage et program om. De engasjerte derfor et TV-produksjonselskap med et eget filmteam til å lage hele programmet. Dette teamet har laget flere programmer med naturvitenskapelig innhold tidligere. Ettersom jeg ble kjent med dem, kunne jeg ved selvsyn konstatere at medlemmene av teamet var svært dyktige og profesjonelle, som visste nøyaktig hva som skulle filmes.

Programmet skulle være ferdig for utsendelse 1. november i år, og kommer sannsynligvis til å bli vist på mange TV-kanaler rundt omkring i verden. Vitenskapserien Equinox er allerede fra før høyt respektert, og det skulle ikke by på problemer for Channel Four å få solgt dette programmet til TV-selskaper i en rekke land.

Hessdalen

Filmteamet var i Hessdalen i begynnelsen av august. Lederen, Chris Hale, kom noen dager før resten av teamet og jeg hentet ham på flyplassen på Røros torsdag 1. august. Både torsdag, fredag og lørdag ble brukt til å klargjøre og planlegge hva som skulle filmes. Det ble derfor mye kjøring i Hessdalen og andre steder i distriktet i de dagene.

Teamet ville også filme det som var klart av målestasjonen. Vi fikk låne den lokale Røde Kors hytten hvor vi kunne sette opp instrumentene. Denne lå like ved Aspåskjølen, ikke langt fra det stedet som hovedkvarteret lå under PROJECT HESSDALEN i 1984-85.

På lørdagen benyttet vi anledningen til å vise fram stasjonen til interesserte, og selv med minimal annonsering kom det mange besøkende. Vi fikk disponere Røde Kors hytten alle dagene vi var der, og mange opptak ble også gjort her.

Selve filmteamet kom sent lørdag kveld. I mørket og i ukjent terreng fant de fram til Bjørgåsen hotell, som ligger like ved Killingdal gruver. Jeg syntes dette var godt gjort, da bebyggelsen i dette strøket er heller spredt og man befinner seg - i alle fall sett fra urbane engelskmenns side - langt fra sivilisasjonen.

Opptakene startet søndag morgen i 9-tiden. Først ble Bjarne Lillevold intervjuet. Deretter Leif Havik, som fortalte om én av sine mange opplevelser. Om ettermiddagen og kvelden filmet de det som var klart av målestasjonen. Klokken ble over 21 før veien gikk tilbake til hotellet etter en anstrengende dag.

Mandag morgen filmet de først inngangen til Killingdal gruver. Deretter kjørte vi til Hessdalen og intervjuet Jon Arvid og Martin Aspås. Ellers ble det filmet mye på stasjonen også denne dagen.

Teamet ville gjerne filme når vi satte opp målestasjonen. Nå var jo stasjonen allerede satt opp, derfor måtte vi gjøre det opptaket når vi faktisk demonterte den. Under redigeringen kommer de til å klippe sammen filmen slik at det ser ut som om vi setter den opp.

Noen ord om den grundigheten som ble utvist under opptakene: Teamet ville bl.a. ha med at jeg kjørte opp til Hessdalen med måleinstrumentene bak i bilen. Selve bilkjøringen ble filmet fra alle vinkler i flere omganger. For hver gang måtte jeg kjøre nesten samme strekning. De satt og filmet bak på tilhengeren min, de filmet mens de satt inne i bilen, de filmet fra en bil som kjørte foran, de filmet fra Rognefjell og i veikrysset ved riksveien. Mange timer gikk med til dette - noe som sannsynligvis blir bare noen sekunder i det ferdige programmet. På tirsdag reiste de hjem til London.

Forøvrig vil jeg her benytte anledningen til å takke Røde Kors, spesielt Jon Einar Skogås, for lån av hytten. En stor takk går også til Peder Skogås og hans familie, som hjalp til med det aller meste de dagene vi var der oppe. Bjarne Lillevold og Jon Arvid Aspås var også til stor hjelp.

Yakima

Etter filmingen i Hessdalen, var neste oppdrag for filmteamet å filme i indianerreservatet Yakima i Oregon, USA. Der er det også observert mange lysfenomener, lignende dem man har i Hessdalen. Spesielt var aktiviteten stor i 70-årene og tidlig på 80-tallet, men det gjøres ennå observasjoner der.

Filmteamet gjorde også opptak av intervjuer med flere vitenskapsmenn i USA, blant andre Hal Puthoff, Michael Persinger og David Fryberger. Fryberger ble filmet i sitt laboratorium på Stanford universitetet. Han var forøvrig en av deltakerne på seminaret i Hessdalen i mars 1994 og står, sammen med bl.a. Michael Persinger, sentralt i forskningen omkring kulelyn og ukjente lysfenomener.

Etter opptakene på Stanford tok filmteamet Fryberger med seg for å møte Paul Deveraux og meg i Mexico.

Jeg synes ellers det var bra at David ble med, fordi programmet vil få mer troverdighet når en vitenskapsmann fra det kjente og respekterte Stanford universitetet presenteres i samband med dette prosjektet. Det var også andre vitenskapsmenn som gjerne ville være med i programmet, men de fikk nei. For noen år siden ville situasjonen vært helt annerledes. Da hadde det vært vanskelig å finne seriøse forskere som ville vært med i et program som tar opp et såpass kontroversielt emne.

Reisen til Mexico

Hovedhensikten med min reise til Mexico var å delta i forbindelse med opptakene til dokumentarprogrammet. Vi håpet jo selvsagt på å få se noen lysfenomener også, selv om dette var lite sannsynlig.

Mexico er ellers godt kjent for alle

Jaime Maussan Fluta (t.v.) sammen med Erling Strand.

UFO-observasjonene som er gjort i løpet av de siste fem årene. Bølgen av observasjoner begynte sommeren 1991. Nesten med det samme begynte TV-journalist Jaime Maussan Fluta (som er daglig leder i medieselskapet Televison Mexicana) å lage TV-programmer om dem. Odd-Gunnar Røed traff ham forøvrig på UFO-konferansen i San Marino i mai i år hvor han holdt foredrag om UFO-bølgen i Mexico (se *UFO* nr. 2 1996, ss. 10-11).

Fluta bad folk sende inn sine videoopptak til ham. Mange av de videoene han fikk inn, viste han i sine TV-program. Dette, samt de mange observasjonene, medførte at mange folk i Mexico nå tar UFO-fenomenet svært alvorlig. Siden 1991 og fram til i dag har Jaime Maussan Fluta fått inn mer enn 6200 videoopptak. Han har plukket ut de beste sekvensene og laget egne videodokumentarer på bakgrunn av dem. Disse programmene selger han til interesserte i hele verden, bl.a. har Rapportsentralen et par stykker som er til leie.

Flyturen til Mexico startet klokken 7 tirsdag morgen den 20. august. Først til London, hvor jeg møtte TV-produsenten Lloyd Miller og hans samboer Tania. Miller var, sammen med Paul Deveraux, med på min reise til Australia i oktober i fjor. Deretter fløy vi videre til Houston og sist etappe gikk til Mexico City. Paul Devereux hadde kommet noen timer tidligere og ventet på oss på flyplassen, der vi landet klokken 20 lokal tid. Nå er det 7 timer tidsforskjell mellom Norge og Mexico, så klokka hjemme var da 3 på morgenen. Det gikk enda 3 timer til før vi kunne gå til sengs på et hotell i Tepoztlan. Jeg var da ganske utslitt etter å ha vært oppe i mer enn 27 timer i strekk.

Tepoztlan

Fra den lille byen Tepoztlan, som ligger ca. 150 kilometer sør for Mexico City, er det kommet mange UFO-rapporter. Det var derfor et naturlig stoppested for oss. Undertegnede, samt Lloyd, Tania og Paul la seg inn på "Hotel Posada del Tepozteco". Hotellet lå på en høyde, slik at vi fra terrassen hadde god utsikt i alle retninger. Av den velvillige hotelldirektøren fikk vi til og med egen nøkkel til terrassen, slik at den sto til vår disposisjon døgnet rundt.

Pyramide

Den lille byen Tepoztlan var omgitt av høye fjell. Høyt oppe på et av dem, på det fjellet som indianerne kaller "The Hill of Lights", var det en liten pyramide. Navnet fikk oss til å tenke på at det kanskje hadde fått sitt navn på grunn

av alle lysfenomenene.

Indianerne sier at fjellet lever og har sjel, og holder fortsatt sine gamle tradisjoner i hevd. Hvert år på en dag i september, utfører de sin egen spesielle seremoni på dette fjellet. De klatrer opp til toppen mens de bærer levende lys, og utfører sine ritualer der oppe. Det er ellers ukjent hva disse ritualene går ut på.

Magnetometer

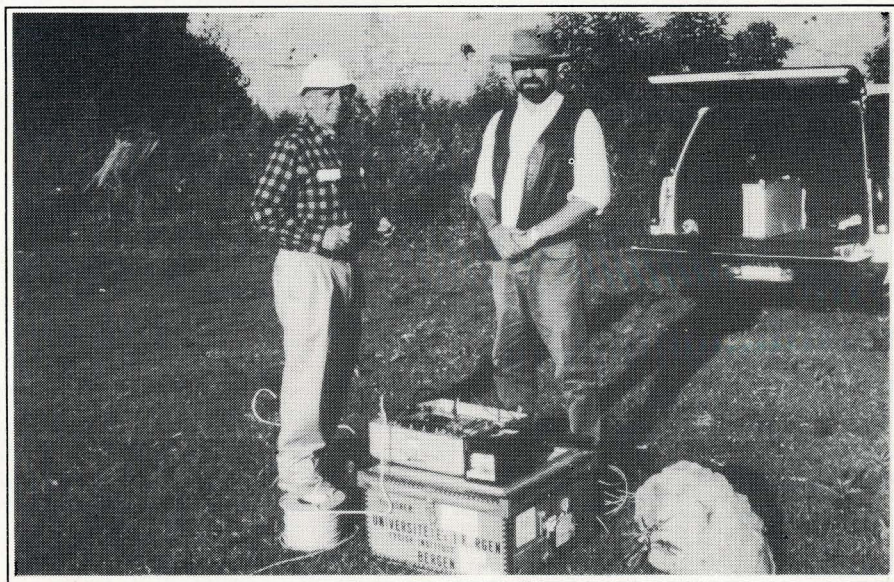
Jeg hadde med meg et magnetometer til Mexico, og i Tepoztlan fikk jeg brukt det en hel ettermiddag og natt. Det ble dessverre ingen unormale registreringer ved denne anledningen. Vi så heller ingen ukjente lysfenomener, sannsynligvis på grunn av mye forstyrrende lys fra byen. Vi kunne dessuten ikke se så langt på grunn av alle fjellene, som jo lå tett rundt Tepoztlan. Hvis vi skulle kunne se eventuelle lysfenomener måtte de ha kommet svært nært. På grunn av de dårlige observasjonsforholdene flyttet vi til at annet sted på fredagen.

"The white house"

Fredag 23. august reiste vi til den lille landsbyen Metepec, som ligger mellom byen Atlixco og vulkanen Popocatepl, ca. 150 kilometer sørøst for Mexico City. Like i nærheten av Metepec ligger utsiktsplassen "the white house". Dette navnet har den fått fordi det her ligger en hvitmalt liten borg, på en høyde ikke langt fra Popocatepl. Herfra er det gjort mange observasjoner av ukjente lysfenomener.

Nærmeste by heter Atlixco, og den ligger ca. 4 kilometer fra "the white house".

Ovenfor denne borgen rant det en stor bekk, som endte i en foss like ved

**David Fryberger og Erling Strand utenfor "the white house".
Magnetometeret i forgrunnen.**

Vulkanen Popocatepl.

bygningen. Enkelte av de fastboende hevdet at bekken rant oppoverbakke. Faktisk kunne det se slik ut, men det var nok bare var et synsbedrag. Årsaken til at bekken rant oppover - i alle fall i følge dem som trodde det - var all magnetismen i området. Veien som gikk forbi stedet var også slik at man følte at det gikk oppover, når det egentlig gikk nedover. Veien fikk derfor betegnelsen "the magnetical road". Vi målte faktisk meget stor magnetisk aktivitet der. Mest sannsynlig skyldes den magnetiske aktiviteten den store vulkanen, som nå er aktiv.

Senere samme dag forsøkte vi å finne et egnet hotell i Atlixco, men med dårlig hell. Standarden på hotell i små byer i Mexico er ikke alltid like tilfredsstillende. I Metepec, som var enda nærmere "the white house", fant vi imidlertid et passende innkvarteringssted til neste dag. Forholdene viste det seg imidlertid å være så som så med, og så vi valgte å flytte derfra etter bare én natt. I nærmeste storby, Puebla, som ligger ca. 40 kilometer fra Metepec, overnattet vi resten av tiden vi var i Mexico.

Vulkanen Popocatepl

"The white house" ligger som sagt meget nært vulkanen Popocatepl, faktisk like ved foten av den. Vi hadde meget fin utsikt mot toppen av vulkanen, de gangene den kom ut av skyene. Det kom mye røyk opp av åpningen i toppen, og selve vulkanen er blitt mer og mer aktiv i de senere år, spesielt etter 1990. Forskerne forventer at den kan eksplodere eller komme med et kjempetbrudd når som helst. Geofysisk institutt ved universitetet i Mexico City hadde derfor satt opp en seismisk målestasjon like i nærheten av toppen av

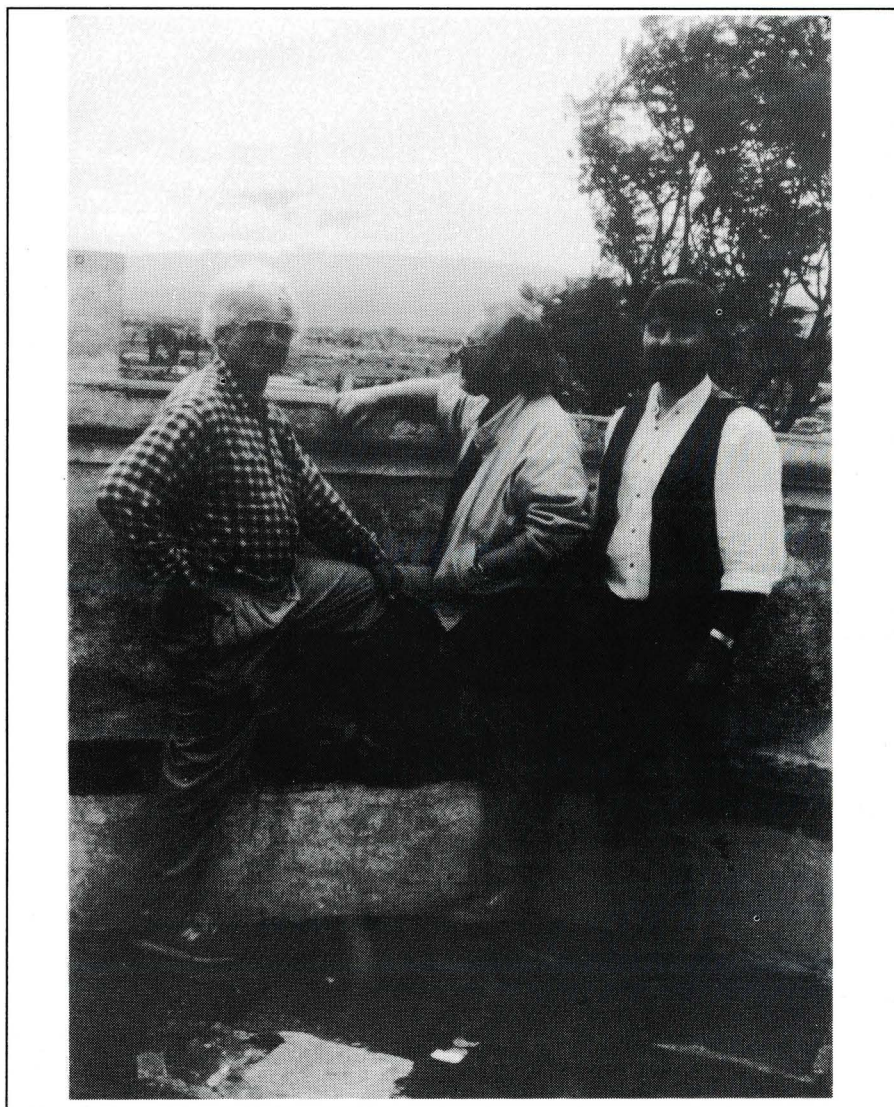
vulkanen. Vi snakket her med geologen dr. Hugo Granados, som er hovedansvarlig for stasjonen. De måler bl.a. lokal seismisk aktivitet, altså hvor mye skjelv som genereres inne i vulkanen.

Siden målingene ble påbegynt i 1994 har den seismiske aktiviteten hele tiden tiltatt i styrke og hyppighet. Det registreres også hvor mye gass vulkanen slipper ut. I den senere tid har den i gjennomsnitt sluppet ut 10 000 tonn hver dag (hovedsakelig svoldioksyd); det vil med andre ord si at den er en enorm forurensingskilde. Det måles også hvor lavaen befinner seg og om fjellet gjennomgår unormale fysiske forandringer.

Alle disse dataene blir hver dag sendt direkte til universitetet ("online"), slik at vulkanen overvåkes kontinuerlig. De håper å kunne komme med et varsel før en eventuell katastrofe, slik at flest mulig mennesker kan bli reddet. Men kommer det først en stor eksplosjon, vil den kunne komme brått og uventet. Regjeringen har laget ferdig evakueringsplaner for befolkningen i de nærmeste distrikter.

Radarstasjonen på flyplassen

Tirsdag 27. august tok vi en avstikker fra hotellet i Puebla og reiste tilbake til

Fryberger, Paul Deveraux og Strand på hotellet i Puebla.

Mexico City. Vi skulle besøke radarstasjonen på den internasjonale flyplassen der, for å undersøke de om de mange påstandene om UFO-observasjoner herfra medførte riktighet.

Flyplassen har en topp moderne radar- og lufttrafikk-kontroll som ble satt i drift i september 1994. Det viste seg at operatørene ved flere anledninger ganske riktig hadde observert ukjente objekter på disse radarskjermene, selv om et slikt moderne anlegg filtrerer bort det meste som ikke går under kategorien fly. De ukjente objektene som blir registrert på dette anlegget må derfor ha mye av de samme karakteristika som fly, såsom hastighet, høyde og radartversnitt. De må dessuten bli registrert på tre etterpåfølgende sveip på radaren. En viktig forskjell er at de selvsagt mangler det elektroniske kjennetegnet som fly sender ut ved hjelp av en såkalt transponder. Derfor blir de markert med et spørsmålstegn på skjermen. Flere av de operatørene vi snakket med hadde altså sett dette spørsmålstegnet på skjermen ved forskjellige anledninger. Man kan spørre: Hva med alle de fenomenene som *ikke* har samme hastighet eller høyde som fly? De vil jo ikke oppdages av dette radaranlegget. Blant annet fra observasjonene i Hessdalen vet vi at disse fenomenene kan stå stille i lang tid, eller de kan bevege med en utrolig hastighet.

Vår observasjon

Vel tilbake i Puebla, prøvde vi de neste dagene - med vekslende hell - å utføre

målinger både med magnetometeret samt å gjøre visuelle observasjoner. De fleste dagene begynte imidlertid med fint vær om morgenen og endte med et skikkelig uvær på kvelden, det vil si tungt regnfall med lyn og torden. Det var så ille at det var nytteløst å være ute for å observere. Heldigvis fikk vi fint vær de to siste kveldene. Den første ble benyttet til å gjøre opptak til dokumentarprogrammet. Vi fikk ikke brukt magnetometeret denne kvelden, fordi strømgeneratoren laget for mye støy for filmingen. Det var derfor kun den siste dagen, torsdag 29. august, at vi fikk en noenlunde lang og kontinuerlig overvåkning med magnetometeret. Da fikk vi også vår første visuelle observasjon, da vi klokken 20.50 så noen kraftige skarpe lysblikk fra fjellkanten på vulkanen Popocatepl. Lyset (blinkingen) ble mer diffust etterhvert, men det hadde hele tiden et fast intervall på 1,2 sekunder, det vil si 4 blink i løpet av 5 sekunder (0,8 Hz).

Dette pågikk i mange minutter og det virket som om lyset kom nede fra siden av selve fjellet.

Magnetometeret derimot gjorde store utslag nesten hele kvelden. Utslagene kunne være opp til 500 nT (nano Tesla - tilsvarer en magnetisk feltstyrke på 500 milliardtedels feltlinje pr. kvadratcentimeter. Utslagene går på tvers av de vanlige feltlinjene i nord-sør retning - Jordens naturlige magnetfelt - som har en styrke på ca. 0,5 til 1 feltlinje pr. kvadratcentimeter.)

De andre dagene, hvor vi også gjorde målinger på samme sted (det vil si ved

"the white house") hadde vi de samme store utslagene. Vi sjekket om det kunne være feil ved instrumentet, men vi fant ingen. Vi målte ved hotellet vårt, som var langt fra vulkanen (ca. 40 kilometer).

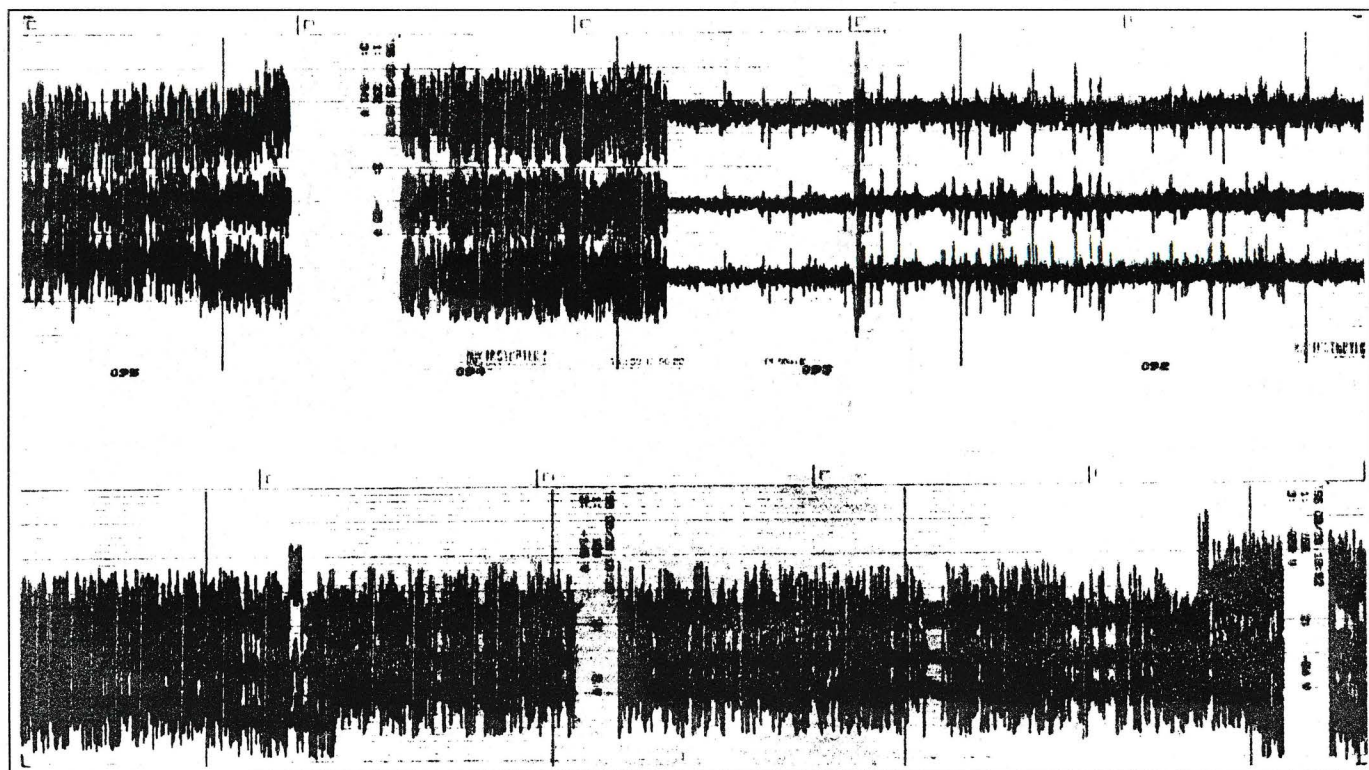
Der var utslaget på magnetometeret normalt. Det var kun ved vulkanen som vi målte disse store utslagene. Plutselig, klokken 19.12 den siste kvelden, sank utslaget på magnetometeret ned til 20 nT. Deretter økte amplituden gradvis opp til det nivået den var tidligere på kvelden.

Tilbakereise

Tilbakereisen ble foretatt fredag 30. august. Etter først å ha tatt farvel med Miller, Deveraux, Fryberger og de andre, reiste jeg via Houston og London for til slutt - etter nærmere ett døgn - å lande i Oslo.

Turen gjorde selvfølgelig sterkt inntrykk og gav meg et godt innblikk i omfanget av UFO-bølgen i Mexico. Det var første gang jeg møtte Jaime Maussan Fluta. Fra ham fikk jeg mye av informasjonen om situasjonen i landet, samtidig som han innrømmet at han ikke ble tatt helt seriøst av forskere ved universiteter og høyskoler. Ifølge ham og andre personer var imidlertid befolkningen generelt sett positivt innstilt til UFO-fenomenene.

Når det gjelder det ferdige dokumentarprogrammet, håper jeg selvfølgelig at det med tid og stunder vil bli sendt på en norsk TV-kanal, slik at leserne kan få en skikkelig presentasjon av det vi har holdt på med det siste året.

FLYHENDELSE OMGJERDET AV MYSTIKK

Av Mentz Kaarbø

Tidlig i januar 1995 skjedde en nesten-kollisjon mellom en British Airways Boeing 737 og et uidentifisert flygende objekt nær Manchester i England. En offisiell rapport i februar i år konkluderte med at man ikke vet hva det var.

Tett på

Kaptein Roger Wills (38) og annenpilot Mark Stuart (24) var i ferd med å gjøre seg klar for landing i Manchester. British Airways rute 5061 var på vei tilbake fra Milano, da et objekt fløy tett forbi dem.

Klokken var 18.48 lokal tid, flyet befant seg i en høyde av 1200 meter over fjellkjeden Penninene og holdt en hastighet på ca. 370 km/t. Det var en relativt sterk vind fra nordvest på 30 knots (55 km/t). Flyet befant seg omkring 15-16 kilometer sørøst for flyplassen.

Plutselig fikk både kaptein og annenpilot øye på et mørkt objekt med mange lys som raskt kom svevende skrått ovenfra til høyre for flyet. Det varte kun i to sekunder, deretter var objektet borte igjen. Det virket så nært at annenpiloten dukket instinktivt for ikke å få det i hodet!

De kontaktet straks kontrolltårnet på flyplassen i Manchester for å høre om de hadde sett det på radaren:

B737: "Vi så nettopp noe fly forbi til høyre for oss - det gikk utrolig hurtig!"

Manchester: "Det er ingenting på radaren. Var det et fly?"

B737: "Det hadde lys og forsvant langs styrbord side svært hurtig."

Manchester: "Over dere?"

B737: "Noe over oss, ja."

Manchester: "Hold øynene åpne... jeg kan ikke se noe [på radaren] i øyeblikket, så det må ha passert svært hurtig eller gått ned svært hurtig etter å ha passert dere."

Flight 5061 landet deretter sikkert med 60 intetanende passasjerer.

Annenpilot Mark Stuart beskrev senere objektet som mørkt og kileformet, muligens med en mørk langsgående stripe, og at det var opplyst av landingslysene på flyet. Kapteinen hadde den oppfatningen at det hadde sin egen belysning; med små hvite lys, omtrent som på et juletre.

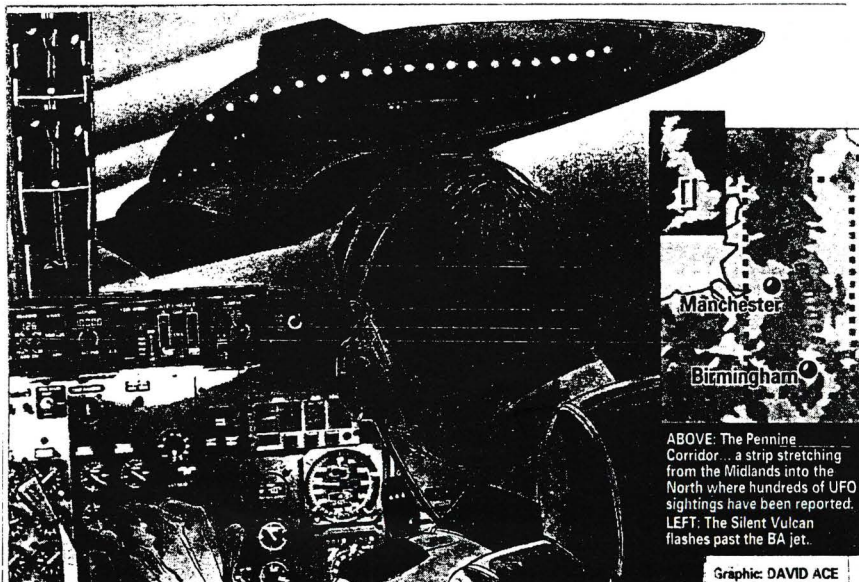
Ingen forklaring

Hendelsen fant sted den 6. januar 1995. I et helt år arbeidet en gruppe hos Joint Airmiss Working Group, som er en del av Civil Aviation Authority

(CAA), med å finne en forklaring på observasjonen. Arbeidsgruppen bestod av både sivile og militære flyeksperter.

I februar i år kunne gruppen så offentliggjøre resultatet av undersøkelsen: Man kunne ikke finne noen forklaring!

A UFO? Actually, it was just our alien friends in the North

ABOVE: The Pennine Corridor... a strip stretching from the Midlands into the North where hundreds of UFO sightings have been reported. LEFT: The Silent Vulcan flashes past the BA jet.

Graphic: DAVID ACE

WAS it a bird? No — too big. A plane? Well, if it was, the two British Airways pilots had seen nothing like it this side of Star Trek.

Illuminated by white lights like a Christmas tree, the strange craft dashed past their Boeing 737 in seconds, coming shudderingly close.

Bewildered, they continued their approach to Manchester Airport. They knew they had seen something. They just weren't sure what.

But last night, flying saucer buffs were certain the jet had had a close encounter with aliens in the Pennine Corridor — Britain's equivalent of the Bermuda Triangle.

Officially, a year-long investigation failed to come up with a convincing explanation.

However, there were knowing nods at the British UFO Research Association. Members are sure the mysterious craft was the Silent Vulcan — a triangular-shaped spaceship

By MICHAEL HARVEY

they believe has been cruising northern skies for 20 years.

Captain Roger Wills and First Officer Mark Stuart were almost ready to land Flight 5061 from Milan when the craft hurtled towards them on January 6 last year.

They radioed traffic controllers at Manchester and, after landing, filed a formal report on an air miss — the technical term for a near-miss.

Yesterday, the findings by the Joint Air Miss Working Group said: 'There is no doubt that the pilots both saw an object. Unfortunately, the nature and identity of this object remain unknown.'

It added 'antallingly: To speculate about extraterrestrial activity is not within the group's remit. That sent morale at the British UFO

Research Association rocketing. Members believe the report practically confirms what they have known all along — that E.T. has not gone home.

'The report is remarkably open-minded,' said director of investigations Philip Mantell. 'It is a milestone in official recognition of the phenomenon of UFOs.'

We have always contended that there is something out there which is beyond accepted science and now this is being reflected in the corridors of officialdom.'

Mr Mantell said the Silent Vulcan — named because it is shaped like the old British Vulcan bomber — has been seen all along the Corridor, from the Midlands through Derbyshire and into Yorkshire.

There was a surge of sightings in the 1970s and late 1980s. One came from a Sheffield police officer. The Silent Vulcan

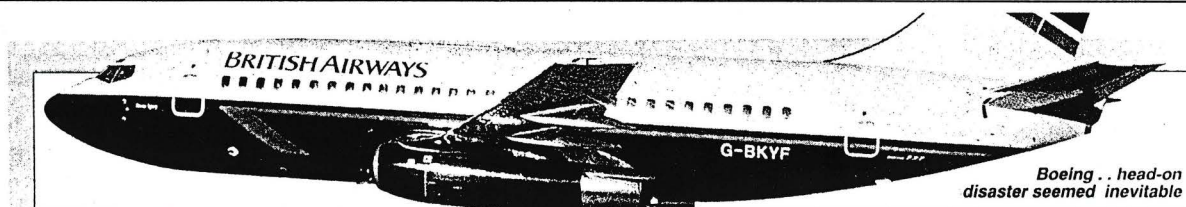
widened its horizons in 1989 and 1990, with sightings in Belgium. The air force there even scrambled two F-16 fighters, which cracked it by radar.

They failed to find any UFO, but their readings showed it accelerated and lost altitude at speeds that would have turned any human pilot to pulp.

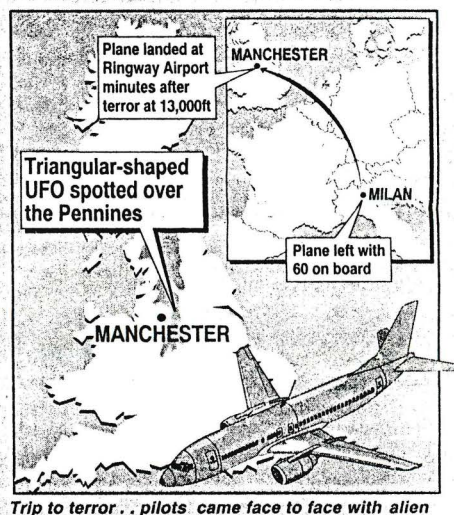
This latest report is the first officially recognised sighting of the Silent Vulcan along the Pennines,' Mr Mantell said. 'BA are to be complimented for treating this incident seriously.'

However, Captain Wills, 34, Normanton, West Yorkshire, and First Officer Stuart, from Congleton, Cheshire, are said to have been constantly ribbed by colleagues.

'They're both fed up with hearing about it, but glad the authorities took them seriously,' one said. 'Both are zvel-headed guys but they have had their legs pulled unmercifully.'

BA JET PILOTS DUCK AS UFO FLASHES PAST AT 13,000 FT

Trip to terror... pilots came face to face with alien

Rapporten sier at det er nærmest utelukket at det kan være snakk om et ultralett fly eller en hangglider, noe som formen ellers kunne tyde på. Den sterke vinden, mørket og det nærliggende sterkt trafikkerte luftrommet utelukker disse mulighetene. Heller ikke militære aktiviteter ser ut til å være forklaringen - det ville neppe ha unngått oppmerksomheten til de mange radarne i området.

Som en kuriositet kan det også nevnes at det i rapporten uttrykkes følgende (i fullt alvor): "Å spekulere om utenomjordisk aktivitet, selv om det måtte være fascinerende, ligger utenfor Gruppens mandat og må overlates til dem som har interesse for dette". (!)

Forskningslederen i den engelske UFO-gruppen BUFORA, Philip Mantle, er positivt overrasket over resultatet av undersøkelsen.

"Rapporten er bemerkelsesverdig objektiv," uttalte han etter offentliggjørelsen. "Den kan betraktes som en milepæl når det gjelder offentlig anerkjennelse av UFO-fenomenet". Han mener at observasjonen er typisk for området omkring Penninene, hvor det ofte er blitt observert lignende objekter. Man snakker rett og slett om "det lydløse Vulcan", i det objektene ligner på det gamle engelske bombeflyet Vulcan. Disse objektene har vært observert i området kalt "the Corridor", fra Midlands til Yorkshire via Derbyshire. Manchester og Birmingham ligger midt i dette området.

I 1970- og 80-årene var det svært mange observasjoner her, og i 1989-90 ble "det lydløse Vulcan" (eller i alle fall noe lignende) observert også i Belgia.

Pilotene og flyselskapet ble rost for å ha meldt fra om hendelsen. Det er ikke

alltid tilfelle når flybesetninger har usedvanlige opplevelser. Men kanskje anget de to flygerne sin åpenmunnhet. Det sies at de etter observasjonen er blitt mobbet av sine kolleger.

Forøvrig har pilotene i det siste halvannet året fått en mediaoppmerksomhet uten sidestykke. Både UFO-etterforskere, aviser og radio/TV over hele verden har vært på jakt etter dem. Noe de to ikke alltid har vært udelte begejstrete for.

Kilder:

UFO-Nyt, nr. 2 1996

The Sun, 28. januar 1995

Airmiss Report No. 2/95, Joint Airmiss Working Group, februar 1996

Daily Mail, 3. februar 1996

Manchester Evening News, 15. mars 1996

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, postboks 24, 3133 Duken. Merk konvolutten "Leserbrev".

Benyttede innlegg kan bli redigert.

Om nynazisme, Aasheim og Blomquist

Jeg skal ikke her gå inn i en avhandling om nazisme og nyere avleggere av denne. Men vil jeg gjerne konstatere et par poeng som tydeligvis har gått de fleste hus forbi.

Det er nemlig et faktum at nazismen og kommunismen før og under krigen sto hverandre politisk svært nært. Etter krigen ville, naturlig nok, ikke kommunistene bli minnet om sitt vennskap med nazistene og derfor ble den tapende part plassert lengst til høyre på det politiske kart, eller lengst mulig unna den røde venstresiden.

Det finnes mange opptak av nasjonal-sosialistenes parademarsjer i Tyskland før krigen og vennskapet mellom kommunistene og nazistene som ble stadfestet ved den kjente Molotov-Ribbentropp-pakten av 23. august 1939. Denne avtalen besto av en ikke-angrepsavtale og en avtale om deling av Polen. Denne pakt ble først brutt ved Hitlers angrep på Sovjetunionen 22. juni 1941, da forsvant også vennskapet.

La meg også minne om den svenske nazisten som ble intervjuet på svensk TV, han var frustrert over at nasjonal-sosialismen ble sagt å være politisk sett blå. Vi har aldri vært høyrefolk, vi er og har alltid vært venstreorienterte, sa han.

Forøvrig sier jo også navnet sitt. Når har høyresiden vært sosialistisk? N.S.D.A.P. (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei) hadde aldri kapitalen som grunnlov, men

mottoet «Ein Folk, Ein Führer». De tyske kapitalkrefter fant fort ut at skulde de overleve måtte de spille på lag med Det Tyske Sosialistiske Arbeiderparti.

Det er altså en myte skapt rett etter krigen at nazismen tilhører høyresiden.

Hvem husker ikke filmer fra paradeoppvisningene med ørnen over hakekorset og rammen med N.S.D.A.P. Husk også: Begge flagg er røde - ett

med hakekors, det andre med hammer og sigd.

I den senere tid har vi også latt oss fortelle gjennom TV-2 nyhetene at Østerrikes nynasjonalistiske leder Jörg Haider (46) gjennom invitasjon av nasjonalister og kommunister i fellesskap har gjestet Russland med håp om framtidig samarbeid. Vi kan jo bare spekulere i hva dette samarbeidet vil gå ut på.

ROALD HANSEN
Nøtterøy

Svar:

Nå har jo som de fleste ser ikke dette direkte tilknytning til UFO-saken, men det har historisk betydning i den grad at vi dessverre har elementer også innen UFO-problematikken som kan ha godt av å få belyst sin ideologis opphav. Interessant ihvertfall å bli gjort oppmerksom på historiske fakta som i en mannsalder har blitt pakket inn i feil farve.

ODD-GUNNAR RØED

Et informativt og objektivt tidsskrift

Vi leser og hører om forskjellige grader av nærkontakter, mer eller mindre frivillige besøk ombord i romskip, ja, til og med påstander om å ha vært tatt med til andre planeter.

Jeg nevner eksempelvis at en bok av Sune Hjorth, *Den Dolda Sanningen om UFO* (spennende lesning), inneholder bl.a. en del om opplevelsene til George Adamski og Eduard Meier, men ikke minst om den svenske kontaktpersonen Ante Jonsson fra Småland, som kan fortelle fra dagliglivet på en annen planet. Dette minner meg litt om Baron von Münchausens historier som fascinerte meg i barndommen. Han var vel også en tur på Månen om jeg ikke husker feil.

Jeg synes det er merkelig med all den kontakt som angivelig har vært, at ingen har kunnet ta med seg tilbake en bitte liten ting som et lite bevis. Implan-

tater er vel foreløpig "gåtefulle bevis".

I UFO nr. 2 1996 nevnes en bok av Johannes von Buttlar som er oversatt til norsk. Jeg mener den heter *Reiser i Evigheten (Reisen in die Ewigkeit)* - og ikke *Reiser i Tid*. For ordens skyld bare.

Ellers reagerer jeg litt på reportasjene UFO-NORGE har fra besøk i utlandet. Svært interessante artikler naturligvis, men orienteringen om bagasje, reisens forløp, hotellets beskaffenhet etc., er mindre interessant.

VIOLET TUN-ANDERSEN

Svar:

Du har lest en av bøkene til Sune Hjorth der han omtaler både George Adamski og Edvard Meier. Her har vi et fint trekløver på ett brett. Både Adamski og Meier er i tidens løp avslørt som svindlere; Adamski bl.a. med dobbelteksponering av filmene sine, Meier med avfotografering av opphengte modeller. Sune Hjorth er vel den personen som representerer for UFO-Sverige (vår søsterorgansisasjon) har karakterisert som mest ekstrem innen ufologien i Sverige.

Den seneste boken hans *Rymdmänniskor på Jorden* (utkom medio oktober i år) er til og med boikottet av biblioteksforeningen i Sverige på grunn av sitt antisemittiske innhold. Det har også vært tildels mye avis-skriving om denne boken, spesielt i lokalavisene nær Sune Hjorths hjemsted.

Apropos bøker, så bør det også nevnes at den siste boken av Edvard Meier, forøvrig kanalisert fra romvesenet "Semjase", inneholder sterke påstander, såsom "alle homoseksuelle skal kastreres" og at "alle som har sex før ekteskapet bør drepes". Dette er jo sterke utsagn fra mennesker som etter sigende skal spre lysets og kjærlighets budskap.

For meg fortøner det seg mer som et uttrykk for ortodokse, religiøse leveregler, tilhørende en teologi vi ser mer og mer til i dag i land som ennå ligger forholdsvis fjernt geografisk.

Når det gjelder Ante Jonsson, bør

man vurdere hans påstander på en litt annen måte, i og med at han fastholder at han har opplevet det han rapporterer - på en eller annen måte. Han garderer seg med at han ikke vet om det er drøm eller virkelighet.

Han er virker tilsynelatende oppriktig og kan ikke si med sikkerhet hva som er objektiv virkelighet i sine opplevelser. Han sier selv at noen ganger virker det som en drøm, andre ganger forekommer de helt reelle. Han er ellers en sympatisk person som gjerne vil vite hva som egentlig har skjedd ham. Dette er jo tanker som vi kjenner igjen fra andre i samme situasjon, som f.eks. Whitley Strieber (som bl.a. har gitt ut boken *Communion* - på norsk *Nærkontakt*). Dette går klart fram både i boken og i filmen av samme navn.

Det faktum at du sammenligner ovenstående opplevelser med Baron von Münchausens historier er kanskje ikke så merkelig. Hvem vet, kanskje opplevelsene til Münchausen også er erfart på samme måte. [Baron von Münchausens humoristiske røverhistorier - samlet i boken *Baron von Münchausens Fortellinger fra hans fantastiske Reiser og Felttog i Russland* - ble utgitt i 1785. Med utgangspunkt i denne boken har det neppe vært forfatterens intensjon noensinne å bli tatt alvorlig, langt mindre at historiene skulle bli tillagt seriøse overveielser med hensyn til sannhetsgehalt eller opphav, red. anm.].

Skandinaviske sagn og folkeeventyr med beskrivelser av huldrer, troll og underjordiske inngår i det begrepet som kalles folklore. Det kan hende at disse historiene egentlige analoge til dagens UFO-opplevelser, men gjengitt med datidens språk og begrepsapparat, fremstår de som gamle (og "ufarlige") overleveringer, tilsynelatende uten rot i virkeligheten.

Uansett, du har helt rett når du fremhever at så langt - etter 50 år med UFO-observasjoner - har det ikke fremkommet håndfaste, fullgode bevis for at UFO-fenomenet virkelig representerer besøk fra fremmede planeter. De såkalte implantatene som er kommet i søkelyset i løpet av det siste året (se *UFO* nr. 2 1996), er imidlertid meget interessante i denne sammenheng, og vil muligens bringe oss et skritt videre i debatten.

Når det gjelder Johannes von Buttlars bok, er det korrekkt at den egentlig heter *Reiser i Evigheten*. Den ble utgitt på Ernst G. Mortensens Forlag i 1973.

Avslutningsvis vil jeg komme med noen kommentarer til din kritikk av våre litt omstendelige reisebeskrivelser. Vi forsøker hele tiden å brette

opp stoffet slik at det ikke blir for tørt. Det er ikke sikkert at det blir like vellykket hver gang; vi skal forsøke å skjerpe oss på dette punkt. Vi må imidlertid kunne få benytte et litt uformelt, deskriptivt språk slik at stoffet som helt ikke blir for dødt.

ODD-GUNNAR RØED

Noen UFO-spørsmål

1. Hvorfor var noen sider tomme i *UFO* nr. 2 1996? Det gjaldt sidene 12 og 13, 28 og 29; fire sider som det altså ikke sto noe på. Hva kan ha hendt?

2. UFO-teori i *Illustrert Vitenskap*.

De skriver at UFOer er moderne utgaver av gamle myter og de påstår at UFOer alltid lander i skogbrynet; at det hele er mer som overtro å regne og derfor ikke et reelt fenomen.

Hva sier UFO-NORGE til dette?

3. Hva betyr ordet implantat?

Vil det si at det kanskje er noe tilsvarende radiomerking av dyr?

4. Vet dere hvordan de berømte kornsirkene oppstår?

Kan det være UFOer som lager disse sirkene eller er det bare folk som vil komme i aviser, på TV og i radio?

JOHN OLA GRANSJØEN

Svar:

1. Vedrørende manglende (tomme) sider:

Det var bra at du tok opp dette. Det har dessverre vist seg at noen eksemplarer av nr. 2 1996 ble sendt ut med manglende sidetrykk på de sidene du nevner. De av våre abonnenter som har mottatt slike eksemplarer, bes kontakte Rapportsentralen slik at vi kan få sendt dere feilfrie blader.

2. Angående artikkelen i *Illustrert Vitenskap*:

Denne artikkelen viser bare hvor lite nevnte tidsskrift har satt seg inn i UFO-problematikken. Artikkelen stod i nr. 9, september 1994, og gjenspeiler helt og holdent forfatterens oppfatning av UFO-fenomenet som vår tids folkloristiske myter og overtro, uten forankring i virkelighetens verden.

3. Implantater

I Kunnskapsforlagets lille blå fremmedordbok står følgende definisjon: Implantasjo'n, en, lat., innplantning (jf. Transplantasjon). - Implanta't, et, stykke som plantes inn. - plante're, v., innplante.

Altså (i en litt mer konkret betydning) noe som har blitt plassert inn i kroppen (av noen). I vårt tilfelle objekter av ukjent opprinnelse og uten at det er påvist arr eller lignende som tyder på operative inngrep.

4. Kornsirkler

Dette er et omfattende emne. Tidligere har vi i *UFO* skrevet om kornsirkler og deres mulige opprinnelse. På tross av klare indikasjoner (og dokumentasjon) de senere årene på at mes-teparten av kornsirkene er svindel, er det ennå ikke full enighet om at *alle* slike sirkler er menneskelagd. Dermed vil ikke *UFO-NORGE* - i hvert fall ikke foreløpig - skjære alt over en kam og si at det kun dreier seg om juks og bedrag. Fremdeles rapporteres det om fenomener (anomalier) i tilknytning til enkelte kornsirkler som ikke like lett kan tilskrives konvensjonelle årsaker. Det forutsettes selvsagt at disse rapportene er pålitelige.

F.eks. skal man ofte ha fått merkelige utslag ved bruk av søkevinkler, selv om dette i seg selv er en meget kontroversiell undersøkelsesmetode, som ikke på noen måter oppfyller kravene til objektive, reliable målinger.

Mer spesielt er det i de tilfellene hvor tekniske måleapparater er benyttet. Ved flere anledninger skal man ha gjort tydelige registreringer med forskjellige typer instrumenter, f.eks. magnetometer. Nå er det visstnok ingen som har målt i disse områdene før sirkene oppsto, slik at vi ikke vet om måleresultatet kunne ha vært det samme, uten sirklenes tilstedeværelse.

Man kan også stille spørsmål om hva i det hele tatt er vitsen med å etterlate seg uforståelige spor i åkrer rundt om i verden? (spesielt i England). Hvis det står utenomjordiske vesener bak dette fenomenet ville det sannsynligvis være en fornuftig grunn for å lage avtrykkene. Imidlertid er det laget sirkler og piktogrammer (avanserte figurer) tilsynelatende helt uten sammenheng. Det er dokumentert at mange mennesker kan lage avtrykk og piktogrammer som ser helt "ekte" ut. Jeg etterlyser derfor egenskaper ved eventuelle genuine sirkler som kan utelate mennesker som opphav til denne, etter min mening, vakre, men akk så jordiske åkergrafittien. Vi vet også at England spesielt har en historie som har etterlatt seg en mengde steinsirkler opp gjennom tidene, Stonehenge, Avebury osv. Disse ble tydelig brukt av presteskaper, både som kalender og til utøvelse av rituelle seremonier. Muligens er kornsirkene utviklet fra disse eller kan det ha vært motsatt? Jeg tror ikke det.

ODD-GUNNAR RØED

Teorier for viderekomne

Redaksjonen har mottatt noen teoretiske utlegninger fra Svein Fagerland.

Det er fritt fram for dem som vil etterprøve disse, samt eventuelt gi kom-

mentarer.

1. Konstruksjon av en flyvende rotor

Jeg leste en gang om en styrtet "flygende tallerken" som manglet påviselig framdriftsmaskineri.

Den følgende konstruksjonen mangler også bevegelige deler og virker ved at statiske deler omsetter sentripetalsakselerasjon til aksialakselerasjon. Det eneste som beveger seg, er konstruksjonen som helhet. Framdriftsmaskineriet er å finne i stolsetene til pilotene. Stolene er utsatt for sentrifugalkrefter, radielle trykkrefter og vertikale trykkrefter. Trykkreftene virker mellom kontaktflater. Jeg tenker meg at rotoren er balansert, slik at sentrifugalkreftene er hverandres motkrefter parvis. De radielle trykkrefter er også hverandres motkrefter parvis. De vertikale trykkreftene som virker på stolene, har motkrefter som virker på resten av rotoren.

Jeg tenker meg videre at mesteparten av massen er opphengt i stolene. Nå virker det like store vertikale krefter på stolene som på resten av rotoren. Da vil de mindre massene "vike for" de

større massene, og rotoren som helhet vil akselereres vertikalt. Inertialkraften som virker på hver sentrifugalkraft (stol) vil være lik dennes vertikale trykkraft ganger stolens samlede masse delt på farkostens totale masse:

$$F(\text{inertial}) = F(\text{aksial})m/M$$

Det er derfor bare to ukjente krefter

som virker på en stol: $F(\text{inertial})$ og $F(\text{radial})$. $F(\text{sentrifugal})$ tenkes kjent. For å bestemme disse kreftene trenger vi to momentligninger. Ved ikke-relativistiske hastigheter er vinkelhastigheten og dermed inertialkraften konstant. For å opprettholde akselerasjonen ved relativistiske hastigheter antar jeg at massetregghetsmomentet må minskes gradvis.

Skjematisk fremstilt ser rotoren slik ut: [Se figur nederst på denne siden.]

Avstandene merket med stjerner består av tre bjelker: A, a og $(r+R)$ som danner en konstruksjon. De stippled linjene representerer resten av motoren og danner også et sluttet hele. Punktene O er stoler med hver sin masse m. Motkreftene til de tegnede kreftene virker på høyresiden av den tegnede rotoren, og er for enkelhets skyld ikke tegnet inn. Inertialkreftene $F(i)$ har ikke motkrefter.

Alle momenter er lik null:

$$\begin{aligned} - > \\ M(Fr): F(s)(A-a) - F(i)[(M/m)(R+r) + R] &= 0 \\ F(i) &= F(s)(A-a)/[(M/m)(R+r) + R] \end{aligned}$$

Vi ser at inertialkraften $F(i)$ øker når R og r avtar.

$$F(a) = F(s)(A-a)M/[M(R+r) + mR]$$

Aksialkraften $F(a)$ er proporsjonal med $F(i)$.

- >

$$\begin{aligned} M(Fs): F(r)(A-a) - F(a)r &= 0 \\ F(r) &= F(s)rM/[M(R+r) + mR] \end{aligned}$$

Den radielle kraften $F(r)$ er uavhengig av de vertikale lengdene A og a.

Konstruksjonen ovenfor tror jeg kunne brukes i et fartøy velegnet for romfart.

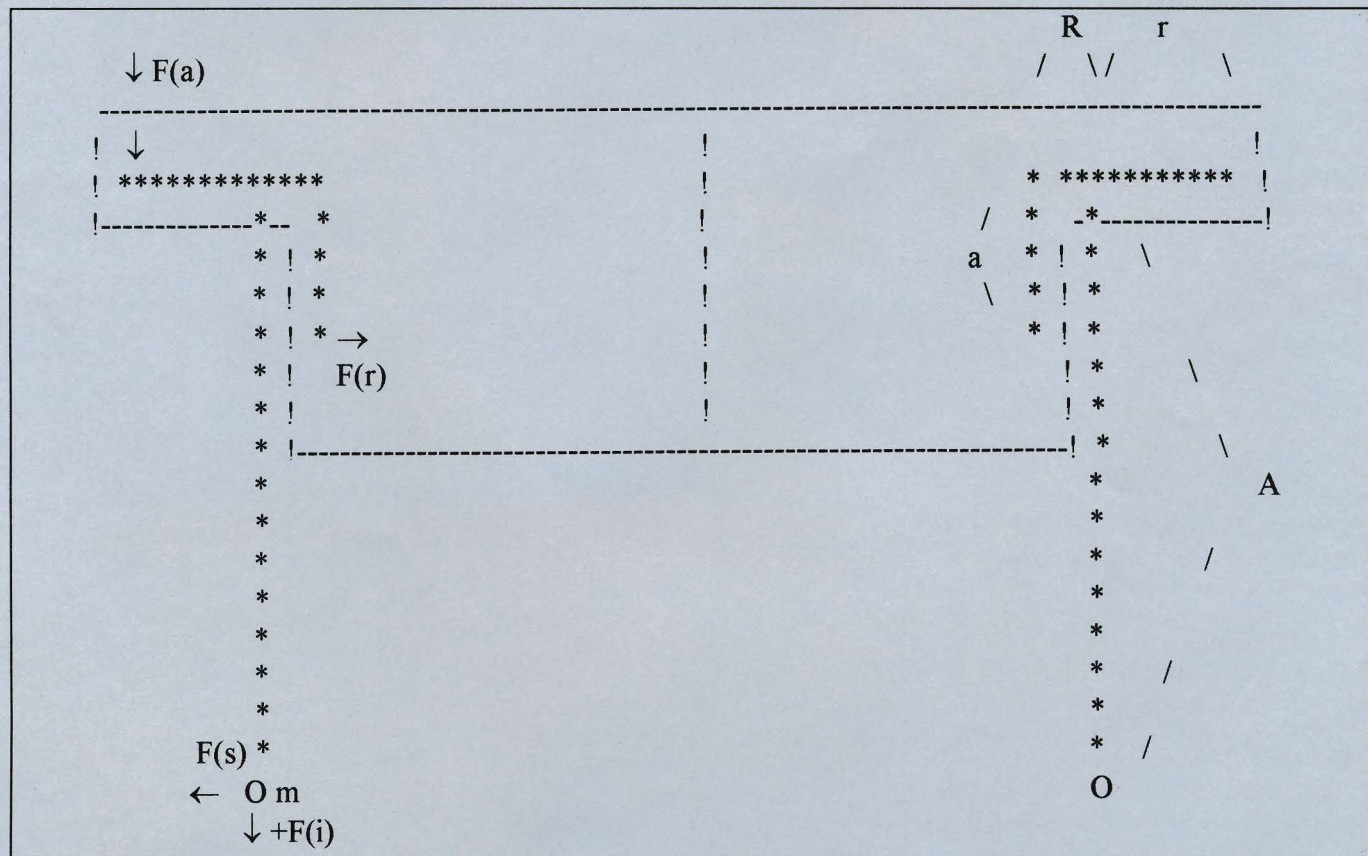
2. En gravitasjonshypotese

Det som i et hvert tilfelle gir dynamiske virkninger er ikke energien i og for seg, men energi per masseenhed. For vakuum vil dette forholdet være lik den indeterminerte formen O/O, som har

en endelig verdi. Vakuum har derfor dynamiske virkninger. Jeg tenker meg at denne vakuumenergien særlig virker inn på tiden. Jeg regner med at tiden løper forttere i vakuum enn i masser. Samtidig utvider kosmos seg, både vakuum og masser. Det vi opplever av denne utvidelsen, er utvidelse per løpt tidsenhet.

Avstandene i kosmos vil derfor øke mindre enn vår egen størrelsesøkning. Dette skjer likt i alle retninger. Vi opplever derfor at masser tiltrekker hverandre. Skuer vi fremover i tiden, vil kosmos derfor krympe fordi det vokser. Skuer vi bakover i tiden - ved å skue utover i rommet - vil kosmos vokse fordi det krymper. Med dette paradokset avslutter jeg fremstillingen av min enkle gravitasjonshypotese.

SVEIN FAGERLAND

LIV PÅ MARS?

Av Mentz Kaarbø

7. august i år ble det sendt ut en nærmest sensasjonell melding fra NASA. Det ble meldt at en meteoritt, funnet i Antarktis for 12 år siden, men opprinnelig fra Mars, inneholdt strukturer og kjemiske forbindelser som kunne tyde på at det hadde eksistert liv på planeten for flere milliarder år siden. Beviset var noen få spredte mikroskopiske flekker i en steinklump på størrelse med en potet - meteoritten ALH84001.

Debatten om gyldigheten av dataene forskerne har lagt fram, kommer til å vare i årevis. Påstanden om at liv har eksistert på Mars er kontroversiell, og mange vil være uenige i både konklusjonene som trekkes og i selve kjensgjerningene. Ikke desto mindre konkluderer forskergruppen, et team ledet av David S. McKay og Everett K. Gibson Jr. ved NASA/Johnson Space Center, i sin artikkel i *Science* 16. august, at de ørsmå strukturene de ser i meteoritten er "bevis på primitivt liv på den unge planeten".

Forhistorien

Det hele oppstusset dreier seg om, er meteoritten ALH84001 - en meteoritt på 1,9 kg som ble funnet i Allan Hills-området i Antarktis 27. desember 1984. Astronomene tror at den ble slynget ut fra Mars for 16 millioner år siden, da en asteroide eller komet styrtet ned på planeten og sendte småbiter av overflaten ut i verdensrommet med stor nok kraft til at de unnslett Mars' gravitasjonsfelt. For rundt 13 000 år siden kom den så pass nær Jorden at den ble dratt inn i gravitasjonsfeltet vårt og falt ned i det antarktiske isødet. Så langt er de fleste forskere enige.

Utsending fra Mars

Hvordan vet man så at meteoritten stammer fra Mars? Det er først nylig at ALH84001 har oppnådd å bli innlemmet i den celebre gruppen av marsmeteoritter. I nesten 10 år trodde man at det dreide seg om en såkalt diogenitt - en spesiell type meteoritter som opprinnelig kommer fra asteroiden Vesta. En ny analyse for 3 år siden avslørte imidlertid at den kom fra Mars. De andre 11 kjente marsmeteorittene har mange trekk felles, og alle har en av tre mineralsammensetninger. Samlebetegnelsen er SNC-meteoritter, etter de tre best kjente eksemplene: Shergotty, en firekilos stein som falt ned i India i 1865; Nakhla, en 40-kilos kampestein

som falt ned i Egypt i 1911; og Chassigny, en firekilos meteoritt som falt i Frankrike i 1815.

De fleste vanlige meteoritter er steineller metallklumper som krystalliserte for 4,5 milliarder år siden, like etter at Solsystemet ble dannet. Alle de 11 marsmeteorittene er relativt unge, med aldre på mellom 1,3 milliarder og 180 millioner år, og de består av størket steinmasse. Ingen asteroider kunne ha gitt opphav til slike legemer på dette tidspunktet, så de må stamme fra et stort legeme. Ved hjelp av eliminasjonsmetoden er det bare Mars som er særlig aktuell - Venus' tette atmosfære og sterke magnetfelt ville gjøre det svært usannsynlig at slike legemer kunne unnslette planeten. Det avgjørende bevis kom i 1980-årene da forskerne påviste at gasser fra en av meteorittene hadde samme kjemiske og isotopmessige sammensetning som marsatmosfæren, målt av Viking-landingsfartøylene i 1976.

Selv om ALH84001 er mye eldre og har en annen sammensetning enn de andre 11, viser analyser av oksygenisotopene at den kommer fra samme morlegeme - forholdet mellom oksygen-17 og oksygen-18 er identisk med de andre marsmeteorittene. Nadine Barlow, som tidligere har forsket på marskratere, har nylig funnet ut at ALH84001 sannsynligvis stammer fra en av to store navngitte kratere på Mars' "kopparrøde", sørlige høysletter.

Liv eller ikke liv

Når det kommer til detaljene omkring meteorittens beskaffenhet og betydningen av dette, spriker imidlertid oppfatningene, og kritikerne er mange. McKay og Gibson baserer sin påstand om at liv har eksistert på Mars på funnene av små karbonklumper som ligger spredt omkring i sprekker i meteoritten. Ved hjelp av detaljerte undersøkelser med høyoppløsningsmikroskop (såkalt STEM - scanning/transmi-

sjons elektronmikroskop) og avansert laserteknikk, har man oppdaget tre ting: Strukturer som ligner omrisset av ørsmå celler; jernholdige krystaller som ligner på dem enkelte bakterier på Jorden produserer, samt organiske molekyler man aldri før har sett i meteoritter fra Mars. Sett i sammenheng, hevder forskningsgruppen at funnene tyder på at det er eller har vært liv på Mars.

Den beste forklaringen på at tre ulike mineraler, organiske avleiringer og bakteriellignende strukturer finnes sammen på en meteoritt som ble slynget ut fra Mars, er at det fantes liv der, hevder de. "Vi hevder ikke å ha funnet liv på Mars", advarer lederen av gruppen, geologen McKay. "Og vi hevder heller ikke å ha funnet det absolutte bevis på at liv har tidligere eksistert på Mars. Vi sier bare at vi har funnet mange ting som peker i den retningen". Han sier at det ikke er en enkel beviskjede som fører til den dramatiske konklusjonen at mikroskopiske bakterier blomstret på Mars for milliarder av år siden, da planetforskerne tror at det var et fuktigere og mer gjestmildt sted. Men når alle kjensgjerningene sees i sammenheng, "ser vi det som den mest sannsynlige tolkningen", sier han. "Andre må for all del se på [meteoritten] og dra andre slutninger".

Og det gjør de. Noen mener at meteoritten kan være forurenset av jordisk materie, eller at funnene kan være resultatet av uorganiske prosesser som tilfeldig ligner livsprosesser.

"Verdens" eldste

Ved hjelp av radiometrisk datering har man funnet at ALH84001 størket fra magma til en del av Mars' opprinnelige skorpe for 4,5 milliarder år siden, bare 100 millioner år etter at planeten ble dannet. Den er dermed den eldste steinen vi kjenner fra noen planet. Karbonklumpene ble dannet for om lag 3,6 milliarder år siden, på en tid da det

rant vann på marsoverflaten. Vannet, som inneholdt karbondioksyd fra atmosfæren, rant inn i sprekkene i steinen og gav opphav til de karbonholdige mineralene. Forskergruppen tror at ettersom karbonklumpene ble avleiret, fanget de inn mikroorganismer som ble fossilisert. Bilder tatt med elektronmikroskop viser ørsmå formasjoner på overflaten av klumpene. Noen er runde, mens andre er lange og tynne. Alle er ørsmå - de lengste måler fattige 200 nanometer. "Vår tolkning er at dette faktisk er mikrofossiler fra Mars".

Videre tegn på biologisk aktivitet er magnetitt- og jernsulfidpartikler som finnes i karbonklumpene. Disse partiklene har samme fasong og sammenhengning som dem som blir dannet av mikroorganismer på Jorden. "Det kan finnes svært innviklede uorganiske forklaringer på tilstedeværelsen av disse mineralpartiklene", sier Kathie Thomas-Keppta, et annet medlem av forskergruppen. "Men den enkleste forklaringen er at de er produsert av mikroorganismer på Mars".

"Det som slår en i øynene", sier Joseph Kirschvink i forskergruppen, "er den tåreformede fasongen, som er et "biologisk fingeravtrykk". Krystaller som vokser uorganisk, er symmetriske".

Gruppens kjemikere støtter også dette synet. De fant at meteoritten inneholdt polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAHer) - oljeaktige molekyler som ofte dannes når jordiske mikroorganismer går i forråtnelse. Kjemikere fant at konsentrasjonen av PAHer var større inne i steinen enn ved overflaten, noe som skulle tyde på at PAHene ikke er forurensing fra Jorden, f.eks. fra den lange oppholdstiden i den antarktiske isen. "Hvorom allting er, disse er de første organiske molekyler som er blitt assosiert med Mars", forteller de. Andre forskere påpeker imidlertid at forekomsten av PAH er vanlig i asteroider og er ikke indikator på liv.

Analysen av karbonet i meteoritten kan imidlertid gi opplysninger om opphavet. Karbon og enkelte andre grunnstoffer har isotop-"signaturer" som er forskjellige, avhengig av hvorvidt

grunnstoffene ble avsatt av levende organismer eller ved uorganiske reaksjoner. Når det gjelder karbon, er det to hovedisotoper, nemlig karbon-12 og den tyngre, mindre utbredte karbon-13. Enzymer har en forkjærlig for karbon-12, og rester etter organiske reaksjoner vil derfor være anriket på denne isotopen. Ikkebiologiske reaksjoner levner derimot isotopblandinger som ikke avviker fra karbondioksydet i planetens atmosfære. Monica Grady og hennes kolleger ved Naturhistorisk Museum i London analyserte isotopblandingen i ALH84001. Deres funn støtter ideen om at det organiske materialet ble avsatt av levende organismer. "Vi oppdaget en masse organisk karbon-12", forteller hun. Andre, som har analysert jernsulfidet avsatt i meteorittsprekkene, er imidlertid kommet til motsatt konklusjon.

Men to andre mineraler som gruppen fant på karbonklumpene, antyder en biologisk forklaring - magnetitt (et jernoksyd) og pyrrhotitt (jernmonosulfid), som begge danner partikler som er mindre enn 100 nanometer i diameter. Den sterkt magnetiske magnetitten ligner for eksempel svært på "magnetofossilene" som finnes avleiret i jordiske sedimenter etter bakterier som dannet dem for å orientere seg langs Jordens magnetfeltlinjer, forteller biomineralogen Hojatollah Vali i forskergruppen. Det eneste som taler mot dette, er at det er vanskelig å tenke seg hvorfor marsbakterier skulle utvikle et magnetorienteringssystem, da Mars' magnetfelt er så svakt at et slikt system neppe ville være følsomt nok til å fungere særlig effektivt.

Det rene mangfoldet av mineraler i meteoritten støtter også opp om denne teorien, sier Vali, siden magnetitten og pyrrhotitten finnes i områder på karbonet hvor det ser ut til at syre har etset i overflaten. "Jeg kunne ikke finne noen sure forhold hvor det kan avsettes magnetitt og Pyrrhotitt sammen; men i biogennetiske systemer har vi mange slike tilfeller", sier han.

For små til å leve?

Påstanden som provoserer mest, er den at forskerne hevder de faktisk kan

se organismene - de små bakteriellignende strukturene på overflaten av karbonklumpene. Først og fremst er størrelsen et problem. Med en lengde på bare 20 til 100 nanometer, er de 100 ganger mindre enn de minste mikrofossilene av fortidsbakterier man har funnet på Jorden. Geologen Robert Folk ved Universitetet i Austin i Texas har riktignok rapportert om fossiliserte "nanobakterier" i yngre jordiske steiner, men han forteller selv at "alle er ganske skeptiske" til at disse strukturene virkelig er fossiler av organisk liv. Dobbeltgjengerne fra Mars møter enda sterkere skepsis. Rent bortsett fra fasongen, mangler det bevis for at disse strukturene en gang har vært levende. Men McKay og kollegene står hardt på for å finne det. Etter at de la fram artikkelen sin i *Science*, har de funnet mange andre avlange strukturer, som en av forskerne sammenlignet med miniatyr-ostepop. Minst et av fossilene er langt og tilsynelatende ledet, og minner om enkelte mikrofossiler fra prekambrium-tiden på Jorden. Nå har man også begynt å lete etter aminosyrer, som er bedre indikatorer på liv enn PAHer. Forskningsgruppen vil også forsøke å dele en av mikrofossilene for å se om den har en cellevegg. Alle bakterier på Jorden har cellevegg, og fossiliserte cellevegger kan inneholde spor av organisk materie. Man leter også etter bakterier som er fossilisert i det de var ferd med å dele seg - en metode man ofte benytter når man undersøker påståtte jordiske mikrofossiler.

Kilder:

1. "Life from ancient Mars?", *Sky & Telescope*, oktober 1996, ss. 18-19.
2. "Search for Past Life on Mars: Possible Relic Biogenic Activity in Martian Meteorite ALH84001", *Science*, vol. 273, 16. aug. 1996, ss. 924-930.
3. "Martianerne har landet!!! - eller?", *Astronomi*, nr. 3 1996, ss. 14-17.
4. *Scientific American*, oktober 1996, ss. 12-13.
5. *Astro Rapport*, nr. 3 1996, ss. 3-6.
6. *Astronomisk Tidsskrift*, nr. 3 september 1996, ss. 9-13.

MULIG CE-IV I GRANOLLERS, SPANIA

Del 2

Av Mentz Kaarbø

I forrige nummer bragte vi første del av vår beretning om en mulig nærkontakt i Spania i 1991. I denne siste artikkelen presenteres resten av beretningen, som fremkom under regresjon.

Regresjonen ble utført av Hana Alm (HA) 16. desember 1994. Observatøren (som vil være anonym) er gitt kodenavnet NN. Samtalen mellom HA og NN ble tatt opp på kassettbånd.

NN: Og da tenker jeg, "jeg må ha mere tid", men det får jeg ikke fordi det haster så veldig. Dette må skje fort, og det er her og nå.

Og mens jeg driver og tenker på dette, så slår tanken meg at jo kanskje jeg skal, det er jo ikke så ille allikevel.

Og da kommer denne her lange figuren inn i bildet. Da er det... Hvis du kan tenke deg et stort vindu, og så ser jeg inn i det store vinduet. Så er det en firkant som åpner seg opp, en mørk firkant, akkurat som en dør, plutselig blir synlig. Og så blir den sorte firkan-ten usynlig igjen, akkurat som en dør har blitt låst igjen.

Og da kommer det, da går den lille figuren bakover i rommet da, og så kommer han tilbake igjen med en som er mye høyere, 2,5 til 3 ganger så høy som den lille. Så det blir veldig sann kjempe- og dverg kontrast.

Når den store dukker opp, stiller han seg helt inntil ruten, akkurat som han titter ned på oss. Og da er det veldig sann, da er det en helt annen tone, som får meg til å bli veldig usikker. Det er mer bestemt og sikkert, og, og kanskje litt mere aggressiv.

Det er sann nå JA eller NEI!, for de har ikke tid til å tulle med sånne ting. Det er enten eller! Og dette bestemte svaret, får meg til å liksom trekke meg inn og "Nei, nei, forresten jeg vil ikke, jeg bare tuller liksom". Litegrann redd ble jeg kanskje, fordi det er noe helt... det var ikke sann som da jeg pratet med den lille.

Og, nei da tenker jeg på... da vil jeg ikke, da, da ønsker jeg nesten at jeg ikke hadde sett noen ting heller, pratet med noen ting. Og da, da er jeg faktisk

redd for at de allikevel skal ta meg opp, selv om jeg har sagt nei.

For da har jeg liksom ombestemt meg, glem alt det jeg har sagt liksom, jeg er ikke interessert allikevel!

Og da strekker den figuren seg i hvert fall, den lange, strekker ut noe langt noe, ser ut som en lang arm. Og da, da ser det ut som om... de har et eller annet foran disse vinduene, jeg vet ikke, kanskje et eller annet bord, panelbord, et eller annet.

Men det er ihvertfall en lang arm som strekker seg, som trykker ned, og da tenker jeg enda mer "Nei, jeg vil ikke, dere kan bare prøve dere!"... da blir jeg også mere aggressiv mot de da. Liksom, dere kan bare våge dere å sende en lysstråle eller noen ting noe, for det som slår meg er at de skal ha oss opp alle sammen, til enhver pris. Og da tenker jeg at nei det, det får de ikke lov til, og i så fall må de ha noen, som de skal ha med opp, med å få gjort det de skal gjøre... det de har kommet for, så får de ta meg, men spare de tre andre i bilen, for det er jeg som har provosert til dette her og...

HA: Hva skjer nå?

NN: Det er andre uroelementer i bilen. Min mor får helt panikk omtrent, og sier til min far at han må kjøre fortere, det er veldig sann stress og hysteri.

HA: Hvordan reagerer søsteren din på dette?

NN: Hun har ikke fulgt med på dette hele tiden, sann som jeg har gjort. Det er mere sann, "Åh, henger den der enda", liksom.

HA: Så det er bare du som samtaler med de?

NN: Mm, ja.

HA: Så hva skjer med han der med den lange armen?

NN: Altså, bilen kjører jo videre, og da får vi en helt annen vinkel, og da klarer jeg ikke å se det da. Da snur jeg meg for å titte bak, i bakruta. Jeg må vri

kroppen rundt, da ser jeg, da ser jeg ingen av de står der mere. Da ser jeg bare lyset. Jeg vet ikke om det er fordi de ikke står der mere, eller om det er fordi jeg står i en helt annen vinkel, at jeg ikke får med meg...

Men det jeg henger meg opp i, da jeg ser det fra en annen vinkel, det er disse vinduene.

De, det er ikke sånne, altså firkantete vinduer som vi har, da vil det bli en spiss vinkel et eller annet sted, når man fører de to sammen, men det er ikke sann her, her går alt helt rundt det hele. Ikke noe spisse vinkler i det hele tatt. Og det syntes jeg var litt rart, for det er delt opp liksom i hele vinduer, men det er ikke noen spisse vinkler. Så da begynner jeg egentlig å tenke mere på det.

For i og med at vi da kjører fra romskipet, og det ikke har skjedd noe... vi har den ikke over oss mere, da begynner vi å kjøre ifra, og når det ikke har skjedd noen ting, da regner jeg med at faren er over.

Men fremdeles er det ikke noen biler, hverken foran eller bak under hele perioden, det er det ikke.

HA: Hvordan kjennes det nå, da de har dratt sin vei?

NN: På en måte så er det fint at de er borte, fordi det var den lille faren, i den der truendes, at de kanskje skulle ta opp alle sammen, og alle skulle lide fordi at jeg hadde vært så vågal, og begynt å provosere de, men samtidig så hadde man vel lyst til å komme opp, og få titte og sånne ting.

Og dette her med at de kan få lov til å kontakte meg senere. Den følelsen av at dere må bare komme igjen senere og bare prate med meg, men holde de andre utenom, det går.

HA: Men føles det sann at, det er det som har skjedd med deg, i de drømmene, eller de prøvene som de har tatt, at det er kanskje resultatet av det?

NN: Nei, jeg vet ikke. Det kan jo være det da, at de da senere har kommet da, i og med at jeg sa, at jo, dere kan få lov til å kontakte meg, at de da har kommet og funnet ut det er best å ta kontakt med meg, når jeg sover og sånn. Og at de da har utført de prøvene og sånne ting.

Jo, det er mulig, men...

HA: Er du fornøyd med det bildet du har fått, eller vil du se på noe mer?

NN: Nei, det er vel... det er en ting, når den lille figuren dukker opp i vinduet, så tenkte... jeg har jo et kamera for hånden, som jeg tar opp for å ta et bilde tenkte jeg, og spesielt hvis det er en skikkelse inni der og for da blir det jo mer, for da kan det ikke bli tatt for å være falskt og sånn.

Og da ruller jeg ned ruten på min side,

og skal til å ta bilde, da har jeg kamera i hånden og det er et eller annet som skjer, så at jeg ikke får tatt bilde allikevel.

HA: Hva er det som skjer?

NN: Det er noe... det er noe utenfor, som skremmer meg, som får meg til å lukke vinduet med en gang.

HA: Jaha, hva er det som er så skremmende?

NN: Det er i hvertfall veldig sterk vind, det var det ikke før. Det er sånn plutselig kommer, plutselig og så er det en... det kan være en fugl eller hva som helst annet, det er i hvertfall noe sort noe, som kommer sånn, mot liksom kamera, eller forbi vinduet, eller sånt noe, som får meg til å lukke vinduet, for at dette her ikke skal komme inn i bilen.

HA: Og det har ikke noe med UFOen å gjøre?

NN: Nei det, nei, det har det ikke. Bortsett fra denne, ja, vi kjører jo i bilen da med denne sterke vinden, jeg vet ikke. Tretoppene står ihvertfall rolig, det er vindstille ute. Det blåser ikke.

HA: Så den vinden kan ha noe med UFOen?

NN: Jeg får ihvertfall, først så får jeg den følelsen av at "ta kameraet, nå må jeg ta bilde", men når jeg da fokuserer dette her oppe, for å ta bildet, så får jeg den følelsen at "du våger ikke, det er ikke... du skal ikke... ikke prøv deg en gang å ta bilde!". Det er sånn truende på en måte.

HA: Er det han lille mannen i UFOen som sier at du ikke skal ta bilde?

NN: Ja.

HA: Eller hvor kommer den beskjeden fra?

NN: Jo, det er telepatisk. For det er da jeg tenker at, "hvorfor ikke?, hvorfor ikke ta bilde liksom, for jeg skal ikke bruke det til noe".

HA: Hva får du til svar?

NN: Svaret er at det kommer ikke til å komme fram noe på filmen allikevel. For det er ikke meningen at hvem som helst, at alle skal se det her.

HA: Hvorfor skal ikke hvem som helst se det?

NN: Fordi det kan bli misbrukt, å bli brukt mot de da. Så det utgir en trussel mot dem på en måte. Og at de viser seg fram på forskjellige steder, til de som er der, der og da, men ikke til hvem som helst sånn.

HA: Vil du ønske at du hadde kontakt med dem igjen? Sånn når du ønsker det?

NN: Ja.

HA: Kan du ikke sende et sånn spørsmål til dem, hvordan kan du da gjøre, at du gjerne vil ha kontakt, men bevisst, ikke bare sånn...?

NN: Der ja, hvordan jeg får kontakt med dem igjen?

HA: Ja.

NN: Det er at jeg må konsentrere meg, og at jeg da på en måte sender signaler, kaller på de, slik at de vet at jeg... ja.

HA: Men hvordan viser de seg til deg, hvis du konsentrerer deg og sender signaler telepatisk oppover, hvordan kommer de frem eller?

På hvilken måte får du kontakt med dem?

NN: Mm, det er sånn reise gjennom tid og rom og sånn. Der er veldig vanskelig å komme sånn der og da, når jeg vil det, så da finner de sin egen tid, når man er mest uforstyrret og sånne ting.

HA: Vil du gjerne bli kontaktet igjen av dem, eller?

Eller vil du helst ikke ha flere møter

med dem?

NN: Jeg vil helst ikke ha flere møter med de.

HA: Nei, men kan du si det til dem da, at du helst vil være i fred og ikke ha flere kontakter med de?

NN: Mmm.

HA: Men gjelder det også de forsøkene som de har tatt på deg, eller er det noen andre eksperimenter?

NN: Uh, at jeg gikk... hvordan da?

HA: Om du vil la deg bruke til de forskjellige forsøkene.

NN: Okay.

HA: Eller om det er okay. Du kjenner på deg selv hva du synes.

NN: Nei, altså dette her med operasjon og sånne ting, det var mere beroligende, de kunne jeg føle meg trygge på. Men dette her, han lille oppe i romskipet og den høye, det er litt sånn, nei, der er det noe usikkert, noe sånn.

Nei, jeg vil ikke treffe de sånn sett, men...

HA: Nei, fordi som de sa til deg, så var det antagelig ganske store konsekvenser hvis du først skulle komme opp i romskipet, så som du sa de kunne ikke garantere at du kom på samme måte tilbake, og da er det ganske store konsekvenser for livet her på jorda for deg da også for andre rundt deg.

Så det er kanskje lurt å ha et bevisst forhold til at det ønsker du ikke.

Så at du klart signaliserer at det ønsker du ikke flere ganger.

NN: Mmm.

HA: Er det flere ting du har lyst å spørre dem, sånn mens du er i kontakt?

NN: Uh, det er en ting jeg lurer på. De henger over en sånn liten dal. Og nede der er det en liten bondegård, og det er rart at de bare skal være sånn oppe på toppen av et fjell. Hva, hva får de utført der? Hva gjør de oppå der? Hvorfor ikke et annet sted?, eller er dette en sammenheng med den bondegården som er der nede, en ganske stor gård. Om det er en spesiell kontakt med bonden der, eller?

HA: Ja, du får høre med dem?

NN: Ja. Ja, det er... Bonden har de ikke noe med. Han vet ingenting, men dyra på gården. At det blir tatt prøver fra dyr også, ikke bare fra mennesker. De undersøker og forsker på dyr også.

HA: Er det flere ting du lurer på?

NN: Nei, bortsett fra med, om vi har fått kjøre med bilen videre, eller er det bare sånn minnesglipp, at de har, at vi har blitt tatt opp mot vår egen vilje?

HA: Om de har tatt dere opp?

NN: Ja, om vi har vært oppe i romskipet?

Nei, ikke de tre andre, men jeg har vært oppe ja.

HA: Du har vært oppe, jaha. Hvordan skjedde det? Hvordan skjer det at de tar deg opp?

NN: Ja, det er ikke der og da.

HA: Det er ikke der og da, nei.

NN: Nei, det er det ikke. Det er kontakt ved senere anledning.

HA: Akkurat. har du lyst å se på det?

NN: Ja. Skal jeg spørre da kanskje da...

HA: Ja, når var det, hvor var det?

NN: Mmm. Det var her mens jeg var i Norge.

HA: Hvilket år var det?

NN: 1992.

HA: Kan du huske det? Kan du få fram måned og dagen?

NN: Jeg får fram 15. april, av en eller annen grunn.

HA: Var det på natten eller dagen?

NN: Ja, det var på natten.

HA: Hvor var du på natten 15. april 1992?

NN: Da ligger jeg i sengen min og sover.

HA: Hjemme?

NN: Tja,... jo, jeg ligger hjemme.

HA: Hva skjer så da du ligger i sengen, og hva skjer?

NN: Da, det jeg tenker på nå, er når jeg blir lagt tilbake igjen. At jeg driver og tenker på hvorfor skal jeg være gravid. Hvorfor skal jeg ha et barn, men ikke bære det fullt ut? Og denne her, denne, det er greit at de gjør det, men omgivelsene rundt. Hvordan skal jeg forklare det til foreldrene og sånne ting, at

jeg plutselig...

Og omgivelsene rundt vil ikke merke det. Det vil de ikke og da tenker jeg på når, når skal dette... Kommer det til å gjøre vondt?, når skal de hente dette her?, for jeg...

Det blir hele tiden forsikret at jeg kommer ikke til å vite hva som skjer inne i meg allikevel. Altså sånn, jeg vil jo ikke se noe, hverken hvordan det er før, eller etter noe sånt noe.

Så det, de vil bare komme og ta det ut, uten at det skal gjøre vondt for meg, eller at jeg skal få noen synlige merker. Og da er dette her "Vil jeg få se det igjen senere?", men det er det ikke noe vits i, for, for det første, så er ikke dette første gangen dette skjer, at de prøver noe sånt noe, og for det andre, så må jeg da igjen velge, der, man kan ikke fly fram og tilbake sånn. Det er å velge enten det livet der oppe med eventuelt det barnet og det romskipet og det livet med medfører, eller her på jordkloden, og det er enten eller!

Og da får jeg... vil jeg tåle dette her at jeg har et avkom på et annet sted som ikke vet av meg og sånne ting.

Joda, det går greit, så lenge at de behandler det pent og ikke... Som om det var en av sine egne.

HA: Men det du sier nå det er først nå du har kommet tilbake, var det så?

NN: Ja, det er når jeg ligger tilbake, og da...

HA: Men, kan du se om du kan komme litt lengre bakover i tid, og se når du er oppe i der, om du var oppe i et romskip, hvordan det ser ut der?

NN: Det er veldig lyst rundt omkring der.

HA: Hvordan har de tatt deg opp?

NN: Det har skjedd ved telepati, at de har... at på en måte kroppen blir liggende igjen, men at jeg blir tatt opp allikevel. Folk rundt omkring har ihvertfall ikke lagt merke til noe.

HA: Så hvordan er det der oppe, du sa det var lyst?

NN: Ja, det var lyst.

HA: Er det noen rundt deg?

NN: Ja, de har ikke hår denne gangen. Øynene er de samme, store, sorte.

HA: Har de øyne, som sånn vi har? pupiller og...

NN: Jeg ser bare to sorte..., ja, de har øyeepler og sånt ja, men de er mye større enn våre øyne, dekker mere av ansiktet.

HA: Hvor store er de?

NN: De er små. Jeg vet ikke om det er fordi at, når jeg lå på operasjonsbordet første gangen, at de da sto over meg, at de så større ut da, eller for... jeg tror jeg sitter. Det er mange små rundt, som går fram og tilbake og lever sitt eget liv. De står ikke rundt meg. Og dette lyset da, det er veldig lyst.

HA: Kan du se om de er menn og kvinner, da de? Hvordan ser de ut?

NN: Nei, de er like alle sammen.

HA: Hva har de på seg?

NN: Nå er det en sånn hette, hel drakt, men den er ikke av sølv... den er gråfarget.

HA: Og de snakker til deg sånn telepatiske? Hvordan kommuniserer de med deg?

NN: Ja, det er telepati.

HA: Og grunnen til at de har tatt deg opp?

NN: Jeg er ikke alene. Det er andre som også er tatt opp, det er flere. Det er derfor de er så travle, løper frem og tilbake og.

HA: Hvor mange av dere er jordboere?

NN: 3-4. Ok, vi skal bli utført det samme alle sammen.

HA: At dere skal bli?

NN: Gjort det samme med.

HA: Hva skal de gjøre med dere?

NN: De skal titte inn i magen.

HA: Aha, på hva da?

NN: For å se om jeg er istand til å bære fram et barn, eller.

HA: Så det er bare kvinner de har tatt opp.

NN: Mmm.

HA: Forteller de deg hvorfor de gjør det, hvorfor vil de at du skal bære frem et barn?

NN: Nei, det er bare det at jeg skal ikke få lov å beholde det.

HA: Hvordan er det for deg at de skal gjøre deg gravid og du ikke skal få lov til å beholde det?

NN: Først så er det jo dette, det nye og spennende, å vite at du har noe som ikke alle andre har inne i magen, men at de skal ta det bort fra deg, sier at du ikke skal få se på det engang, det er veldig trist, det er leit det.

HA: Men nå sa du at du har fått reise opp dit uten kropp, er det noen sjanse for at du kunne få se barnet på samme måte, at du kunne komme opp, ikke for å bo der, men for å se på barnet?

NN: Det har liksom ingen hensikt å se

hvordan det barnet har blitt.

HA: Ikke for deg heller?

NN: Nei, egentlig ikke, det...

HA: Men hva gjør de med dette, titte de bare inn maven, eller implanterer de noe inn i dere som er der?

NN: Nei, det er ikke liksom noe operasjonsbord med denne gangen her.

HA: Men hvordan titte de inn i magen da?

NN: Det er et sånt apparat, hvor de legger den inntil maven og titte ned inn.

De slipper å stikke, de stikker ikke inn noe rør som sist gang.

HA: De ser bare gjennom apparatet?

NN: Ja.

HA: Hva sier de til deg? Sier de at du kan bli gravid, eller får du noen beskjed fra dem?

NN: Nei, de skal bare titte.

HA: Men skal de ta deg opp igjen for å gjøre deg gravid, eller hvordan gjør de det?

NN: Jeg blir ihvertfall tatt opp igjen, når de skal ta det bort.

HA: Har de satt noe inn i deg nå, via det apparatet, eller skjedde det siden?

NN: Nei, jeg tror det er der og da, med det apparatet.

HA: Kanskje du kan kikke litt på de andre kvinnene som har kommet sammen med deg, hva gjør de med dem? Kanskje det er lettere å se det på andre, hva de gjør.

NN: De titte gjennom dette apparatet ned.

Og joda, det er sprøyter eller noe, et eller annet som de. De har en beholder de har noe i, en eller annen væske.

HA: På hvilken måte går det inn i kroppen. Går det gjennom skjeden eller magen direkte?

NN: Nei, det er ikke gjennom skjeden, det er gjennom magen. Jeg vet ikke om det er laserstråling eller et eller annet, men der er først og fremst gjennom dette apparatet de titte ned på magen og ser.

HA: Kan du merke telepatiske hvordan de andre kvinnene reagerer?

NN: Noen blir forskrekket, veldig sånn, ikke gjør dette her sånn, og trekker seg sånn i siste liten, men det kan de ikke. Da blir det kalt inn spesielle folk som skal berolige de ned, så de andre får utført det de skal.

HA: Kjenner du de andre som sitter der?

NN: Nei, det jeg ser er at det er en med lyst, halvlengt hår med krøller, men jeg kjenner ingen.

HA: Er de alle hvite, eller forskjellige hudfarger?

NN: Det er ingen som er sorte ihvertfall. De er lyse i huden alle sammen.

HA: Kanskje vi skal komme tilbake nå

fra denne turen, og så kan vi se på den turen, hva som skjer etterpå, når de skal ta barnet etterpå.

NN: Mmm. Det går jo en tid da. Og da vet man hva som har skjedd, og da synes man magen vokser og alt det der. Og man gleder seg over at man har noe inne i maven. Og da er stadig den frykten der, når kommer de og tar deg, for det vet man ikke når det skjer.

HA: Har folk merket at du var gravid, at de kan se det på deg?

NN: Magen ble jo større, min mor har vel sagt "Er du sikker på at du ikke er gravid?", fordi jeg hadde symptomer som...

HA: Hva sa du da?

NN: Nei, det var jeg selvfølgelig ikke. Jeg kunne jo ikke si...

HA: Men du visste det selv, eller var du ikke sikker?

NN: Nei, jeg var jo ikke sikker, i og med at ikke dette her hadde foregått. Det var sånn vag påminnelse hele tiden, særlig sånn på nattestid, da kunne jeg sitte og meditere for meg selv, dette her at du visste det vokste noe inni deg...

HA: Du har ikke vært sammen med en mann?

NN: Nei.

HA: Ikke i det hele tatt, eller akkurat i den perioden?

NN: Akkurat i den perioden. Jeg hadde jo hatt en kjæreste, det er defor min mor fikk en mistanke sånn sett, men ikke noe...

HA: Men du visste helt sikkert at du ikke hadde vært sammen med en mann?

NN: Mmm.

HA: Men kan du se om du kan få noen bilder av den situasjonen, når de kommer og henter deg, om vi kan få noen bilder av det?

NN: Det jeg ser fram for meg nå, er en dag jeg kom hjem fra et eller annet sted. Det er veldig mørkt ute og stjernekklar himmel. Og da får jeg den følelsen med en gang at nå, nå skal de ta deg.

Og da står jeg der ute på gården og titte opp mot himmelen og tenker "Nei, det er liksom ikke noe vits i, la meg få beholde det", eller. Men samtidig er frykten, hjelpeløsheten at de kan komme og gjøre som de vil uten at jeg kan gjøre noe med det.

Og da er det jo natt, og jeg legger meg ned for å sove, og da tror jeg jeg tar på maven for siste gang, og vet at nå skjer det før jeg sovner.

HA: Hva skjer da?

NN: Jeg sover veldig dypt da... Nå er jeg oppe igjen, det er ikke så lyst nå. Det er litt sånn dunkel belysning. Jeg får beskjed om at tiden er inne for at de skal...

HA: Hvor lang tid har det gått siden den første gangen?

NN: Det har ikke gått så lang tid, to måneder tror jeg.

[Første side på kassetten er ferdig, og dens snues for å spille på andre siden.]

NN: ... Jeg kjenner smerte når de tar det ut.

HA: Hvor kjenner du smerten?

NN: Det er smerte i magen.

HA: Hvordan tar de det ut? Hvordan gjør de det?

NN: Nei, det... Det blir vel som på en gynokologisk undersøkelse på en måte.

HA: Er det en slags gynokologisk stol, eller er det en slag benk?

NN: Nei, jeg ligger ikke på noen gynekologisk stol.

HA: Hva ligger du på, eller hva sitter du på?

NN: Bena står på bare... de er bare bøyd oppunder meg.

HA: Så du ligger på en eller annen sånn seng eller benk?

NN: Ja.

HA: Er det samme små vesener som er rundt deg?

NN: Nei, det er det ikke. Disse er annerledes, de er høyere og mere rolige. De små var så stressendes, fram og tilbake og sånn.

HA: Er det på samme måte, at du ikke kan skille på om de er menn eller kvinner?

NN: Mmm. Det er... Det jeg ser, noe som kommer ut fra der øret skulle ha vært. Der er det akkurat som en slange eller en forlengelse av et eller annet, som går derifra og nedover. Det er det noen som har, men ikke den som utfører operasjonen.

HA: Er de like, har de sorte øyne og sånn?

NN: Mmm. Øynene er de samme.

HA: Har de samme neder og sånne grå drakter? Eller har de forskjellige drakter?

NN: Det er samme fargen på de alle, men jeg vet ikke om det er belysningen, men de virker ikke sølvfargede, nå er de brune, de er mer sånn brungrå farge.

HA: De har heller ikke hår?

NN: Nei, ingen av de har hår.

HA: Snakker de med deg på en eller annen måte, eller telepatiserer de noe til deg?

NN: Det er når jeg begynner å få vondt, at den ene kommer fram, med... det er hånden. Det som blir sagt nå, jeg blir ikke beroliget på samme måte, som da røret ble stukket inn. Det blir mer sånn, de vet ikke en annen måte å gjøre dette på, og det kommer til å gjøre litt vondt,

men dette var jeg klar over helt fra begynnelsen, nå jeg sa ja til å utsette meg for dette her.

HA: Så han som kommer med hånden, han holder deg i hånden eller?

NN: Nei, han kom med hånden mot ansiktet mitt.

HA: Jaha, hvorfor gjør han det?

NN: Det nærmer seg munnen, eller kinnet mitt?

HA: Hva gjør han med hånden mot kinnet ditt?

NN: Han stryker meg på kinnet.

HA: Han stryker deg, jaha. var det godt eller hvordan kjennes det?

NN: Nei, det var ikke noe... Det var kalde fingre.

HA: Så det var ikke noe særlig?

NN: Nei, det var det ikke.

HA: Men kan du kjenne telepatisk hvorfor han gjør dette?

NN: Det er hans form å berolige meg på.

HA: Kan du ta imot hans omsorg han prøver å vise, selv om han er kald på fingrene?

NN: Ja.

HA: Så du forstår at det er det han prøver på?

NN: Ja, min oppmerksomhet blir bortledet fra smerten.

HA: Hva gjør de med det fosteret de tar fra deg?

NN: Det ser jeg jo ikke, ikke når jeg ligger sånn.

HA: Kan du spørre dem?

NN: Ja. De tar det med seg bort for at det skal vokse opp.

HA: Hvor skal de gjøre av barnet som er et lite foster?

NN: Det er noen egne sånne kuvøser, hvor de kan vokse opp.

HA: Kan du se noen sånne kuvøser rundt deg?

NN: Ja, i andre enden av rommet, langt, man kan skimte noe som er gjennomsiktig. Men det er ikke noe mange av de, kanskje to stykker.

HA: Er du alene der, eller er det flere kvinner der?

NN: Nei, nå er jeg alene.

HA: Hvordan kjennes det i deg, nå når de har tatt vekk fosteret ditt?

NN: De stjeler noe som er mitt fra meg.

HA: Så det er ikke noe Ok, selv om du sa ja til det i første omgang?

NN: Nei, det...

HA: Men kan du spørre om hvorfor de gjør sånn? Hvorfor tar de fosteret? Hvorfor lar de deg fostre det, og så ta det bort?

NN: Nei, det er ikke noe...

HA: Hvorfor kan de ikke bruke sine egne? Hvorfor må de bruke en jordkvinne til det?

NN: De klarer ikke å bli produsert eller født så mange der oppe, eller kvinner

klarer ikke å bære det fram på det stedet, eller noe. Vi har noe som ikke de har.

HA: Hva er det vi har?

NN: Vi er mere fruktsomme.

HA: Akkurat, og grunnen til at de er så lite fruktsomme mot her?

NN: Jo, det har med de eggene våre å gjøre.

HA: Hva har det med det å gjøre? Hva er det som er så spesielt med våre egg?

NN: Det er lettere å bli gravid, med de eggene vi har, enn, at de har mindre egg enn vi har, så at det tar lengre tid mellom hver gang og selv da er det ikke sikkert at det er sterkt nok til at det kunne...

HA: Så de har for små egg?, så det er ikke så lett å..., er det det du sier?

NN: Nei, ikke at de har for små egg, men at de få eggene, de er også så lite fruktbare.

HA: Så de har få egg og de er lite fruktbare.

NN: Mmm.

HA: Så hvordan er det for deg, du å bidra til at, holdt jeg på å si, at de ikke dør ut, hvordan er det? Er det på en måte å hjelpe til?

NN: Jo, på en måte, men samtidig er det veldig vondt at de kommer inn i vårt vanlige livsmønster og tar ting fra oss, som de ikke hadde følelser eller noe.

HA: De vil ikke at vi skal vite av det engang.

NN: Mmm.

HA: Kan du si det til dem?

NN: Mmm. Det er bare sånn det er!

HA: Så de har ikke noe moralske eller etiske skrupler?

NN: Nei, det har de ikke. Ikke noe forståelse for... nei.

HA: Kan du forstå det du da, at de bare gjør sånn?

NN: Nei, egentlig ikke. Å være så følelseskald det...

HA: Har de ikke følelser de som var rundt deg tro?

NN: Jo, til en viss grad, at de prøver å trøste meg, når jeg har smerte og sånn, men ikke når det gjelder mor & barn tror jeg.

HA: Akkurat, da kommer kanskje mest sånn forplantning bare...

NN: Mmm.

HA: De som er rundt deg, er det bare menn eller mannlige figurer, selv om du ikke kan se forskjell. De må tydeligvis ha noen kvinner. Eller hvordan gjør de det med forplantning?

NN: De er like alle sammen, bortsett fra at en er litt høyere enn de andre, bare lite grann, kanskje et hode eller to.

HA: Hvordan lager de barn da?, når de er alle er like, eller er de sånn enkjønn?

NN: Det virker som om de er sånn tvekjønnet.

HA: Er det mere du har lyst å utforske nå? Har du lyst til å gå gjennom dette her en gang til f.eks.?

NN: Nei, nei, det har jeg ikke. Det er vel ikke noe mere. Det er bare det at fosteret har levd opp, og har det bra, og kommer til å få vite, når det er modent, hvor det egentlig stammer fra, osv.

HA: Så det får vite det?

NN: Ja, informasjonen vil ligge der, men de kommer jo til på bestemme når det vil få tildelt dette her.

HA: Men kommer ikke det barnet ditt til å bli større enn de andre, eller hvordan ser de ut? Eller kommer barnet til å se ut som de andre tro? Vet du noe om det? Kan du spørre om de ikke kan vise deg et sånn barn som er blandet, hvis de har noe fra før av?

NN: Det er individuelt. Det vil jo bli en blanding, men man vet aldri i hvilken grad det vil tippe mest over i da.

HA: Du kan ikke se noen slike rundt deg?

NN: De rundt meg ser alle like ut. De er jo alle like høye, bortsett fra den ene som er litt høyere. Og dette her som de har fra øret og ned, eller det er ikke noe øre, men en grop på siden, et hull på siden, dette som henger ned mot munnen eller halsen.

HA: Han som er høyere, tror du han er sånn blanding?

NN: Det vet jeg ikke, det er mulig.

HA: Kan du spørre han?

NN: Mmm. ...

HA: Du vet ikke?

NN: Nei.

HA: Skal vi kanskje avslutte nå, så kan du komme tilbake til sengen din.

NN: Mmm.

HA: Hvordan er det nå, når du våkner der om morgenen, etter den natten du visste de ville ta fosteret?

NN: Jeg er veldig sliten, selv om jeg føler jeg har sovet veldig lenge, og tomt. Det første jeg gjør er vel bare å ta meg på magen og kjenne at det er...

HA: Så du kjenner det fysisk, at det er tomt?

NN: Mmm.

HA: Har du noen smerter?

NN: Litt vage, men ikke noe...

HA: Er det sånn som mens-smerter?

NN: Ja, det er det.

HA: Blør du, eller gjør du ikke det?

NN: Menstruasjonen kommer kort tid etterpå, og da har den jo uteblitt i løpet av de to månedene, da kommer den.

HA: Så den har vært borte i to måneder?

NN: Mmm.

HA: Har du hatt noen abort før denne hendelsen?

NN: Nei.

HA: Har du vært til gynekolog etterpå

og undersøkt?

NN: Mmm.

HA: Har de merket noe?

NN: Ja, det er vel to forskjellige leger jeg har vært hos. Og de har begge konstatert at jeg har vært gravid før. Når jeg da forteller at det har jeg ikke, nei da har jeg tatt en abort. Og så sier jeg at nei, det har jeg heller ikke hatt, jeg har liksom aldri vært gravid før.

Jeg synes det er rart, for jeg har sånne symptomer man bare får når man er gravid, at livmorhalsen presses lengre ned og sånne ting.

Det stopper bare der, når jeg forklarer at jeg ikke har vært gravid før, så det forstår de ikke, for alt tyder på det.

HA: Så de kan se merker etter aborten eller noe sånn?

NN: Ja, de ser visst det på at livmoren presses lengre ned i skjeden, når man bærer på noe. Det er ihvertfall det jeg har fått forklart av de, begge to, at det er der de ser det på, for jeg spurte på om hvordan kan de se at jeg har vært gravid, hvis jeg skulle ha vært det. Og da er det det da, de har ment at når de bærer på noe tungt noe, da skyves alt ned, og jeg har, de skjønner ikke hvordan alt kunne ha foregått uten at jeg har..... Så det synes jeg er rart.

HA: Føler du for at vi kan avslutte det nå?

NN: Mmm.

[NN blir på ny henført til transe, for å sjekke om det er OK at kassetten med opptak av regresjonen kan bli overlatt til andre]

HA: Er du der i skipet?

NN: Mmm.

HA: Hva sier de når du spør om andre kan får høre på dette her?

NN: Nei, de sier nei!

HA: De sier nei.

NN: Eller, han høye sier nei!

HA: Hvordan sier han det?

NN: Det er sånn tvert nei.

HA: Hvordan er det for deg, at du ikke skal fortelle andre?

NN: Nei, jeg forsøker å spørre hvorfor da. Det er fordi det er til mitt eget beste, og til deres eget beste at det kun holdes internt.

HA: Har det noe med modenhet til folk, eller hvorfor er det til deres beste?

NN: Man skal bare ikke snakke om det.

HA: Kan du spørre hva ville skje hvis du gjorde det?

NN: Hmm. Katastrofe.

HA: På hvilken måte?

NN: Det er noe med å gjøre at vi får mer innsikt i kunnskap.

HA: At du har fått mere innsikt i kunnskapene?

NN: Ja, og at hvis jeg forteller det, så

får folk ende mere innsikt i kunnskap man kanskje ikke kan takle helt.

HA: Så du skal ikke fortelle om det til han Stein [Carlsen]?

NN: Jeg får spørre en gang til.

HA: Spør om du kan fortelle uten båndet, men fortelle med egne ord.

NN: Ja, det går greit.

HA: Så du kan fortelle med egne ord, men han skal ikke høre på hele kassetten, var det så?

NN: Ja.

HA: Er det ok for deg?

NN: Det virker jo litt rart da.

HA: Ja, det virker litt rart.

NN: Sånn jeg ser det da, så må det jo være det at, har du en kassett, så blir det jo noe du kan vise frem til alle, uten grenser. men er det sånn på tomannshånd, så personlig, så blir det ikke så kraftfullt, som om du skulle vise fram for noe, for da...

HA: Men spør om du skal beholde kassetten, og spille det bare for Stein, eller om du bare skal fortelle det til han, og så skal jeg beholde kassetten, slik at ingen andre skal ha den, så skal jeg slette den etter at du har gått.

NN: Jeg kan spille den av, men den bør bli slettet etterpå.

HA: Så du skal ta den med deg og spille det for han, og slette den etterpå?

NN: Mmm.

HA: Så du skal selv ta ansvaret for at den blir slettet og ikke gi den fra deg?

NN: Mmm.

HA: Så du skal ikke gi kassetten fra deg?

NN: Nei.

HA: Så du skal beholde den, la ham høre den, og slette den etterpå?

NN: Ja.

HA: Kan han skrive om den?

NN: Mmm. Det er ikke noe problem.

HA: Men da får andre vite om det, da?

NN: Ja, men det blir ikke på samme måte, som å bruke kassetten, som bevis eller.

HA: Så da tar du ansvar kassetten selv da?

NN: Mmm.

HA: Da kan du komme tilbake igjen.

[Da var regresjonen ferdig]

"Jeg klarte det! Det første virkelige beviset på at UFOer eksisterer! Tatt med mitt eget kamera, fremkalt i mitt eget mørkerom, med mitt eget..."

ASTRONOMI

Ved Jan Qvam

Høsthimmelen

Lett iøyenfallende stjernebilder er Store Bjørn i nord, hvor Karlsvognen inngår. I sør står Pegasus, i sørøst Tyren med sin sterke, rødlige hovedstjerne Aldebaran. Opp fra horisonten i øst stiger Orion, høyere og lenger nord kommer Tvillingene med de to sterke stjernene Castor og Pollux.

På vesthimmelen lyser himmelens nest sterkeste stjerne, Vega i Lyren. Like ved er Svanen med den nesten like sterke Deneb.

Løfter man blikket opp langs Melkeveien mot zenit finner man lett Cassiopeia, et W-formet stjernebilde bestående av fire relativt sterke stjerner.

Videre langs Melkeveien, fra zenit ned mot øst ligger stjernebildene Perseus og Kusken.

Objekter som lett kan studeres med vanlig prismekikkert

Midt mellom Cassiopeia og Perseus ligger en dobbel stjernehop som kan skimtes med det blotte øyet og er fin å studere med litt forstørrelse (bilde 1). Videre Syvstjernen eller Pleiadene i Tyren; vår nabogalakse M31 i Andromeda, samt gasståken M42 i Orion. Sistnevnte objekt er flott å studere i alle typer instrumenter (bilde 2). Vedr. detaljbeskrivelse av disse objektene, se

UFO nr. 3/4 1995 ss. 58-60.

Har man større prismekikkerter som f.eks. 20x60 eller 20x80 (dvs. med 20 gangers forstørrelse og hhv. 60 og 80 mm objektivdiameter), eller endog et teleskop myldrer det av flotte objekter som kan observeres, det ville da vært en stor fordel med et mer detaljert kart enn gjengitt her. For å nevne noen få: Den planetariske tåken M27 i Vulpecula og galaksene M81 og M82 i Store

Bjørn (bilde 3).

Planetene

Saturn befinner seg rett under stjernebildet Fiskene. Sett i kikkert synes ringene nesten som en strek fordi vi nå ser dem "rett fra siden". Med 20 gangers forstørrelse kan man såvidt skimte dem, men det kreves relativt stor forstørrelse for å kunne studere ringene ordentlig.

Jupiter er synlig lavt i sydvest rett etter solnedgang.

Mars kan sees på østhimmelen utover nettene, og er lett gjenkjennelig på grunn av sitt røde lys.

Venus er synlig på østhimmelen et par timer før soloppgang.

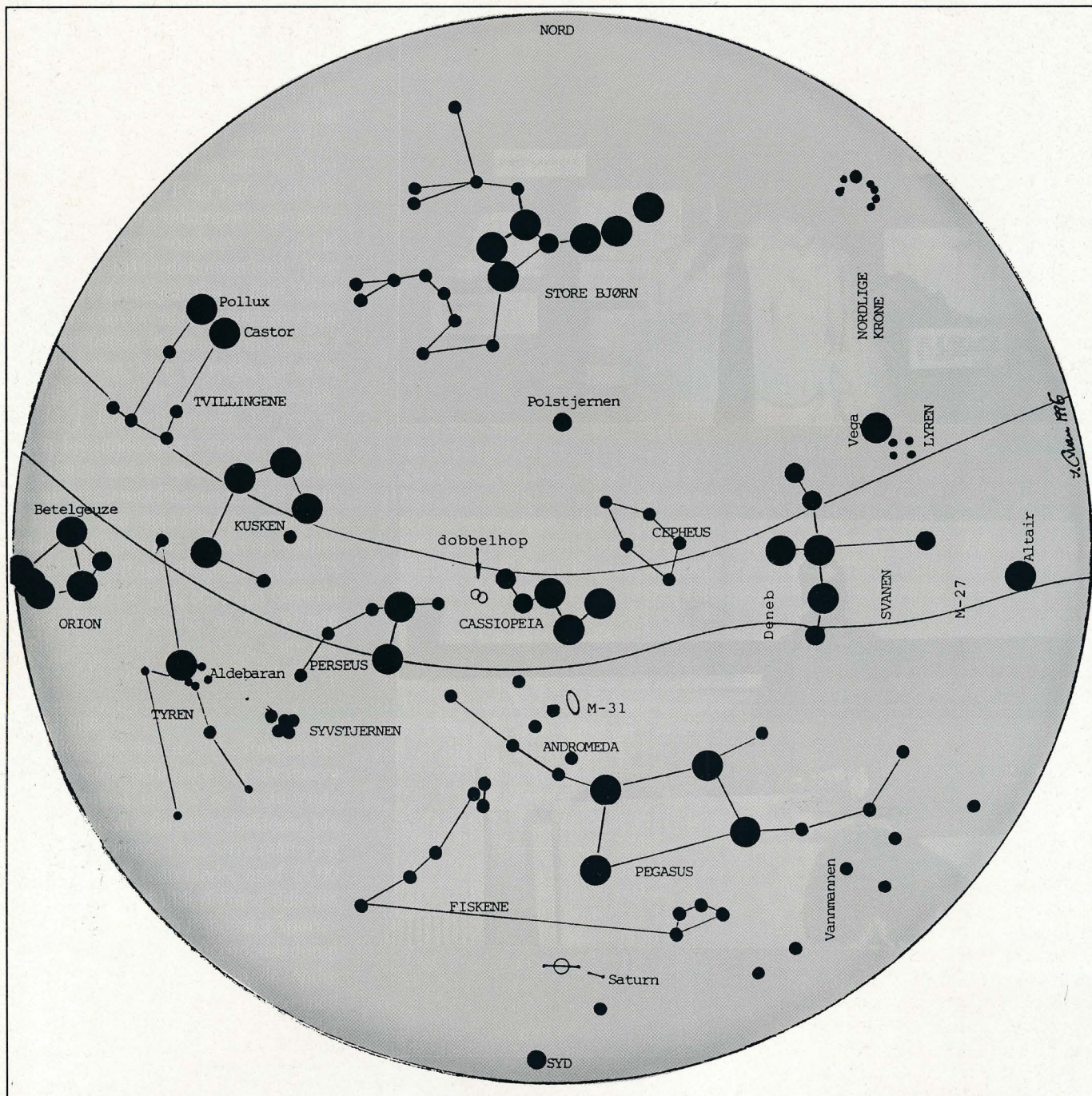
Solformørkelse

Lørdag 12. oktober var det solformørkelse synlig i Norge. Den var partiell (delvis) med mellom 71 og 76% av soldiameteren dekket, avhengig av hvor i landet man befant seg.

Komet Hale-Bopp

Fra oktober og til slutten av november befinner denne seg nordvest for Jupiter i stjernebildet Ophiucus. Hale-Bopp er på vei inn i solsystemet og vil runde solen 1. april 1997. Lysstyrken forventes å overgå Komet Hyakutake

B2 som passerte oss i mars i år. Utpå nyåret, i februar/mars skal den kunne observeres med stor lysstyrke (astronomisk magnitud 0 eller -1), da ved stjernebildet Svanen (bilde 4, Komet Hyakutake).

Asteroidesvermer

Navnene angir den posisjon på himmelen som stjerneskuddene synes å "stråle ut fra" (radiansjonspunktet). Tilhørende datoer angir forventet maksimum: Orionidene - 21. oktober; Tauridene - 5. november; Andromedidene - 14. november; Leonidene - 16. november; Geminidene - 14. desember.

Ny planet - igjen

I begynnelsen av juni i år ble det på et

møte i American Astronomical Society på nytt annonsert at man (indirekte) hadde funnet nye planeter rundt en stjerne. Astronomen George Gatewood hadde analysert posisjonsmålinger av Lalande 21185, en av våre nærmeste naboer, 8,2 lysår borte.

I en 50-års periode har man tatt nøyaktige fotografiske plater av stjernen og dens naboer på himmelen gjennom Allegheny observatoriets 30 tommers refraktor. I åtte år hadde man også gjort målinger ved hjelp av et ultraføls-

omt fotometer. Analyser av disse dataene avslørte (etter å ha kompensert for stjernens parallakse og egenbevegelse gjennom rommet) at den roterer om et felles tyngdepunkt med usynlige objekter hvert 30. år.

Gatewood mente at dette gjør det sannsynlig at en planet med samme masse som Jupiter går i bane rundt Lalande 21285 på en avstand av 11 astronomiske enheter (AE). Dette tilsier at banen har litt større radius enn den Saturn har rundt vår sol.

I tillegg antyder dataene fra fotometermålingene at det eksisterer en planet nr. to: Litt mindre enn den første, og med en baneradius på bare 2,2 AE.

Lalande 21185 har en lysstyrke på 7,5 (usynlig for det blotte øye), og ligger i stjernebildet Store Bjørn.

Kilde:

Sky & Telescope News Bulletin, 14. juni 1996 (Internett)

UFO OVER SVALBARD

Av Ole Jonny Brønne

Via en av våre abonnenter - Sonja Brevik - har vi kommet over følgende hendelse som fant sted på Svalbard. Den inntraff vinteren 1976-77 eller 1977-78, og er beskrevet i boken *Det Magiske Landet* av Monica Kristensen (Ja, den Monica Kristensen - sydpolareren!)

Hvis det er noe vi overvintrere virkelig ikke vil, så er det å dumme oss ut overfor hverandre. Jeg vet derfor ikke riktig hva jeg skal gjøre da jeg en sprengkald vinterkveld får se et UFO over Kongsbreen.

Jeg har blitt oppmerksom på lyset fra vinduet i kontoret på forskningsstasjonen. Lampen i taket er ikke tent, for jeg har nettopp kommet ned fra plattformen på taket der instrumentene mine står. Av og til liker jeg å stå og se utover byen i mørket, en liten glede blant dagens rutiner.

Lyset er sirkelrundt og kan være noen meter i diameter. Faktisk ser det ut som en lyspære, men uten noen form for merker eller konturer inne i sirkelen.

- Helikopter? tenker jeg, men vet at intet helikopter er ventet. Foruten russernes maskiner på Kapp Heer har vi bare de to som sysselmannen i Longyearbyen disponerer. Det er derfor lett å holde greie på flytrafikken vinterstid. Dessuten er lyset ikke fulgt av den karakteristiske klaprende lyden av rotor.

Men noe er det der ute over breen, og gjenstanden beveger seg hurtig. Nå er det også kommet en svak lyskjegle fra

den runde tingen som lyser på isen under. Gjenstanden sveiper frem og tilbake over breen som om den leter etter noe. Innimellom står den helt stille i luften, kanskje hundre meter over isen.

Det går en kald gysning nedover ryggraden min. Jeg innser at dette kan jeg nok ikke fortelle til noen. Ingen av guttene vil tro meg.

Men jeg må ut og se nærmere. Jeg trekker på meg scooterstøvler og kaver meg utenfor de oppbrøtete veiene nedover mot strandkanten bak båthusene ved kaia. Pusten lager en glorie av iskrystaller rundt hodet mitt. Brillene iser over, og jeg må vente en stund før jeg igjen kan se UFOet. Men der er den, en sirkelrund skive av lys. Som en gatelykt over breen. Og nå kommer den over fjorden mot Ny-Ålesund.

Det kan ikke være oss det flyvende fenomenet er interessert i. Kulelyset tar en stor bue over Brandalspynten og forsvinner over Sheteligfjellet. Det blir fjernere og fjernere, og til slutt blir det borte.

Jeg stamper tilbake mot messa og lurer på hva jeg skal gjøre. Skal jeg si noe likevel, og risikere å dumme meg ut?

Men det blir Ole som tar opp temaet.
- Du, Monica, har du vært oppe og skiftet film i All-Sky-kameraet i dag?

- Nei, men Birger har gjort det. Hvordan det?

All-Sky-kameraet er et instrument som står på taket av forskningsstasjonen og som registrerer visuelt nordlys ved å fotografere hele vinterhimmelen hvert minutt.

- Men jeg så deg oppe på taket i kveld.

- Ja, jeg var oppe en liten tur, ja.

- Du - hmm - du så ikke noe utenom

det vanlige?

- Jeg ser på Ole. Han ser på meg. Vi har sett det samme.

Ingen av de andre har lagt merke til det kuleformede lyset, og de er naturlig nok meget skeptiske. Ole og jeg må tåle en del høyst tvilsomme bemerkninger.

- Vel, sier Birger til slutt. - Det er i hvert fall en historie som lar seg kontrollere. All-Sky-kameraet var

påskrudd. Det betyr at hvis Ole og du så et virkelig lys, så er det på filmen.

Et par måneder senere sender Nordlysobservatoriet filmen opp til oss for at vi selv kan kjøre den i en vanlig filmprosjektor. Det er noe merkelig på filmen, sier de. Et lys skjærer tvers over nederste, venstre del av bildet. De kan ikke se hva det er. Gjenstanden er uidentifisert, og den har fløyet. Med andre ord har vi avbildet et UFO.

Ole og jeg er fornøyd med bekreftelsen. Det vi har sett, lar seg avbilde på en film. Det er atskillig verre ting som kan hende i polarnatten. Våre redsler er alt det som ikke kan måles eller registreres, alt det som kommer og forsvinner uten å etterlate noe spor.

Kilde:

Monica Kristensen: *Det Magiske Landet*, ss. 236-237

Monica Kristensen er i dag sjef for Værvarslingen i Nord-Norge som ligger i Tromsø. Undertegnede har i lengre tid forsøkt å komme i kontakt med Monica Kristensen - hittil uten hell.

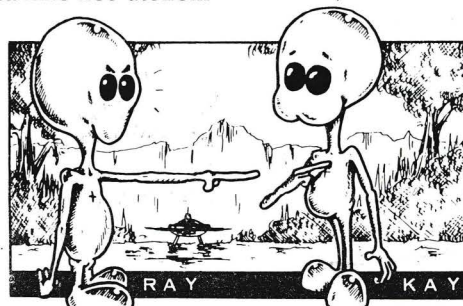
Jeg har også kontaktet Nordlysobservatoriet i Tromsø, men heller ikke der har man tatt seg tid til å besvare mine henvendelser i denne saken.

TROR PÅ UFO

En undersøkelse foretatt av Scripps Howard News Service og Ohio University, blant 1006 voksne amerikanere, viser at 50% tror UFOer eksisterer og at regjeringen skjuler opplysninger om dem. Denne oppfatningen er 4% høyere blant menn enn blant kvinner, synker med høyere utdanning og inntekt, og er betydelig lavere blant hvite enn blant andre raser.

Kilde:

INFO Journal, no. 74 - Winter 1996, side 50/New York Times, 17. april 1995.

UFO-KONFERANSE I GØTEBORG

Av Ole Jonny Brønne

Komitémedlem Ole Jonny Brønne var til stede på den første offentlige internasjonale UFO-konferansen i Skandinavia. Han bringer her sine inntrykk fra de mange foredragene som ble holdt, samt fra møtene med mange kjente, internasjonale UFO-etterforskere.

Dette var ikke den første internasjonale konferansen i Skandinavia men muligens den første som var åpen for publikum. Tidligere har det blant annet vært et internasjonalt møte mellom ufologer i et nordisk møte på Nøtterøy høsten 1978. Arrangør her var Norsk UFO Centers Tønsberg-gruppe. Så i København 1980. Dette var arrangert gjennom PICUR, (Provisional International Committee of UFO Research, senere ICUR), med O-G Røed tilstede. Så til sist en internasjonal konferanse, hovedsakelig med vitenskapsmenn, arrangert i Hessdalen mars 1994.

Vellykket

Konferansen var vellykket. Starten gikk klokken 10.00 søndag morgen den 27. okt. og det varte til klokken 19.00 på kvelden. UFO-Sverige sto som arrangør, i samarbeid med FMA (Svensk sponsergruppe som arrangerer og delspanser opplegg av denne type, noe for oss?) Det ble holdt seks foredrag i tillegg til presentasjon av UFO-Sveriges CD-ROM plate (prototype, den endelige versjonen blir ferdig i løpet av desember) og et arkiv med over 13000 rapporter - lagret på micro-soft Access.

Clas Svahn, UFO-Sveriges ordførande, åpnet konferansen med en generell innføring i UFO-fenomenet og en forklaring av hvordan de betrakter UFO-fenomenet, (forøvrig nokså likt det syn UFO-Norge har).

Politiets Overvåkingstjeneste

Først ut var undertegnede som omtalte UFO-Norges jakt på UFO-relaterte dokumenter i Forsvaret og Politiets Overvåkingstjeneste. Dessverre ble det sparsomt med visuelle innslag grunnet et flyttelass som står i esker fra gulv til tak og manglende utstyr for power-

point-presentasjoner (vi forsøkte en liten backup-plan, men det gikk altså ikke). Forsvaret har som kjent vært noe tvetydige i sine svar til oss, men har også innrømmet at UFO-rapporter (inntil medio 1993) ble sendt videre fra Forsvarskommando Sør-Norge til Forsvarets Overkommando. Politiets Overvåkingstjeneste har en mappe med rundt 140-150 dokumentsider, hvorav halvparten var interessant. Dette materialet som Politiets Overvåkingstjeneste og Forsvaret har, er ennå ikke frigitt offentligheten.

SUFOIs Per Andersen

Nestemann ut var SUFOIs Per Andersen - en hyggelig kar. Han orienterte om noe som var meget interessant for oss som etterforsker UFO-rapporter. Danskene har foretatt statistiske undersøkelser mellom tre grupper av rapporter på nattestid; de som har fått sin naturlige forklaring i form av fly, de som egentlig var stjerner og til slutt de som forble UFO-rapporter.

Det de fant ut var (noe vår Rapportsentral også har fått et klart inntrykk av) at observatørens avstandsbedømmelse var helt på jordet i så å si alle tilfellene. Gruppene fly og stjerner hadde nokså like karakteristika, mens UFO-rapportene skilte seg noe ut. Konklusjonen ble at man ikke kan vektlegge en observatørs avstandsbedømming til et fenomen på nattehimmelen i det hele tatt.

Jenny Randles

Jenny Randles steppet inn for Paul Fuller som hadde blitt syk og ikke kunne komme. Hun informerte tilhørerne om den nå så kjente Rendlesham Forest-saken fra romjulen 1980. Saken er godt kjent kjent (se UFO nr. 2-96 side 11). og hun brakte egentlig ikke noe nytt inn i saken, men det var godt å

få gjenoppfrisket saken. Det dreier seg altså om en historie der «et eller annet» skal ha krasjet mellom to flyplasser - en engelsk og en amerikansk NATO-base. Og med det sedvanlige coverup av fakta fra myndighetenes side - noe som faktisk skjedde. Senere har diverse desinformasjon også tettet til og gjort en eventuell etterforskning vanskelig. Hva som egentlig skjedde den gangen er høyst usikkert. (Deler av skogen ble da også totalfjernet, reds anm.)

Jenny Randles holdt enda et foredrag hun - denne gang om abductions (bortføringer). Hun har sin egen teori om dette i noe hun omtaler der som «the Ozfactor». Hun mener denne tilstanden der visse personer har bortføringsopplevelser, er en tilstand i en annen slags virkelighet. En virkelighet der våre vanlige fysiske lover ikke gjelder. Det hele forekom meg som nokså vage spekulasjoner, men man skal aldri si aldri.

Kent Jeffrey

Roswellsaken ble dekket av Kent Jeffrey. For meg var dette dagens absolutte høydepunkt. Jeffrey er en meget skeptisk og objektiv etterforsker og tar ikke fem flate øre for å forkaste vitnemål som inneholder svake punkter. Han summerte først Roswellsaken i generelle trekk, før han la frem sine egne resultater i saken. Han var tydeligvis uenig i Stanton Friedman og Kevin Randle (de to har lenge vært uenige om lokasjonen til et kræssted nummer to) i deres siste tolkning av hendelsene. De mener at forklaringen til uenighetene var at det skulle dreie seg om to gjenstander som kolliderte med hverandre og falt ned på hvert sitt kræssted. Kent Jeffrey derimot, mener det ikke er snakk om noe kræssted nummer to i det hele tatt, siden ingen

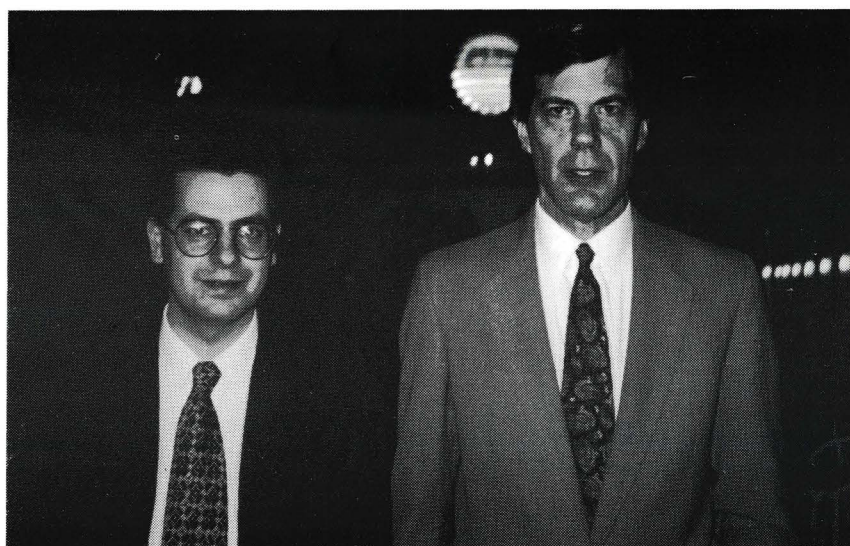
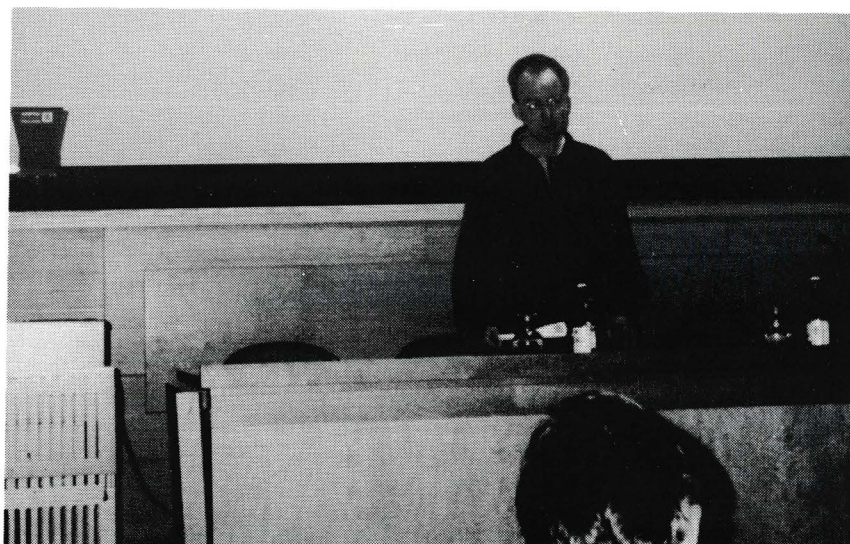
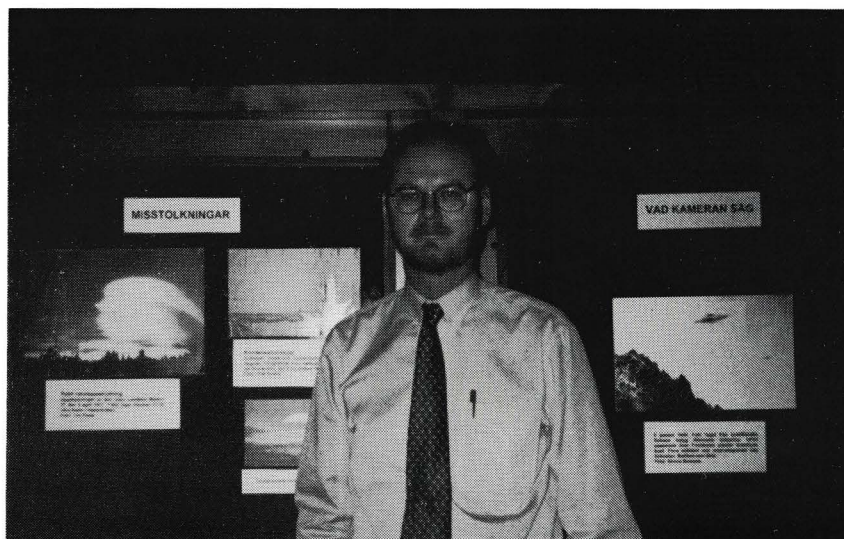
av de vitnene Friedman og Randle har bekreftet hverandre med hensyn til dette. Jeffrey mener vitner som Frank Kaufmann og Glenn Dennis må forkastes inntil videre. Kaufmann fordi han har forandret sin historie flere ganger. Dennis fordi han ikke har blitt bekreftet av andre. Kent Jeffrey omtalte også raskt slike falsknerier som ødele for seriøse forskere - Gerald Anderson, MJ12-dokumentene, Ray Santillis «obduksjonsfilm», osv. Med slike ting som får massiv publisitet blir det ikke lettere å komme til bunns i Roswellsaken. Men så lenge det er en mulighet for at noe ekstraordinært har skjedd i Roswell mener Jeffrey at saken bør undersøkes videre. Det det hele koker ned til mener han, er hvilken av pressemeldingene fra 1947 som er sann - den opprinnelige som PIO (Public Information Officer) Walter Haut ved Roswell-basen (RAAF) sendte ut den 7. juli, eller den General Roger Ramey sendte ut fra Wright Field noen timer senere og som har blitt USAFs offisielle syn på saken.

Nick Pope

Nick Pope fra det engelske forsvarsdepartementet (Ministry Of Defence) var sistemann ut, før en avsluttende spørreunde der foredragsholderne ble stilt opp for hogg. Dessverre måtte jeg selv tilbake til fedrelandet med 18.00 toget til Oslo, og fikk dermed ikke tid til å høre på hverken Pope eller spørreunden. Jeg hadde imidlertid anledning til å høre på ham mellom de andre foredragene. Han har hatt jobben med å etterforske UFO-rapporter for det engelske forsvarsdepartementet - en jobb han ikke har lenger nå, men han er fortsatt ansatt i der. I følge ham selv fikk han inn en del interessante saker og han hadde fullgodt samarbeide med flere personer i departementet og andre etater.

Nick var overbevist om at det ikke foregikk noe coverup fra forsvarsdepartementets side når det gjaldt UFOer, selvom de hadde forsøkt å forhindre boken hans; «Open Skies, Closed Minds» - i å bli utgitt. Han var også overbevist om at i det minste noen av UFO-rapportene hadde sin opprinnelse i utenopmjordske romskip.

Forsidebilde: Oppe t.h.: Fra v. Ole Jonny Brænne, Clas Svahn, Kent Jeffrey (bak), Nick Pope, Jenny Randles og Per Andersen

Øverst: UFO-Sveriges Ordførande Clas Svahn
Midten: Vår mann Ole Jonny Brænne
Nederst: Nick Pope (t.v.) og Kent Jeffrey

rænne,

IMPLANTAT ANALYSER

Av Mentz Kaarbø

Vi presenterer her kort de først implantat analysene som er foretatt i USA. En fylldigere gjennomgang vil bli gitt i neste nummer.

Høsten 1990 opplevde en såkalt "abductee" (person som mener å ha vært utsatt for nærkontakter av fjerde grad) at et fremmedlegeme beveget seg fra bihulene og nedover, ned i halsen. Objektet viste seg å være lite og trådlignende. Vedkommende hadde samarbeidet med psykiateren dr. John Mack på Harvard universitetet i forbindelse med hans engasjement i CE-IV saker. Kvinnen, som ble benevnt "Anne" i dr. Macks bok "Abduction", utgitt like etterpå, hadde følt smerter i pannen før objektet begynte å sette seg i bevegelse. Objektet som til slutt kom fram i dagen, var hardt, rosa-farget, 1 tomme (2,5 cm) langt, trådlignende og med ujevn overflate.

Patologen "dr. K." målte tykkelsen til å være 20-30 mikrometer (0,02-0,03 mm) og at objektet kunne bli strukket ut til mer enn 3 tommers (7,5 cm) lengde. Det hadde et gelatin-lignende hylster med buklete utvekster; det var helt tydelig at det ikke var et hår. En radiolog fant ut at objektet var gjennomtrengelig for røntgenstråler - det var med andre ord ikke metallisk.

Hverken patologen eller radiologen var i stand til å identifisere objektet.

En liten bit av objektet ble analysert ved hjelp scanning elektronmikroskopi (SEM). Ved å bruke mikroskopet til såkalt energidispersiv spektroskopi

(EDS: Kvalitativ elementanalyse for å finne sammensetningen av grunnstoffer i en prøve) fant man at ut at prøven bestod hovedsakelig av karbon og oksygen, hvor karbon var det mest dominerende. Dette var tilfelle ved målinger både på utsiden og innsiden av prøven (se figur 1). Målinger på flere punkter på overflaten viste også tilstedeværelsen av små mengder av en kompleks blanding med elementer karakteristiske for vev og biologiske substanser (dvs. svovel, klor, silisum, aluminium etc.).

Ved å bruke en skarp skalpell ble prøven kuttet opp i to segmenter og dekket med et tynt lag med gull for å forbedre bildekvaliteten med SEM. Figur 2 viser de to separate segmentene; de borte (distale) endene er festet (limt) til den biten som understøtter objektet inne i mikroskopet, mens de avkuttete endene ligger over biten; deres respektive overflater vender mot hverandre. Den trekantlignende strukturen til den tråddaktige fiberen kan tydelig sees i figur 2, 3 og 4. Et bilde av overflaten med større forstørrelse vises i figur 5. Her er kan man tydelig se en tynn overflate (film) som omgir prøven, samtidig som cellelignende strukturer er festet til denne. Sistnevnte har i noen tilfelle en viss likhet med og

samme størrelse som røde blodlegemer.

De mest interessante egenskapene til prøven er presentert i snittene som kan sees i figur 6, 7 og 8, hvor en serie med tynne lag, bare noen få mikrometer tykke, er organisert på en irregulær måte. Figur 7 viser en detalj fra snittet i figur 6 tatt med høyere forstørrelse. Her kan man se at noen av lagene nærmest er flettet inn i hverandre.

Et stykke av objektet ble analysert med hensyn på forholdet mellom karbon-13 og karbon-12. Forholdet ble funnet å være 0,01092, hvilket bare er litt mindre (1,496) enn den verdien som er oppgitt i Merck Index for jordisk karbon, nemlig 0,01108. Analysen ble foretatt av Krueger Enterprises, Inc. (i Cambridge, Massachusetts).

Konklusjon

Prøven ser ut til å være et organisk, plastikk-lignende, tre-lobet fiber med en indre struktur som er organisert i intrikate lag på en tilsynelatende irregulær måte. Objektets identitet, funksjon og hensikt er ukjent på dette tidspunkt.

Kilde:

Analysis of Possible Implantat, 10. oktober 1996, hentet fra <ftp://ftp.art-bell.com/art/images/mack/> (Internet)

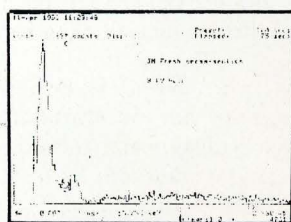
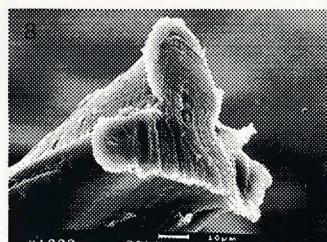
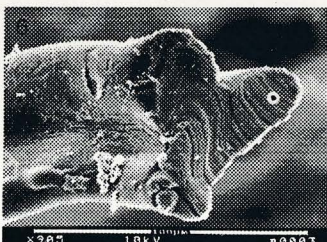
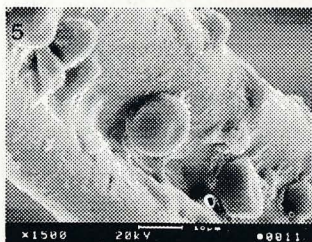
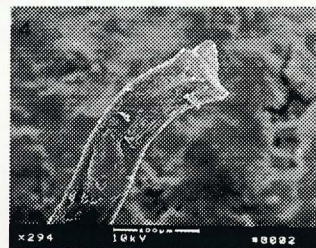
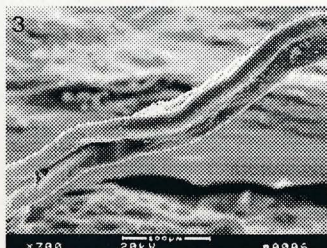
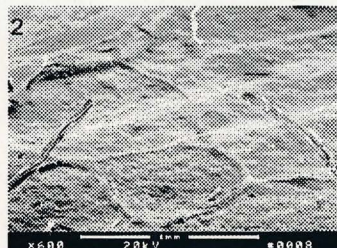

Fig 1.

UFO OG BESØKS-HYPOTESEN

Del 1

Av John Richard Greenwell

I forbindelse med debatten om UFO-fenomenet og mulighetene for at det representerer utenomjordiske besøkende, bringer vi her en artikkel som kan sette en del begreper i sitt rette perspektiv.

Den mest populære forestillingen om UFOer finner vi i hypotesen om at utenomjordiske besøker Jorden. For noen er det mer enn bare en hypotese, og kan snarere beskrives som en tro. For andre er det en umulighet som vi ikke en gang behøver å vurdere. Det er ofte mye følelser involvert i diskusjonen rundt dette - en diskusjon som har bølget siden slutten av 40-årene.

“Besøks-hypotesen” dreier seg om en lang liste med variabler relatert til stjerne- og planetfysikk og kjemi, samt evolusjonsbiologi. Data innhentet fra andre planeter i vårt eget solsystem i 60- og 70-årene, hovedsakelig gjennom romsondene Mariner, Pioneer, Viking og Voyager- og også russiske sonder - tyder på at liv andre steder i solsystemet er overveiende lite sannsynlig. Intelligent liv kan vi under alle omstendigheter utelukke. Selv den mest aktive tilhengeren av besøks-hypotesen har blitt nødt til å innse at skal vi regne med at noen av de UFOer som blir observert kan være besøkende fra intelligente utenomjordiske sivilisasjoner, må vi regne med at de kommer fra andre solsystemer enn vårt eget.

Det nærmeste stjernesystem bortsett fra vårt eget er Alpha Centauri A, B og C - et trippelstjerne-system som befinner seg 1,32 parsec unna oss - tilsvarende 4,3 lysår. (Et lysår tilsvarer den avstanden lyset beveger seg i løpet av et jordår, med en hastighet på ca. 300 000 kilometer i sekundet.)

Beveger vi oss ut til en avstand på ca. 5 parsec (16,7 lysår), er det ytterligere ca. 40 flere stjerner, av disse er noen gode kandidater til å ha planeter med liv. Alle disse befinner seg i en relativt provinsiell region av vårt eget Melkevei-system, som har anslagsvis mellom 100 og 130 milliarder stjerner. Ut fra det man kjenner til om stjernesystemdannelse så har antagelig et stort antall stjerner planeter i bane rundt seg. Så på overflaten kan det se ut som besøks-hypotesen i tilknytning til UFO-spørsmålet kan virke relevant, i og med det

antatt store antall stjerner i universet som kan ha planeter med liv. Utenom vår egen galakse er det milliarder av andre galakser, disse strekker seg helt mot kanten av det observerbare univers. Antallet beboelige planeter i hele universet er antagelig for stort til at vi kan forestille oss det, og mange astronomer har også spekulert rundt hvor mange beboelige planeter det kan finnes i vår egen galakse.

En studie i regi av Rand Corporation fant et antall på rundt 600 millioner planeter i galaksen vår som kan ha muligheter for intelligent liv (se Stephen H. Dole og Isaac Asimov, *Planets for Man*, 1964). Mer konservative analyser har funnet et antall på 10 millioner beboelige planeter og et antall på 4,5 millioner planeter hvor det har gått tilstrekkelig lang tid til at intelligent liv har utviklet seg (se Alan Bond og Anthony R. Martin, “A Conservative Estimate of the Number of Habitable Planets in the Universe”, *Journal of the British Interplanetary Society*, vol. 31, ss. 411-15, 1978). Astronomen Carl Sagan har kalkulert antallet avanserte tekniske sivilisasjoner i vår galakse til én million (se Carl Sagan, “Direct Contact Among Galactic Civilizations by Relativistic Interstellar Spaceflight”, *Planetary and Space Science*, vol. 11, ss. 485-98, 1963; I.S. Shklovskii and Carl Sagan, *Intelligent Life in the Universe*, 1966; Carl Sagan, “The Number of Advanced Galactic Civilizations”, i Carl Sagan, *Communication with Extraterrestrial Intelligence (CETI)*, 1973.)

Astronomer har brukt ulike metoder for finne fram til disse tallene, vanligvis med det formål å anslå antallet mulige kilder for intelligente utenomjordiske signaler. Siden 1971 har studiet av dette temaet blitt moderne i astronomiske kretser og har blitt døpt Search for Extraterrestrial Intelligence (SETI). Enkelt sett utgjør SETI-analyser en prosess med eliminering. Beboelige planeter bør være knyttet til enkeltstjerne-systemer, som vårt eget, da

dobbel- og trippelstjerne-systemer antagelig vil resultere i at eventuelle planeter som finnes der vil ha ustabile baner og vil periodisk komme inn i områder med intens varme eller kulde. Minst halvparten av stjernene i galaksen mener man er dobbel-, trippel- og kanskje også firstjerne-systemer - og alle disse blir utelatt fra vurderingene.

I en studie av 123 sol-lignende stjerner synlig for det blotte øyet på den nordlige halvkule (alle innenfor 85 lysår fra Jorden) fant astronomene Helmut A. Abt og Saul Levy at 57 prosent hadde stjerne-kompanjonger (se Helmut A. Abt og Saul Levy “The Companions of Sunlike Stars”, *Scientific American*, vol. 236, no. 4, ss. 96-104, 1977).

Moderstjernen må også ha en bestemt masse, og den bør være i en “rolig fase” - den må tillate flere milliarder år med stabilitet for at liv skal kunne utvikles. Massen til planeten selv er også viktig, da dette vil gjøre at planeten holder på eller taper viktige kjemiske komponenter nødvendig for karbon-basert liv. Massen må være større enn 0,4, men mindre enn 2,35 ganger Jordens. For å unngå overoppheting eller for sterk kulde bør rotasjonshastigheten være på mindre enn fire Jord-døgn. Avstanden til moderstjernen bør også være passe - ikke for lang og ikke for kort.

Når astronomene har gjort beregninger rundt dette har de stort sett ignorert viktige evolusjonsmessige faktorer og har gått ut fra at når liv først oppstår, er det bare et tidsspørsmål før “intelligens” vil utvikles. Mens det er gode grunner til anta dette, relatert til økningen i fysiologisk kompleksitet opp langs den fylogenetiske (utviklingsmessige) skala, observerbart på Jorden, er det ingen faktiske bevis for at dette er tilfelle. En Miocene/Pliocene-ape-avstamning utviklet seg til mennesket gjennom en lang serie med sjansespill og kompleks miljømessig, morfologisk og sosial gjensidig påvirkning som fikk virke samtidig på gitte

steder over et gitt tidsrom. Sannsynligheten for at en lignende utvikling skal skje andre steder er ikke høy.

Selv om en aksepterer Sagans anslag på en million sivilisasjoner i vår galakse, er problemene relatert til en evt. utenomjordisk opprinnelse til noen av de UFOer som blir observert svært store.

Slike sivilisasjoner vil være spredd tilfeldig utover i galaksen, som er rundt 100 000 lysår i diameter og 30 000 lysår tykk. Den gjennomsnittlige avstanden mellom dem vil være altfor stor til at den kan krysses rutinemessig like ofte som antallet UFO-rapporter impliserer.

Et godt eksempel på en menneskelaget, tidlig, primitiv romfartøy-prestasjon er Pioneer 10, som ble skutt opp i mars 1972. Dette fartøyet er det første menneskelagde fartøy som forlater solsystemet og går ut i interstellart rom. Med sin relativt lave hastighet ville det ta 100 000 år for fartøyet å nå Alpha Centauri, vår nærmeste nabostjerne, hvis den gikk i den retningen - noe den ikke gjør.

Faktisk vil det ta milliarder av år, kanskje lenger tid enn galaksens alder, før Pioneer 10 passerer mindre enn 5 milliarder kilometer fra en annen stjerne, og sannsynligheten for at denne stjernen skal ha planeter med avansert intelligent liv (på det tidspunktet) er tilnærmet lik null.

Det er disse enorme interstellare avstandene som er vanskelig å få til å stemme overens med UFO-rapportene, som noen ganger gir inntrykk av at en operasjon på størrelse med landingen Normandie er i gang. Men det er ingen fysiske lover som hindrer interstellare romfart innen rammen av et menneskeliv. Hovedproblemene, i alle fall i vårt tilfelle, ser ut til å være finansielle og, som et resultat, praktisk ingeniørkunst.

Flere typer av rakett-framdriftssystemer utenom de nå benyttede kjemiske systemene har blitt foreslått i årenes løp for å overvinne problemene med de store interstellare avstandene: Ione, kjernefisjon, kjernefusjon og foton. "Ideell" foton-framdrift, som ville forvandle alt drivstoff til stråling og ville ha en svært høy eksoshastighet, har blitt kalt det mest effektive (se Ernst Stuhlinger, "Photon Rocket Propulsion", *Astronautics*, vol. 4, no. 10, 1959). Et annet forslag er en kjernefusjon-basert ramjet som vil samle opp interstellare gass som energi-kilde (se R.W. Busard, "Galactic Matter and Interstellar Flight", *Astronautica Acta*, vol. 6, ss. 179-94, 1960).

Andre har foreslått mer effektive

flertrinns kjernefysiske systemer som ville tillate reise til Alpha Centauri (4,3 lysår) i løpet av ni til 14 år (Jordtid) ved å bruke en fisjons-rakett, og seks til syv år (Jordtid) ved å bruke en fusjons-rakett (se Dwain F. Spencer og Leonard D. Jaffe, "Feasibility of Interstellar Travel", *Astronautica Acta*, vol. 9, Fasc. 2, 1963). Tur-retur-reiser (inkl. nedbremsning ved Alpha Centauri) vil imidlertid kreve 66 år (Jordtid) med en fisjons-rakett og 29 år (Jordtid) med en fusjons-rakett - såvidt innenfor rammen av et menneskeliv.

En annen analyse har indikert at bare foton-raketter vil ha kapasitet for virkelig lange interstellare reiser, kjernefisjons- og fusjons-systemer tillater bare korte interstellare reiser, og ioneraketter er totalt inadekvate (se Gerald M. Anderson, "Optimal Interstellar Trajectories with Acceleration-Limited Relativistic Rockets", *The Journal of the Astronautical Sciences*, vol. 15, ss. 313-18, 1968).

På slutten av 1970-tallet foreslo The British Interplanetary Society (BIS) en forbi flyvning av Barnards stjerne, som en tror har en eller to planeter (se "Project Daedalus: The Final Report on the BIS Study", *Journal of the British Interplanetary Society*, Supplement 1978). BIS-konseptet involverte en totrinns rakett, Daedalus, om lag 180 meter høy, som ville være klar for utskytning om lag i år 2075. Med en vekt på 54000 tonn ville fartøyet aksellerere opp til nesten 1/8 av av lys-hastigheten, og den ville med denne hastigheten bruke 50 år på å reise de 5,9 lysårene til sitt mål. Videre skulle Daedalus, drevet av et kjernefusjons-basert fremdriftssystem, være et ubemannet fartøy.

En viktig faktor som ofte er oversett når det gjelder interstellare reiser er "tids-forskyvningen" (tidsdilasjon). Et objekt, slik som et romskip, som reiser med relativistiske hastigheter (dvs. nær opp til lyshastigheten) vil være gjenstand for effektene som Albert Einsteins spesielle relativitetsteori forutsier. Tidens forløp på Jorden ville, hvis den kunne observeres fra romskipet, se ut som den gikk raskere, mens tiden om bord i romskipet ville, hvis den kunne observeres fra Jorden, se ut som den gikk senere. En astronaut kunne, etter en reise i relativistisk hastighet, finne at han var på samme alder som - eller kanskje til og med yngre enn - sin egen sønn, hvis denne sønnen hele tiden under reisen hadde bodd på Jorden. Faktisk, avhengig av hastigheten man reiser med og hvor lenge man reiser i denne hastigheten, ville man finne at flere hundre år, kanskje tusenvis og

til og med millioner av år kan ha passert på Jorden i løpet av reisen. Det er viktig å merke seg at det for astronauten ikke vil virke som tiden går senere ombord på romskipet, like lite som de som er tilbake på Jorden vil merke at tiden går fortere. Astronauten vil ikke leve lenger i biologisk forstand, hans livslengde vil være de normale 65 til 70 år i gjennomsnitt. Det som gjør at han lever millioner av år lenger i forhold til dem som lever i "Jordtid" er det merkelige og vanskelige konseptet som kalles relativitetsteori - det går lenger enn de mer lettforståelige lovene i klassisk mekanikk.

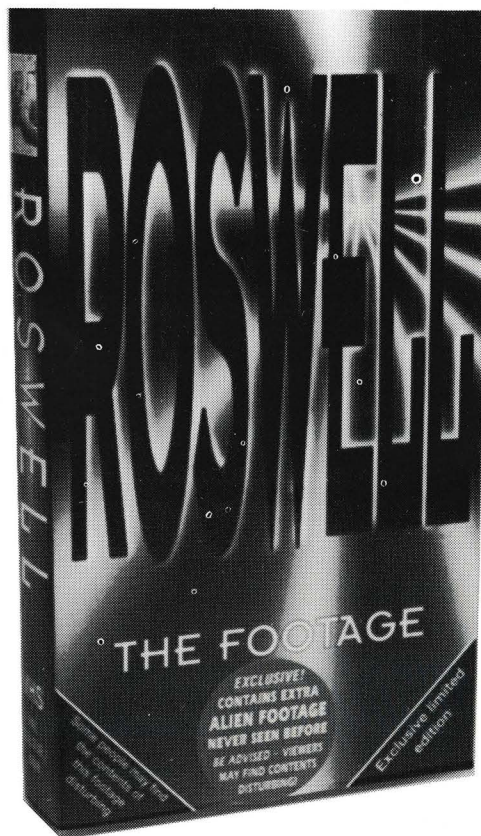
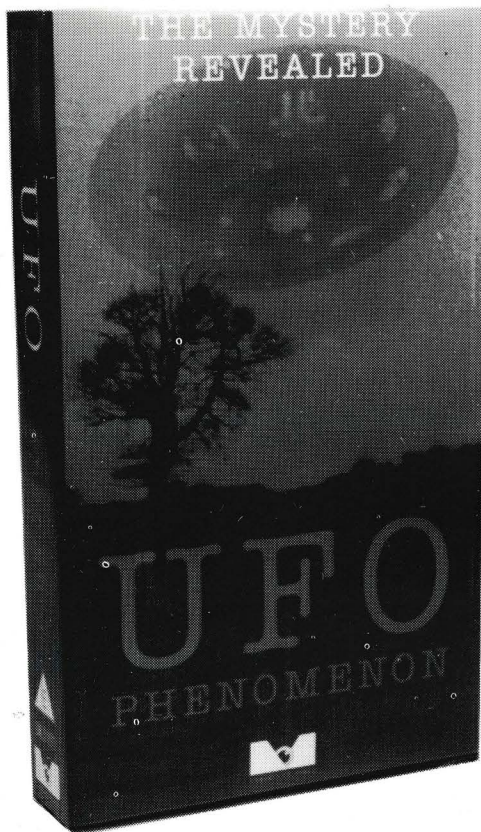
Den spesielle relativitetsteorien er ikke bare en fantastisk og esoterisk ide som kanskje eller kanskje ikke er gyldig. Som mange av Einsteins framlegg har den overlevd gjennom tidens løp og har blitt verifisert gjennom en lang rekke observasjoner og eksperimenter.

Det kanskje mest interessante eksperimentet ble utført av U.S. Naval Observatory i oktober 1971. Fire atomur ble fløyet to ganger rundt jorden (i motsatt retning) med hastigheten til et kommersielt jettfly, for bestemte tidsforskjellen en ville oppleve mellom disse urene og kontrollur på observatoriet.

Siden klokken på observatoriet faktisk beveget seg (pga. Jordens rotasjon), forutsa den spesielle relativitetsteorien et tap på 40 (+/- 23) nanosekunder (milliardedeler av et sekund) på reisen østover (som er i samme retning som Jordas rotasjon) og som varte 41,2 timer. Likeens ville man tjene 275 (+/- 21) nanosekunder på reisen vestover som varte 48,6 timer (se J.C. Hafele og Richard E. Keating, "Around-the-world Atomic Clocks: Predicted Relativistic Time Gains", *Science*, vol. 166, ss. 166-68, 1972.) Eksperimentet verifiserte forutsigelsen; på turen østover tapte klokken om lag 59 nanosekunder (de "ble eldre" langsommere) og på turen vestover tjente de om lag 273 nanosekunder (de "ble eldre" raskere) - og på denne måten ble det altså fastslått at tidsforskyvning er et faktisk fenomen (se J.C. Hafele og Richard E. Keating, "Around-the-World Atomic Clocks: Observed Relativistic Time Gains", *Science*, vol. 166, ss. 168-170, 1972).

Fortsettelse i neste nummer

**Abonnér på
tidsskriftet «UFO»**

Video til jul? «Nyheter på UFO-fronten»/«Obduksjonsfilmen fra Roswellsaken»

Nå har vi skrappt lagrene i England for dere kjære lesere og fått over de siste, for oss, tilgjengelige kopier av disse populære filmene.

Vær snar de er snart ute av hyllene også her. Bestill gjennom TLF.: 33 38 65 00

UFO-NORGE Boks 24

FAX: 33 38 33 68

3133 DUKEN

E-post: unroed@online.no

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om redigering/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Teksten bør være skrevet i Word eller i en annen vanlig tekstbehandler. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 24

3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve 5 eller flere abonnenter!

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond. Benytt vårt postgironummer 0809 3070810, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

Utskrift fra magnetometeret, som Erling Strand hadde med seg på sin tur til Mexico. (Se artikkel inne i bladet). Utskriften viser en meget magnetisk aktivitet i alle tre retningene. Den blå kurven viser magnetfeltets variasjon i loddrett retning, den grønne kurven i øst-vestlig retning og den røde/gule kurven i nord-sydlig retning. Disse kurvene er fra den 29. august, og starter klokken 18.30 (nederst til venstre) og ender klokken 21.10 (øverst på midten). Styrken på variasjonen er helt opp til 500 nano Telsa (nT), som er nesten 1000 ganger større en normalt. Klokken 19.10 synker styrken plutselig, for deretter å øke gradvis igjen, helt til vi avsluttet målingen klokken 21.10.

